

கல்கி

KALKI டிசம்பர் 14, 1952

4

அறு

டால்டா வனஸ்பதி நீங்கள் செலவு செய்யும்
பணத்திற்கு முழுப் பிரயோஜனத்தைத் தருகிறது

ஆட்டத்தில் வெற்றிபெற

எனக்குத் தேவையான சக்தியைப்

டால்டா அளிக்கிறது...

ஆட்டங்களில் வெற்றிபெறவேண்டியவர்கள் மட்டுந்தான் உடல் நலத்துடன் இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை—நாம் எல்லோரும் ஆரோக்கியத்தையும், சக்தியையும் பெறவேண்டியது முக்கியம். டால்டர்கள் அவர்களுக்கு தேவையென்று உறும் சக்தியளிக்கும் கொழுப்பு உங்கள் குடும்பத்தினருக்குக் கிடைக்கின்றதா என்பதை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். டால்டாரினால் சமையல் செய்யத்தகுந்ததே.

மாமிசம் சாப்பிடவேண்டியது அவசியமா? இல்லா ஆரோக்கியத்துக்கு இன்றே—அவ்வது உணவு வேண்டுமானாலும்—சுருதுங்கள் :
3 டால்டர் அட்டவணை மீட்டிம்
தயார் செய்து தே. 332, எம்.பா.பி 1

டால்டா

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் உணவாய்—வெழுப்ப

கலை **பொருளடக்கம்**

பக்கம் 12 |
இதழ் 20 |

1952 டிசம்பர் 14

தந்தை
சுதந்திரம் 28

சோழ நாட்டுக்கு தேர்த்த சோழன்	(தலைப்புகள்)	...	3
"கரகோஷத்துடன் திறையேறியது"	4
யின்னைகளைத் துண்டிக்கும் பேரதமை	6
அபயமளிப்புகள்!	(காட்டுகள்)	...	6
உண்மை வெளிவரிறது!	சுரு	...	7
சாஜாஜியில் தேர்த்த தான்	8
இவங்கை மத்திரியில் வித்தைப் பேசுக	8
உருப்படாத கட்டி உடைத்தது!	9
பொன்னியில் செல்வன்	கல்வி	...	10
பி. ஏ. யின்னை அவர்களின் பிரிவு!	16
காடாட்டான் குண்டு	ஜெயமணி	...	19
சித்திரக்குள்ளம் (பாப்பா மலர்)	சாஜி	...	20
மன்னியும் சாதாவும்	சாஜேகவரி நடராஜன்	...	29
வட்டமேதை	33
அமர வர்த்து (படித்துப் பாரும்புகள்!)	35
புதிய மணிதன்	லாபி	...	37
விதோத விருத்து	சா. வி.	...	43
குனிர் வாழ்க!	அஷ்வம்	...	46
சாணி மாதவி	சி. ரா. கோபாலன்	...	51
உன் இழந்தவன்!	எம். பி. சுப்பிரமணியம்	...	58
கொல்லீயா	63
இடித்த கோயில்	அனூஸ்	...	64
ஆரோக்கிய சகலியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	69
புது சைக்கிள்!	டி. ஜி. எஸ்.	...	70

"கல்வி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உண்மைப் பேயர்கள் எத்தனை எத்தனை பேயர்களே! எப்படியென்றும் எத்தனைவே.

தாதி: "எக்ஸ்பிரஸ்"

டெலிபோன்: 86294 & 85932

அகில இந்திய

காதி, சுதேசி & கைத்தொழில் பொருட் காட்சி

காங்கிரஸ் மைதானம் :: தேனம்பேட்டை :: சென்னை-6

18-12-1952-ம் தேதி ஆரம்பமாகிறது

புகழ்பெற்ற தலாபி சாஜாமானிக்கம் நாடகக் கம்பெனியின் நாடகங்களும் இன்றும் இதர கலாக்கொருமை காட்டிகளும்.

மாபெரும் சக்கரம், உள்சாண பவனி, சாரோ பிணைன், பாநாசுக் கெனத்திக் கைக்கிள் சைக்கிள், மெழுகுப் பொம்மை, பேசும் பொம்மை.

புதிய அட்டம்: கோலாப் தங்கச் சக்கரக் காட்சி, சித்திரம், புகைத பொருள் பாதுகாக்கும் இலாக்காய் பிரிவு, இன்றும் பிரசாரமான காட்டிகள்.

பிரதம வாகல் கட்டணம்: அனு 5

(சாதாரண காட்டிகளில்)

பொருட்காட்சி நேரம்: பகல் 2 மணியிலிருந்து இரவு 9 மணி வரையில்

குடியிருக்கும் இறைமக்களிடும் மற்றும் விடுமுறை தினங்களிடும்: காலை 9 மணியிலிருந்து 11 மணி வரையில். பகல் 2 மணியிலிருந்து இரவு 9 மணி வரையில்.

கிளாஸ்கள்:

அகில இந்திய காதி, சுதேசி & கைத்தொழில் பொருட்காட்சி

நாய்மார்க்கம் கிதும்பி வாக்தும்
அழகிய ஸ்டீல் தொட்டில், கொக
கலம் ஸ்டீல் தொட்டில் உடையது
மலிவான விலை - துடித்த உறுதியு!
முகம் 24 x 14 விலை ரூ. 55/-

கடல் பாண்டி மடக்கும் நாற்காலி. விடு, ஆரின்,
தொட்டில், ஸ்டீல் கொட்டைக ஆண்பத்திரி,
கான்டன் முதலியவைகளுக்கு இன்றியமையா
தவை. மிகக் குறைந்த விலை. உறுதியான ஸ்டீல்
நாற்காலி. ஒன்றின் விலை ரூ. 18-0-0

விவரங்களுக்கு:

ஸ்டாம்ஸன் & கம்பெனி லிமிடெட்
151, பிரைட்வே : மதராஸ் - 1
தேவன் : 4521 : தந்தி : BARAPAN

மார்புச்சளி

'பெப்ஸ் அருந்துங்கள்'

என்று டாக்டர்

சொல்லுகிறார்

இருமுகம், ஐந்தாவது, தொண்டையும், மார்பு
புரிகை, இன்புறுப்பதால் மத்திய தொண்டை, மார்பு உப்பத்தலான
தொண்டை அபாயமானவை. இத்தொண்டைகளை எவ்வாறு பெப்ஸ்
மூலம் தளர்த்தியெடுத்துக்கொள்வதுடன், பெப்ஸ் மூலம் கிருமிகளை கலை
மாக்குகிறது. பெப்ஸிலிருக்கும் கொழிப்பான மருத்துச் சத்துக்கள் மார்பு
மூக்குள்ளும் கலாம் கொடுக்கின்றன. ஐந்து நிமிஷத்திலே மார்பு
தான் பெப்ஸ் துரிதமாகவும் தீர்வாகவும் இருமலைத் தடுக்கிறது. புண்
களைக் குறைப்படுத்திறது: ஆபத்து விளைவிக்கும் தொண்டிருமலைக்
கொடுத்துகிறது. கலாம் கொடுத்திருக்கும் தொண்டையும் இரத்தமளிக்கிறது.
தொண்டை, மார்பு தொண்டுகளுக்குத் தேவையான
கலமளவுள்ள மாத்திரைகளான பெப்ஸைவே டாக்டர்
எவர் பிஸ்க் செய்கிறார்.

பெப்ஸ் தங்கு அருந்துங்கள்

PEPS

தொண்டை, மார்பு வலி நிவாரண மாத்திரைகள்.

மதராஸிற்கு கொள்வனவுகளுள்: நாநா கி கம்பெனி, மார்பு உட்கு

கல்கி

மார்ச் 13

தமிழ்த் திருநாடு தஞ்சாவூர் - பெற்ற
நாடுவென்று குறிப்பிடக் காலம்.

—மார்ச்சு. [இதம் 20

சோழ நாட்டுக்கு நேர்ந்த சோதனை

இப்பழம் துன்பமும் 'கடக்காள் போன வரும்' என்பது பெரியோர் வாக்கு. 'இப்ப மயமானி நித்பான்—துன்பமும் அவன் இழையப்பான்' என்று மகா சக்தியின் விளக்காக குறித்துப் பாடியார் பாடியிருக்கிறார்.

சென்ற வாரத்தில் தமிழ் நாட்டின் பன ஜீவகாக்களில் அழகு போன்ற அருள் மறை பெய்தது. கொடும் பஞ்சத்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பன எட்டாம் மக்கள் மனம் களித்தார்கள். வாடியிருந்த பயிர் பரிசாகனும் காய்த்துப்போன பூக் பூண்டுனும் தனித்தன. வடாற்காடு, சேங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு ஜீவகாக்களில் வருஷக்கணக்காக வறண்டு விட்ட தரிகளில் தண்ணீர் ததும்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

அத்தகைய வான மழையைத் தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதிக்குக் கொண்டு வந்த புயல் காற்றுவது சோழவன நாட்டைப் பெருஞ் சோதனைக்கு உண்டாகி விட்டது.

"காவேரீப் பட்டினத்தைக் கடல் கொண்டு போயிற்று" என்ற கதையை தம்பரதண்டன் என்னை நம்பும்படிச் செய்தான். வங்கக் கடல் கொத்தனித்து எழுத்து சோழ மண்டலக் கடற்கரைப்போரமாக உள்ள சோமங்கனியும் பட்டினம் கனியும் விசாகத்தை உண்டாக்கிற்று.

சோழ நாட்டின் பிரயாணம் செய்கிறபோது கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியாகக் காட்சியளிக்கும் பகைமையான வானத்திற் போட்டவர்களையும் தென்னத் தோப்புக்களையும் கண்டு மனம் களியாதவர் யார்? சோழ நாட்டின் அந்தத் தனிச் சிறப்பை அழித்து விடக் கண்ணம் கட்டிக்கொண்டு குருவனிக் காற்று குதறியாடியது. எட்டக்கணக் கான வானம் மரங்களும் தென்னை மரங்களும் சாய்ந்து அழித்தன.

ஆயிரக்கணக்கான வேறு மரங்களும் வேரோடு பெயர்ந்து விழுந்தன. கடுப்புத் தோட்டங்களும் வேற்றினக் கொடிக்கால்களும் தாமதமாயின. ஆயிரமாயிரம் வீடுகளும் குடிசைகளும் சேதமாயின.

இப்படியெல்லாம் தான் விளைந்த கொடும் புயல் காற்று கமர் மூத்தாறுக்கு மேற்பட்ட மனித உயிர்களையும் கொன்ற கொண்டு சென்றது.

சோழ நாட்டிலோ கொடிக்கணக்கின் வரும் என்று தெரிய வருகிறது.

சோழ நாட்டுக்கு நேரித்துள்ள இந்தப் பயங்கர சோதனையைக் குறித்துத் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் அழதாபம் படுவார்கள்.

புயலினால் கஷ்ட தஷ்டங்கள் அடைந்தவர்களுக்கு விளாத்து உதவி செய்பவர்களும் மூல் வருவார்கள்.

சென்ற சிக்கலும் இந்திய சிக்கலும் தங்களுடைய கடமைகள் செய்வார்கள் என்று நினைவாக நினைப்பார்களாம்.

தஞ்சை - திருச்சி ஜீவகா அநிதாசிகள் பணர் செலவைப் பற்றிக் கவனிப்பதாமல் கஷ்ட நிவாரண வேளையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று சென்ற சிக்கல்கள் விட்டன சிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

ராஜாஜி தேரிக் தஞ்சை ஜீவகாவுக்குச் சென்று கற்றுப் பிரயாணம் செய்த புயலினால் நேர்த்த கஷ்ட தஷ்டங்கள் அநிதா பரிசாரம் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார். இதன்போருட்டு மனவான ஜீவகா கற்றுப் பிரயாணத்தையும் சத்து செய்திருக்கிறார்.

எனினும், சோழ நாட்டு மக்கள் இக்கடுஞ் சோதனையில் நேரி் வெவியருவது பெரும்பாறும் அவர்களுடைய சோத்த மனோ கதாயத்தையும் பரம்பர உதவியையுமே பொறுத்திருக்கிறது.

இயற்கையின் விபரங்கள்க்கு உண்டாகிற மக்கள் மனோவிடத்தை இழக்காமல் வாழ்க்கையின் புனர் நிர்மாணத்துக்கு ஊக்கத்துடன் பாடுபட்டால், அநிசெகிரத்தில் முன்னைவிட தக்க நிர்மாணங்க்கு வருவதை உட்கவியும் உண்டாகப் பார்க்கிறோம்.

ஐப்பாளிக் அடிக்கடி தேரும் பூசும்பத்தினும் ஏற்படும் சோதனைச் சொன்னத் தாமதம். ஆனினும் ஐப்பாளிய மக்கள் மனோவிடத்தை இழப்பதில்லை. இயற்கை விபத்துக் களுடன் போராடி அநிவிதரவில் முன்னைக் கட்டினும் செழிப்பை அடைகிறார்கள்.

அமெரிக்காவில் மினிசோட்டா - மிச்சிசோட்டா கதி
களில் அடக்கடி பெரு வெள்ளம் வந்து பெரிய
கரையங்கையே அழித்து விடுகின்றது. ஆரியும்
அழிந்த கரையங்கைக்கு அருகாமையில் லூசியாக்
காட்டிலும் சிறந்த கரையங்கை எழுந்து விடுகின்றன.

ஐரோமயான ரோதனைக்கு உள்வாங்குபவர்கள்
அச்சோகர்களாகச் சமாளிக்கும் போதே புதிய
பலம் பெறுகிறார்கள். அந்தப் புதிய பலத்தைக்
கொண்டு லூசியாக் காட்டிலும் சிறந்த வளமான
காங்கோகையைப் பெறுகிறார்கள்.

சோழ காட்டு மக்களும் இந்த இயற்கை விபத்
திலும் ஏதப்பட்ட கஷ்ட கஷ்டங்களைத் தமது
கொண்டு போராடி லூசியாக் காட்டிலும் எம்
காங்கோ பங்காளும் பெறுவார்கள்.

அழிந்து போன வாதைத் தொடர்ச்சியாக
அடக்க கஷ்டங்கள் தழைத்து லூசியாக் சில மாத
காலத்திற் பழையபடியே பகையான காட்டு
அளிக்கப் போகின்றன.

விழுந்துபோன பழைய தென்னை மரங்களுக்குப்
பதிலாக, லூசியாக் காங்கோ அங்கு வளர்ந்து

பலம் தரக்கூடிய புதிய தென்னை மரங்கள்
புதிதென்று தழைத்து வளர்வதைக் காண்போம்.
பாழடைந்த வெற்றிலைக் கொடிக்கால்களிலும்
கரும்புத் தொடர்ச்சியிலும் லூசியாக் போகும்
தென்பயிர் விளைந்து, கல்ல விளைந்து விற்று,
பழைய கஷ்டத்துக்கெல்லாம் ஒரு செய்வதையும்
பார்க்கப் போகிறோம்.

இந்த எம் விளைவுகள் எல்லாம் ஏற்படுவதற்கு
அப்படியானாலாக அவையே வெள்ளத்தால், மக்களின்
மனோபந்தமும் கஷ்டமும் உள்வாங்கும் சமீபத்தில்
வந்த உதவியேயே வரும்.

“மதிவுண்டு சென்னைக் கோட்டும் - நேயம்
மதிவுண்டு தாமதமாய் போகும்
மதிவுண்டு; நோயுக்கு மிதவுண்டு; -
குறாவினை

கொண்டு போய்க்கொடுத்துக் குயர் கக்கினை
உண்டு

நுலுண்டு பயக்கினை பருமே!”

என்ற மகாவிதின் மந்திர மொழிகளைச் சோழ
காட்டு மக்களுக்கு நினைவுபடுத்தினோம்.

“நாரகாஷ்டியுடன் நிகழ்விழையது”

கீ.நீ. மிஸ்தர் எம். எம். எக்கன் ஆதரித்தார்கள்.
பிரதா கட்சியை ஆரி கூறினார்கள். கம்பு
களிலுள்ள ‘சரி சரி’ எக்குங்கள். கே. எம். பி.
‘ஆமாம்’ எக்குங்கள். உதவியாளிக் கட்சியினர்
‘சம்மதம்’ எக்குங்கள். சிபென்சா வாதிகள்
‘கேட்பானோம்!’ எக்குங்கள். காமகவிய் கட்சி
யார் ‘சொல்லு சம்மதம்’ எக்குங்கள். சோஷ
லிஸ்டுகள் ‘மேற்படி மேற்படி’ எக்குங்கள்.

இவ்வாறும், சென்னைக் கட்டிடகையில் உள்வா
காதார்ப்பட்ட கட்சியினர், கட்சியே விலகாத
வர்கள், ஒருவரை போருவர் ‘விழுங்கிவிடலாம்!’
என்று துறையும் கொண்டிருப்பார்கள், யார்
பாத் தாக்குதலுக்குச் சமயம் பார்த்துக் கொண்
டிருப்பார்கள், மத்தியிணைவுகள்வர்கள், மத்தியி
ணைவை ஆதரிப்பார்கள், மத்தியி பதவிக்கு
ஏங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள், —இவ்வாறு பெரும்
சமையதா ஒரு மனோதான ஆதரித்தார்கள்.

சபாநாயகர் ஸ்ரீ கிளையுமாம் பீக்கர் ஒரு
தடவைக்கு லூசியாக் தடவைவாக “எதிர்ப்பு
உண்டா!” என்று கேட்டார். “இல்லை இல்லை”
என்று பதிலளித்தது.

பீக்கர், அந்த அநிசமமான மனோதா கட்டிட
கையில் சிறையேறினது. இவ்வாறு பண்பட்ட
கைச் சொல்லுகளும் எதிர்ப்புக் கட்டிடமும்
சிறைத் தென்னைக் கட்டிடகையில் சபாநாயகர்
சிறையேறினது அது ‘மட்டு மல்ல; “ஓ சொல்
கூறாததுடன்” சிறையேறினது!!!

அநிசமம்! அநிசமம்!!
1952-ம் வருஷத்து அநிசமம்வெல்லாம்
வாபெரும் அநிசமம் என்று இந்த பக்கவா
சொல்ல வேண்டும்!!!

இவ்விதம் சமையதா சிறையேறி கட்டிட
மும் ஆகிவிட்ட தஞ்சை விவசாயிகள் - பக்கவா
யாட்கள் பாதுகாப்பு மனோதானைச் சென்னைக்
கட்டிடகையில் மீளேறியே சென்ற பெருமையு
மும் பாக்கியமும் எம் கிளையு மத்தியி ஸ்ரீ மாணிக்க
மேயு காவகர் அங்குக்குக் கிடைத்தது.

பாக்கர் ஏ. கிருஷ்ணராமன் காட்டிலும் கட்டிட
ஸ்ரீ மாணிக்கமேயு காவகர் அங்கு அறிவுட்க
காரி என்று சொல்ல வேண்டும். இந்தக் கட்டிட
கையில் கட்டிடத்தின் தொடக்கத்தில் பாக்கர்
கிருஷ்ணராமன் தாக்கதரிப்பானுக்கு உதவி செய்
வது சம்பந்தமான ஒரு நிர்மாணத்தைக் கொண்டு
வந்தார்; அது சமையதா சிறையேறினது.
ஆகையால் அவரை ‘அறிவுட்காரர்’ என்றோம்.

பிறகு, ஸ்ரீ மாணிக்கமேயு காவகர் பெரும்
விவாதத்துக்கிடமான, கைப் பிரச்சினை சம்பந்த
மான, ஒரு மிக முக்கியமான மனோதானைக்
கொண்டு வந்தது. அதை இந்தப் பல கட்சிகளால்
சில கட்டிடகையில் சமையதா சிறையேறும்படி
செய்து கட்டம் ஆக்கிவிடுகிறது. ஆகையால்
அவரை இரட்டிப்பு அறிவுட்காரர் என்றே
சொல்ல வேண்டும் அவ்வாறு!

ஸ்ரீ மாணிக்கமேயு காவகர் வந்தியமுல கூத்
தில் சமையதாச் சென்றார். இச்சமையதாச்
சென்ற வாரும் இதுவரை சென்னை மகாநகரத்
தில் மத்தியி நகர விவாதத்தில், வந்தியமுல
கூத்திரி சமையதாச் சென்றது அது ஒரு பெரும் குறை
வாக இருந்த வந்தது. அச்சமையதாச் சென்ற
விழிப்பு அமைத்தவர்களின் மனத்தில் உறுதியைக்
கொண்டிருந்த விவசாயமும் இருந்த வந்தது.

கடைசியில், இந்த ராஜாஜி மத்தியி காவகர்
அச்சமையதாச் சென்றது ஒருவரை ஒருவரை மத்தியி
வாரும் பெறு கிடைத்தது. அப்படி முதன் முதல்
மத்தியி பதவிக்கு வந்த ஒரு பெரும் சமையதாச்
சென்ற ஸ்ரீ மாணிக்கமேயு காவகர் அவர்கள்,
இவ்வாறு முக்கியமான, சோ கலனுக்கு உட்கார்,
விவசாயப் பாதுகாப்பு மனோதானைக் கொண்டு
வந்து சிறையேறின கட்டிடகை யிருக்கிறது.
அத்தகைய அறிவுட்காரரின் பதவதை இந்த
இதழ் அட்டைமையில் வெளிவிட்டிருக்கிறோம்.

கீ.நீ. மிஸ்தர் கட்சியின் சார்பாக கன்று கட்டிட
கையில் வந்த ஸ்ரீ மாணிக்கமேயு காவகர்
ராஜாஜி மத்தியி காவகர் சென்ற நிர்மாணத்

போது, காவிரியாக்கு விரோதமான மந்தக் கட்டுப்பாடு அவரை ஒரேகாலாகத் தாக்கினான்; வணாமாசி பொழிந்தான்; 'துரோகி' என்று கூட அர்த்தமில்லாமல் அவற்றான்.

அந்தநிலைமாம் ஸ்ரீ மானிக்கவெளூ காவகக் கிற்றம் அளாக்கு கொடுக்கவில்லை.

"போது கைத்தொண்டு செய்வதற்காக கான் எட்டாளப்படு வர்தேன். போதுகைத் தொண்டு செய்வதற்கு இதைக் காட்டிலும் கனம் சக்திப் பம் கைக்குக் கொடுக்கப் போவதில்லை" என்று எதிர்ப்பாளருக்குப் பதில் கூறினார்.

அது எவ்வளவு உண்மை என்பது இப்போது கீதநிலையாகி விட்டது.

தஞ்சை விவரங்கள் எட்டத்தது இச்சென்னை மாகாணம் முழுவதற்கும் விந்தரிக்க வேண்டும்

பிள்ளைகொடுத் தூண்டலிலும் பேதாதமை

நீர்மது மாதம் 5௨ வந்து சென்றது சிறு பிள்ளைகள் பெர் செர்க்கு போன்று விதி விதிபா கக் கூச்சம் போட்டுக் கொண்டு போனார்கள். "செலக்கடிப் பரீட்சை ஒழிக" என்று கூச்ச விட்டார்கள். பன்னிக்கடங்களுக்கு முள்ளும் கின்று கத்தினார்கள். கூச்சம் போட்டவர்களில் முக்கியமானவர்கள் கறாங்கடிக் படிக்கும் படுகாது. பதினாறு வயதுக் குட்டைப் பிள்ளைகள். கைகளும் குழப்பமும் எங்கே என்று காத்துக் கொண்டிருக்கும் மிகை முகத்தை ஆண்பிள்ளைகள் வெறும் கூட்டத்தில் கலித்திருந்தார்கள்.

இவர்களைத் தூண்டிவிட்ட தலைவர் கௌமரிகள் பிள்ளை மகாநாடு கின்று "என்ன கட்டுப்பாடு போயிற்றோ" என்று ஆவலோடு பார்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

என்ன கட்டுத்து! என்ன கட்டுக்க? கடும்! ஒன்றுமே இல்லை.

பூசியம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. பூசி தலை திராவி விடவில்லை. செலக்கடிப் பரீட்சையும் ஒழித்து போய் விடவில்லை.

பன்னிக்கடங்களை எல்லாம் பெரும்பாலும் ஒழுங்காக நடத்தின. நூற்றுக்கு 90 பிள்ளைகள் வரும்படி கணக்குச் சென்ற படித்தார்கள்.

கூச்சம் காவிரியாத்தில் செர்க்கு பிள்ளைகள் மிகப் பெரியோர்கள். அவர்களும் கௌமரிக் ஆக ஆண்பு படைத்து, தாய்கள் தலைவிட்ட காலியத்திற்காக வெட்டப்பட்டிரு. சேக்கிரமாத் திருமேய் விடு போய்ச் செர்க்கார்கள்.

விவரமறிவாத சிவனாரு மெ பிள்ளைகளைத் தூண்டிவிட்டு, அப் பிள்ளைகளுக்குத் தீங்கு விளைக்கக் கூடிய இத்தகைய விவரங்களைக் கட்டத்தயோகிப் பேதாதமை இரங்கத் தக்கதாலும்.

நீதிசமயம் கம் காட்டுக் கெய் கந்தரபாஸ்க் கெய் கழல்வி வரும் பரீட்சை முறையை கம் கிற்றம் விருப்பமில்லை.

பெரிய பெரிய மேதாவினரும் அறிவாளிகளும் கம் பரீட்சை முறையினால் உண்மையான கெடுகளை எடுத்துக் காட்டிக் கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

பரீட்சை முறை ஒழிவ வேண்டுமானாலும் அதற்கு கம் கெய் முறையையே மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும். கெய் முறையை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு பரீட்சையை மட்டும் ஒழிக்க முடியாது.

கெயிச் சர்க்குத்தம் பற்றிச் சென்ற முப்பது ஆண்டுகளாகப் பேசிக் கட்டத் தகுவிருந்தது. ஆனால்

என்று எட்டாளப்படு பாலும் கோரினார்கள். அது எவ்வளவு முக்கியமான எட்டம், எவ்வளவு போதுகைக்குகை எட்டம் என்பதற்கு வேறு அத்தாட்சியை வேண்டியதில்லை.

தஞ்சை நிலையிலும் இச்சட்டம் அமல் கட்டும் விதத்தைப் பரீட்சைக் கொண்டு, அகீத அதுபவத்தின்பேரில், குற்றம் குறைகள் சற்று மில்லாத விவரங்கள் சீரமைப்பு மயிரோட ஒன்றை இச்சென்னை மாகாணம் முழுவதற்கும் போருத்த மாகும் முறையில் தயாரிக்க வேண்டியது அவசியம் வாகும். ஸ்ரீ மானிக்கவெளூ காவகக் சென்னை அரசாங்க சிவியு மத்திரிபா யிருக்கும் காவத்திரியிப அத்தகைய மாகாணப் போது கான ஒரு மயிரோதாவைக் கொண்டுக்கூட எட்ட மாக்கி கைப்பாடு என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

காலியத்தில் உருவமுமாக ஒன்றும் கட்டக்கில்லை. பாரத எட்டிக் கதகிரி அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பிறகு மற்றும் பன துறைகளில் சர்க்குத்தமும் அபிவிருத்தியும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கெய் முறை மட்டும் அப்படியே அளாக்கு கொடுக்காமல் இருந்து வருகிறது. அதைச் சர்க்குத்தி அமைப்பதற்குச் செய்த சிற்சில முயற்சிகளும் தோல்விபே அடைகிறுக்கின்றன.

சர்க்குத்தி இத்திப சான்றாஜ்யத்தான விட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அமைத்த கெய் முறை மட்டும் எஞ்சு வேறுகற்றி கிடைத்து கின்று வருகிறது.

இதற்குக் காரணம் என்ன வேன்பாத காம் கவயமாக காதெல்லாம். தற்போது கம் கெய் கந்தரபாஸ்க் கட்டும் ஆசிரியர்களும் பேராசிரியர்களும், சீக்கிப்பாஸ்களும், தோட்டமாஸ்க் களும், கெய் இராசா அகிரிகளும், புலிவர் விட்டி சிவாஸ்களும், கைம் சான்றாஸ்களும், கெய்குடுகேட் கோண்ட அங்கத்தினர்களும்,—மற்றும் கெய்த் துறையில் சம்பந்தமும் அத்தனை பேரும், பழைய கெய் முறையின் மூலம் பதிந்தி பெற்று வந்தவர்கள்.

"இத்தக் கெய் முறையின் மூலமாகத்தானே கம் இவ்வளவு மேதாவினக் ஆகித் திடுக்கிதவருகிறோம்! எதற்காக இதை மாற்ற வேண்டும்?" என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

அவ்வப்போது அவர்களில் கெய் மூல் வந்து "கெய் முறையில் சர்க்குத்தம் செல்கிறோம்" என்றுகிறார்கள். அத்தச் சர்க்குத்தம், பழைய கெய் முறையை இன்னும் கிற்றித் தோகைச் செல்வதாகிய முடிந்தது.

பழைய கெய் முறையில் மிக முக்கியமான அம்சம் பரீட்சை. பழைய கெய் முறையில் உண்மையான கெடுகளைக் கெய்க்கப் பரீட்சை என்பது ஒரு சிவ் கம். ஆகையால் பரீட்சை முறை மாற்றினால் கம் எஞ்சும் கெய் முறையிப அடிமோடு மாறி யாக வேண்டும்.

அத்தகைய மாறுதல் எப்போது கட்டக் ப் போகிறதோ, எத்தப் புண்ணிய புத்தாடாம் கட்டக் ப் போகிறதோ, கட்டுத்துத் தெரியாது.

போதுகைப் பரீட்சை முறையை கம் ஆட் செல்க்கிறோம் என்றுகம், என். என். என். சி. பரீட்சைக்கு முன்னால் 'செலக்கடிப் பரீட்சை' என்று ஒரு குட்டிப் பரீட்சை கட்டத்திருக்கிறோம், அதை

அடியோடு ஆட்சேபிக்கிறோம். அத்தகைய வாடகடும் பரீட்சை ஒன்று மூற்றும் அகாலமியம் எவ்விதும் கைக்குச் சிறந்தும் சகிதகமில்லை.

தகுதி விலகாத சில மாணவர்களையும் வருஷ பரீட்சைக்கு அனுப்பி விடுவதினால் மோசம் ஒன்றும் சேர்க்கையிடாத என்று கருதுகிறோம். பரீட்சையில் அவர்கள் தெருவிட்டால், அது அவர்களுடைய பாடு. அவர்களைப் பரீட்சைக்கே அனுப்பியமை சிறந்திவிட்ட பரிசை ஆசிரியர்கள் எதன் வகை கைக்கே போன்றும் பின்பற்ற வேண்டும்.

ஆனால் "அதிப் பழிவாய் கைக்கத்தான் கைப் போம்" என்று இம் மாணவத்தினுள்ள ஆசிரியர்கள், நண்பரும் ஆசிரியர்கள், அனைவரும் ஒரு முயற்சாகச் சொல்கிறார்கள். கவி இயானவியல் உள்வாய்கள் அனைவரும் சேர்க்கை அபித பரிசை எவப் பாடுகிறார்கள்.

"மெய்க்குள் பரீட்சை இல்லாவிட்டால் பிள்ளைகள் சரியாகப் படிக்கவே மாட்டார்கள். குட்டிக்கவராய் போல் விடுவார்கள். வருஷ கையில் கட்டுப்பாடு (டிஸிப்பிளின்) தேவையற்ற போய்விடும். அதன் விளைவுகளுக்கு கைக்கப் பொறுப்பாளிகள் அல்ல" என்று ஆசிரியர் கூட்டம் ஏகமனதாக வற்புறுத்துகிறது.

கவித துறையில் எத்தச் சித்திரத்தம் சாய்வதா பிடுக்காலும், ஆசிரியர்களுடைய ஒத்ததழும்பு இயலாமல் செல்ல முடியாதது.

ஆசிரியர் களுடம் ஒரு முயற்சாகச் சொல்லும் அபிப்பிராயத்தைப் புறக்கணித்த விடங்கி கவி விதாபனங்களை கடத்த முடியாதது.

அரமியல் வாடுகளும் அரசாங்கத்தாத கடத்த வேளும் கவித துறையில் சித்திரத்தம் செல்ல வேண்டுமென்று விறும்பினால், முறையி ஆசிரியர்

கட்டத்தின் மூலகால் வாசி சம்மதத்ததவாவது பெற வேண்டும். கடனை பெற முடியாவிட்டால், அதற்காகப் பொறுமைபுடன் வேலை செய்வ வேண்டும். ஆசிரியர் கூட்டம் பிடிவாதமாக எதித்தும் எத்தச் சித்திரத்தத்ததாவது சிப்ப பரிதமாகத் தனத்ததாய், பணம் கால் எதிப்பாப்ப தந்த ரே விபிரதமாகப் போய்விடும்.

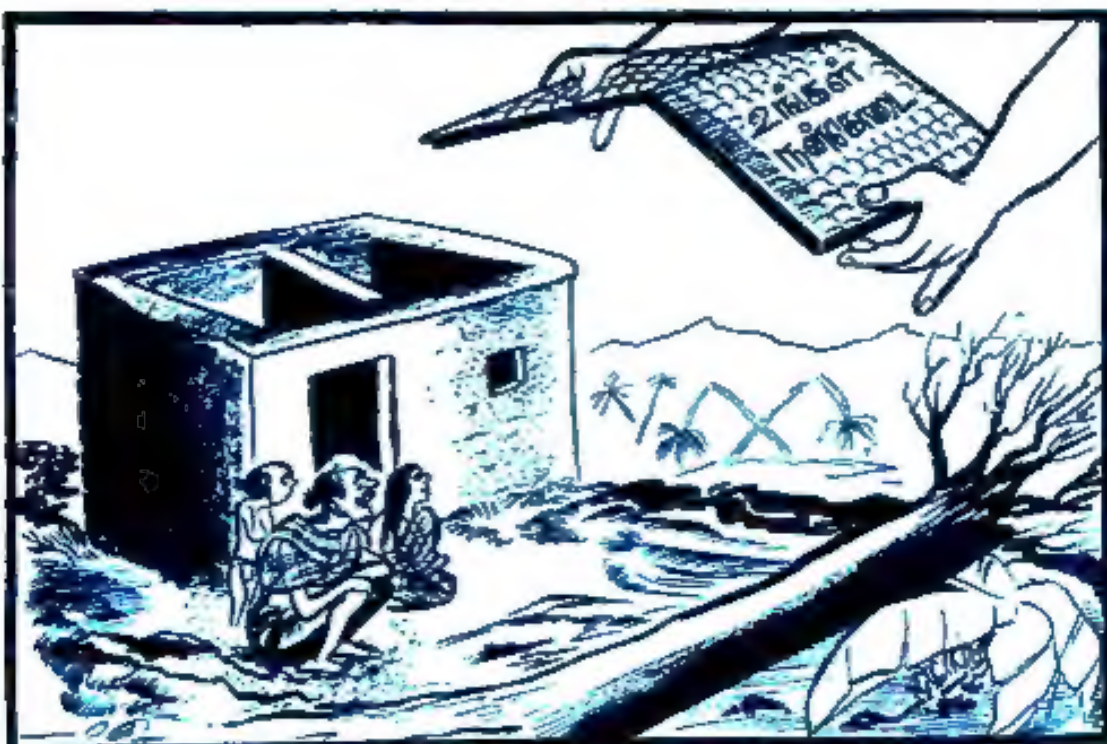
இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சென்னை அரசாங்கத்தார் என். எஸ். எம். சி. பரீட்சைக்கு முன்னால் "மெய்க்குள் பரீட்சை" என்று சொல்லப்படுகிய வாடகடும் பரீட்சை ஒன்று அவசியமில்லை என்று உத்தரவு போட்டார்கள். அதுவது பாரத்தி படித்தும் எல்லாப் பிள்ளைகளும் போதப் பரீட்சைக்கு அனுப்பி விடும் படி சொன்னார்கள்.

அந்த உத்தரவு போட்டது முதல் பன்னிக் கூடங்கள் எல்லாம் சித்திரத்த வகுப்புகளாக என்று ஆசிரியர் களுடம் சொல்லுகிறது.

அரமியல் வாடுகளும் அரசாங்க கிராமிகளும், பத்திரிகைக்காரர்களும், பொது மக்களில் பெரும் பாலோரும் கூட ஒரு விஷயத்தில் திடமான அபிப்பிராயம் உடையவர்களாக பிடுக்கலாம். அந்த அபிப்பிராயத்தாத வற்புறுத்திப் பிரசாரமும் வெளியிலும் செய்வலாம். ஆனால் பன்னிக் கூடங்களே கடத்தும் பொறுப்பு வாய்க்க ஆசிரியர்கள் ஒப்புக் கொண்டாலேயில் அந்த அபிப்பிராயத்தைக் கட்டாப்படுத்தி அமுதுக்குக் கொண்டு வர முடியாதது.

ஆசிரியர்களின் ஒரு முயற்சாகச் சொல்லும் "மெய்க்குள் பரீட்சை வேண்டும்" என்பதாத

அபயமளியுங்கள் !

சொந்தகட்டில் அடித்த கொடிப் புறத் காதத்தும் விடு வான்களை திருத்த கவித துறையில் கைக்குத் தாராயாத உதவி புரியாத காலாதி வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது

ஆதலால் கோல் ஸ்ரீ சீதாபுரம், துதலிய துதலியா நுதலியா ஸ்ரீமாத் கோல்
தாதுரம் ஸ்ரீமாத் கோல். துதலிய கோல் தாதுரம் கோல் தாதுரம் கோல்.

இருப்பதை ஒன்றிட்டுப் புதிய அணி மதிநி
டாக்டர் எம். வி. கிருஷ்ண ராய் போன சைப்
ரூவிய செய்க்குள் பரீட்சையை மறுபடியும்
கொண்டு வரத் தீர்மானித்தார். சைப்ரூவியை
செந்தியாக் கட்டுக்குள் வைத்து, கொங்குன் பரீட்சை
சையை அங்கு வர அனுப்பினார். செந்தியாக்
நடத்துமையுடைய செந்தியாக் கட்டுக்குள்.

பாசுபர் எம். வி. குறுந்தொகை அடிக்கடி கொடுக்கும் விவகாரங்களிலிருந்து அவருடைய மனதில் திரு விநாயக அம்மையுடையதென்று ஏற்பட விடவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. ஆசிரியர் களுடைய ஒரு முதலாளி வேலிக்கையை மூன்று மீட்டே வேலிக்கைப் பட்டியலையே திரும்பக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று கூப்பாட்டாகத் தெரிய வருகிறது.

வா. கட்டும் பரீட்சை ஒன்றைப்போல அல்லவா கண்டிப்பாக இதரதென்றும், எழுத்துப் பரீட்சை தான் வேண்டுமென்று வைத்து கொண்டதாய் வாய் மொழியாகவன்ற பரீட்சை நடத்தலாம் என்றும், மிகக் குறைந்த மார்க்கு வாய்வுகூற வேண்டி கார்தான் நிறுத்தப்படுவார்களா என்றும் கமிட்டி மனதில் விளக்கம் கூறியிருக்கிறது.

மொத்தத்தில், கிரேப் பெருப்பாலான ஆகிஸ் உட்பத்தில் அபிவிருத்தியைப் புறக்கணிக்கும் உட்பத என்று கருதிய சமீப சந்தர்ப்பமாக நெய்தலைப் பரிசு அளவாக அங்கீகரிக்காத முறையில் எடுத்த நடவடிக்கைப்பற்றித் தெரிகிறது.

கோவிலில் சித்திரகூத்தம் வடிவத்து யிலாக் கெட்டவரான விஷுவம்; யிக முகவெய்வான விஷுவம்; சிறுத்த குழி வரவிலைக்குள்ளேயே சிறுப்ப அழிப்பிரதான பீடத்தில் ஏற்படக் கூடிய வரவிலம்.

கயலி மூலையில் எக்தத் சீர்திருத்தம் கோர்து
தும் அதை அகேவமாக கவன்சான்னை டாக்டர்

கனம்மாளை முதலியார் ஸ்தலத்திலிருந்து
எதிர்ப்பது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

உதாரணமாக, தேர்தலில் ஈழத்திய வாதி மிகக் குறைவாக இருப்பதை முன்வைத்து, மூன்று வருஷ ஈழத்தியப் படிப்பு முறை ஒன்றை ஏற்படுத்தலாக வேண்டும் என மிகக் மிகக் சாஸ்திரி கூறினார். அதற்குப் பதிலும், ஆயோத்தியாக்கள், ஆனால் டாக்டர் கங்கண்ணாவிடம் ஒத்தியாகி, "கடலே கடந்து குட குதறும் போய்விட்டே" என்று...

“கொஞ்சல்களில் இடமில்லாததா முன்னிட்டு இரண்டு ‘பிப்’ கருத்துகள் கூடத்தலாம்” என குறி, அதையும் அவை சான்றாய் மட்டகமாகையி முத்தியைத் தீர்மானம் எடுத்திருந்தது.

"விட்டிலைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்து பரீட்சை எழுதவதற்கு அனுமதிவுங்கள்" என்றும், அதையும் கூடவே கூடாது என்றிரை.

[illegible]

மொத்தத்தில் கவி முறையில் சிந்திக்கும்
பிலைம் சிவசுரன் கவிமம், வயது முதிர்ந்த
பெரியவர்களும் அறிவாளிகளும் கவிமாவின்மீதும்
ஆர்வம் இருக்க முடியுமென்பதே கவிமம்.
அத்தகைய கவிமத்திற்கு, கிணற்று மீது பந்தி
களை எறிவீட்டுகிற கிணத்திசைமையின் பன்னாறுவதும்
கூச்சல் போடச் சொல்வதும் பிச்சு கேட்குமென,
காட்டுக்கும் அதில் கண்ணம் இல்லை; கவி முறையி
லும் கண்ணம் இல்லை. கிணற்று மீது பந்திகளை
கொடுத்தல் குட்டிக்கொடுத்தலுக்கு மாடுமே
இத்தகைய கிணத்திசை சாத்தனாகும்.

பிரஜாநிதியின் பிறந்த நாள்

டிசம்பர் மாதம் 3-க் தேதி ராஜாஜியின் ஐந்தாம் தினத்தாள் நிறையாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்று சென்னை யில் ராஜாஜி பந்தர் வைத் ஏற்பாடு செய்யத் தொடங்கினார்கள். இச்செய்தியை அறிந்த ராஜாஜி அப்படி எதுவும் செய்ய வேண்டாம் என்று கண்டிப்பாகத் தடை உத்தரவு போட்டு விட்டார். "என்னுடைய பிறந்த நாளைப்பற்றி எத்தனைமான விளம்பரமும் செய்யாமலிருந்தால், அதனை எங்கும் பெரும் உதவி செய்தபடியாக யிருக்கும்" என்று எழுதியும் அனுப்பினார். அதன்பேரில் மேற்படி போரணை கடைபிடிப்பட்டது.

ஆனாலும் ஆங்காங்கு சிலர் விளம்பரப் படுத்தாமல் அடக்கமான முறையில் ராஜாஜி ஐயத்தினால் கொண்டாடத்தான் செய்தார்கள். சென்னை, மூத்தியூர்ப் பேட்டை, புலர் கை கிரஸ் (Youth Congress) அங்கத்தினர் ஒரு தனிப்பட்ட விசேஷ முறையில் ராஜாஜி ஐயத்தினால் கொண்டாடினார்கள். பஞ்சப் பிரதேசத்தில் ஏறாறு மக்கள் திரும்பி வந்து ஒடுகி வாங்கிச் சாப்பிடும் சிராமம் ஒன்றும், அன்று எங்காருக்கும் அரிசிச் சாப்பாடு போடுவதென்று திட்டம் வகுத்தார்கள். இதற்காக, ஐந்தாம் பந்த மடி அரிசியும் அதற்கு வேண்டிய பருப்பு, உப்பு,

புளி, மிளகாய், கறிவாய் சாமான்களும் செலித் துக் கொண்டு, வானாஜாவுக்கு அருகில், அன்ன தான மையர் சங்கத்தார் பஞ்ச சிவாரணத் தொண்டு செய்யும் செங்காடு கிராமத்துக்குப் போனார்கள். ஆங்கன், பெங்கன், குழிந்தைகள் உன்னிடம் கமர் ஆபீரம் பெருக்கு வயிறுதச் சாப்பாடு போட்டார்கள்.

இத்தொண்டர்கள் செங்காடு போகும்போது வழியெங்கும் ஐந்தாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. புலர் 7-க் தேதி சாப்பாடு எடுத்த அன்று மறுபுறம் போட்டு போட்டு என்று கொண்டுவந்து, இதனும் செங்காடு கிராமம் ஒரே வேளையில் ஆகியது. திரும்பி வரும்போது (கமர் எழுபது மைல் தூரம்) சாலைகளில் இருபக்கமும் பெரு மையெழுத்து தண்ணீர் மயமாகி இருப்பதாகவும், ஐந்து வருஷங்கடாக வறண்டு விட்டது ஏரினில் தண்ணீர் ததும்பி வழிவதையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மூத்தியூர்ப் பேட்டை புலர் கைகிரஸ் அங்கத்தினர் ராஜாஜி பிறந்த நாள் கொண்டாடிய முறைகளைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். இந்த முறையில் எம் ஈட்டு அரும்பெரும் தங்குத்காரிப் பிறந்த நாள் கொண்டாடுவதை ராஜாஜி உட ஆட்சேபிக்க மாட்டார் என்று எம்புகிறோம்.

இலங்கை மந்திரியின் விருந்துப் பேச்சு

இங்கன் காருக்கு விஜயம் செய்த முனிவரைச் சிலர் தரிசனம் செய்து, அவரிடம் தங்களுடைய கஷ்டங்களை முறைப்பிட்டுக் கொண்டார்கள்.

"இந்த ஊரில் வாலுப் மக்களில் பெரும்பாலானர் வேளாறு பிள்ளைகளினால் துன்பப்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய துன்பம் திருவந்தரு சதாவது வழி கூறி அருள் வேண்டும்" என்று அவர்கள் முனிவரை வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

அதைக் கேட்டதும் முனிவர் சிரித்தார். உடனே அவருக்கு வந்திருக்கிறார்கள் முகங்கள் மனக்கிடை. தங்களுடைய கஷ்டம் திருவந்தரு முனிவர் ஏதோ வழி சொல்லப் போகிறார் என்ற கம்பிக்கை அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று.

ஆனால் முனிவர் கூறிய பதில் அவர்களைத் துக்கி வாரிப் போட்டு விட்டது.

"இந்த உலகமே வேறும் மாண்புதான். மாண்பு உலகத்தில் உடம்பும் பிணியும் எவ்விதம் உண்மையாக இருக்க முடியும்? எனவே, இங்கு துன்பங்கள் துன்பப் படுகின்றன என்பது போல்; சீக்களும் போல்; ஈழரும் போல்; எங்கோம் போல்" என்று ஒரேயடியாக அடித்து விட்டார் முனிவர்!

இலங்கை உண்டாட்டு மந்திரி ஸ்ரீ சத்தியவாசு சில தினங்களுக்கு முன்பு யுகியிலில் செய்த பிரசங்கம் மேற்படி கதைமையே லாபக லாபிக் கிறது.

என்குமே செத்திரத்தில் புத்த பிரசங்கம் பிரதான சிபிக்ஷையால் சென்னைக்குப் பிரதீயுடைய சோல்ஸ் பட்டியோது, ஸ்ரீ சத்தியவாசு பிறந்த அந்நாடு குந்தை சிங்கத்தினர்.

உலகத்தில் உண்மையான ஈழ குலத்தினரும் சிவ குலத்தினரும் நாகரிகத்தையும் பொருத்த காடு பாரத காடுதான் என்று கூறினார். இலங்கை மக்களுக்குப் புத்த பண்பாட்டையும் தம்மே தொழுவது

யும் அளித்த பாரத தொழிக்கு இலங்கை உன்றிக் உண் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்.

"இலங்கை மக்களின் இலக்கியங்கள், கவிதை, குறள்கள், பழக்க வழக்கங்கள் எவையும் புத்த பண்பாடுடைய உபதேசங்களின் மூலமே எங்களுக்குக் கிடைத்தன" என்றும் ஸ்ரீ சத்தியவாசு பரமம் அடைந்தார்.

ஆனால் புத்த பண்பாடுடைய அந்த உபதேசங்கள் அவருடைய உளத்தில் உண்மையாகப் பதிந்திருக்கின்றனவா?—இந்தக் கேள்வியை எழுப்பக் கூடிய விதத்தில் ஸ்ரீ சத்தியவாசு புது யுகியில் அந்த உலக அரியல் கழகக் கட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்.

"இலங்கையில் வாலுப் இத்தியர்கள் துன்புறுத்தப் படுவதாக எப்படித் தகியல், உண்மையில் சிவவாசுகளைக் காட்டிலும் இலங்கை இத்தியர்கள் சோகையாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ் கிறார்கள்" என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

இலங்கை இத்தியர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை மறுக்கப்படுவது உலகநிலை உண்மை. இலங்கை யில் தகியுறை தகியுறையாக வாழ்கிறும் பிரஜா உரிமை பெற முடியாத இத்தியர்கள் அத்தமையுக்குச் செல்லுவதா? அல்லது வேறு எந்தத் திவாந் தாத்துக்குச் செல்லுவது!—இவை போன்ற கேள்விகள் எழுந்திருக்கின்றன.

ஆனால் ஸ்ரீ சத்தியவாசுமே அதேக்காரம் வெறும் போய் என்று எதிர்ப்பது போலப் பேசுகிறார்.

"ஒரு மந்திரி ஒரு தொகுதிக் தாயகமாகக் கொண்டார் என்பதை எதிர்ப் பாரிராதனைமையக் கொண்டிருப்பது! அவரது மனமியும் குழிந்தைகளும் அவருடன் வந்தித் துக்கிருக்கிறார்களா

என்பதைக் கோண்டுதானே கீழ்க்கே வேண்டும்?" என்று ஸ்ரீ ரத்னபார கேட்டிருர்.

பிரஜா உரிமை வழங்குவதற்கு இந்த சிவந்திர ஓட்டாளரும் சிவாயமனாரும் இயக்கத்தில் தொடர் டக் காடுகளில் வேலை செய்பவ் இக்காலத்துக்குத் தமிழ்நாட்டில் உற்ரர் உயர்விக் பவர் இருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தை தன் அத்தைமையையோ, பாட்டிமையையோ பசிப்பதற்கு ஒரு வர; எனல் போலமிட்டுத் தீர்ப்பதும், அந்தக் குழந்தைக்கு மட்டுமல்ல;—அந்தக் குடும்பத்தில் அந்தனை பெருக்கும் இயக்கமே பிரஜா உரிமை விடையாத்.

இது சிறை! வேலையா! புத்த பணாளிக் தரித்துக்கு உத்தரதரது!

மேற்படி சிபந்திர சிவாயமனார எவ்வேறு வைத்துக் கோள்ளாரம். மனையில் குழந்தைகளும் தம்புடன் குடும்பிட்ட எழு வகுடி எனல் இட விடாமல் வசித்தார்கள் என்பதை கீழ்க்கே வேண்டுமென்றும், அப்படி கீழ்ப்பதற்கு தன் பிரஜா உரிமை விடக்கும் என்றும் இயக்கம் எக்காரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சென்ற போன்ற கார்டுகளில் வரவும் வலி வரியு படைத்த மனிதர்களை இவ்விதம் கீழ்ப்பு பது எளிதான காரியம் இல்லை. அப்படியிருக்க விலையு இவ்வாறு வட்டக் கைக்களை தொடர் டத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய மனையினரும்

குழந்தைகளும் குடும்பிட்ட வகுடிங்கள் தங்க ளுடன் வசித்தார்கள் என்பதை எவ்வாறு குறுப் பிக்க முடியும்? என்ற தன்மையேனுடன் காட்டி கீழ்க்கே குடியும்!

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குடும்பத்துடன் அவ்வாறு தொடர்த்த வசிக்கவில்லை என்று குறுப் பிக்கும் பொறுப்பை! எக்கார ஏதற்குக் கோள்ளிடுமோ! அவிதம் எக்காரைக் கீழ்ப்பிக்கக் கூடிய வர்களுக்கு மட்டும் பிரஜா உரிமைமைய மறுத்து விட்டு, மற்றவர்களுக்குக் கோளம் பிரஜா உரிமை வழங்கிடுமோ!

இயக்கமைய வாய்ப்புத்தேவ வட்டக்கைக்களை இத்தித் தொழிலாளர் குடும்பத்தினருக்குப் பிரஜா உரிமை இவ்வாயம் செய்யல் கோக்கத்தடமேயே இத்தமைய சிபந்திரைக் விதிக்கிடுகின்றன என்பது வேண்டியது.

இந்த மூடி மறைப்பதற்குச் செய்யல் முயற்சி எதையும் பவர் பட்டா.

என்றும், ஸ்ரீ ரத்னபார ஓரே ஒரு நகல் செவ்வியம் கூறி விடுக்கிறார். இயக்கமே பிரதமர் ஸ்ரீ டப்டி மேனாரை இத்தியப் பிரதமர் ஸ்ரீ ஜனாநாயகங்கேனையக் கித்தியப் போக்கிலும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்.

இது உலகமையான, இரு பிரதமர்கள்க் கித்தி யக் மூலம் இயக்கமையத் இத்தியர்களுக்கு விமோ கைப் பிரதமும் என்று எளிப்பாட்டுபொய்க.

உருப்படாத கட்சி உடைந்தது!

கேட்கக்கூடிய உலகத்தக் கோடுக்கத் துணிக் கம்புளிக் குடும்பம், மட்டும் பதவி போகலும் அந்நாடு வேறியம் கோண்ட பிர போக்குப் பணக்காரர்க்கு வகையில் கம்புளிக் கோக்கு "நுக்கிய நுக்கியக் குடும்பம்" என்றும் அந்நாடு விதாபனம் இம்மையானத்தில் உருவா கிற்று. அந்த 'குடும்பம்'யில் வகையாருக்கும் பொதுவாபிக்குத் குடும்பம் கோக்கம், மத்தி கையாருக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பது. அந்தப் பொது கோக்கம் கைப்பெறி விட்டால், பிரதம குடியோருக்கும் தமது பிரதம கோக்கத் தைக் காத்தித்துக் கோள்ளாரம் என்று வகை வகைப் குடும்பத்தார்கள்.

மேற்படி, டப்டி உருவான புதிதில் சிறி மத்தி ஸ்ரீ சி. கப்பிரமணியம் அவர்கள், அழுத்தம் திருத்த மாக, "அவிக் நுக்கியாரும் இவிக்: நுக்கியாரும் இவிக்: அதும்க்கையையும் அவிக்" என்று கூறினார்.

அது எவ்வளவு உண்மையான பேரம் என்பது வகையாருக் தெரித்து வகித்தென்றதும், சென் லாத்தியில் என்றும் உறுதிப்பட்டது. டப்டியின் தங்கையாருக்கித் ஸ்ரீ டி. பிரகாசம் என்னும் ஆசிரியர்-விதாபனம் பிரஜா டப்டி அக்கத்தையும் ஸ்ரீ டி. குமாரிசுந்தர பிரதம வகைக்கம், பிரதம வகைக்கமே ஸ்ரீ டி. பிரகாசம் வேண்டித் கூறிக்கே கோளம் தங்கையாருக் கித்தித். "தங்கையர் என்று வகைப் பெயர்க்கு இதுவிதமே தரிக், காரியங்கள் வகையம் காத்தித் தெரிவாயம் எப்படி எப்படியோ வகித்து வகித்தா" என்று குமாரிசுந்தரம், ஸ்ரீ டி. குமாரிசுந்தர அமைக்கப்படும் பொது இப்படித்தான் வகையும் என்று பகரும் எச்சிக்கை சென்றார்கள். ஸ்ரீ டி. பிரகாசம் அந்த அக்கமையப் பெருப்படுத்தவில்லை. இப்

பொது சிறி படைத்த அக் திருப்பி ஒப்புகி கிறார். பணம்! பண காண்க்குகின்றும் மகக் கைப்பென அந்த குடும்புக்கு விதாபன சித்த தாக் விதாபனாத்தா விடுக்கிறது.

இவ்வாறு உருப்படாத ஸ்ரீ டி. கு. டப்டி சென்ற வகைத்தில் முடியாக உடைத்து போன பொதிதும், இத்தும் சென்றித் டட்டையாயில் வகையாருக் மத்தி கையாருக் கைப்பற்ற குமாரிசுந்தர மட்டும் என்று எதிப்பாப்பதற்கில்லை.

கேக்கியில் பிரஜா டப்டியாச் கம்புளிக் குடும்பம் ஒத்தமுகக்கிறார்கள் என்பது அவிக் இத்தி பகிதும் பிரஜா டப்டியின் செவ்வாக்கைப் பகித்தி வகித்த. இதை முக்கிட்டே பிரஜா டப்டி ஸ்ரீ டி. கு. கைக்கித் பிரிவத் தீர்மானித்தது என்று கோளதும் விதாபனாத்.

குறும் காக்கிறார் மத்தி கையாருக் எதிக்கும் விதாத்தும் வகையரும் முன்போயவே உத்தமேக மாக இடப்பார்கள். எக்! பிரித்து போன கா காத்திதுவேயே மத்தி கையாருக் எதிப்பதில் அவர்களுடைய உத்தமேகம் அதிகமாகக் கூடும்.

காக்கிறார் மத்தி கையாருக் கைப்பற்றதற்கு எது வகையம் என்று காத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுடைய மனோதம் கைக்கமும் ஒரு விதத்தில் வகையம் என்பதே கோக்க வேண்டும்.

இவ்வாய் பகப்பட்டதைக் கைக்கம் கோண்ட டட்டையாயில் தங்கத்தையும் கோட்டு எடுத்துப் பக பிட்டை சென்று கொண்டிருப்பதைக் கைக்க மும், மறுபடியும் பொதுத் தெரிதம் நடத்தி, 'இத்த யகைய மக்கைக்கு விதாபனம் காக்க மிக் ஆட்சி வேண்டுமா' அவ்வாறு குழப்பக் காக்கின்க் கைக்கம் ஆட்சிதான் வேண்டுமா? என்பதை கீர்வமாய்த் தெரித்து கோண்டு விடுவது எனல் அவ்வாறு!

அத்தியாயம் 23 ஊமையும் பேசுமோ?

அதிருத்தர் சற்று நேரம் பூங்குழலியை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, அவளைக் கொண்டு வந்த தாதிபார்களை அருகில் அழைத்தார்.

அவர்களிடம் மெல்லிய குரலில் ஏதோ கேட்டார். அவர்கள் மறு மொழி சொன்ன பிறகு அந்த அறையைவிட்டு அப்பால் போகச் செய்தார்.

ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்து, "திருமலை! ஏதோ தவறு நேர்ந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது!" என்றார்.

"ஆம், ஐயா! அப்படித்தான் எனக்கும் தோன்றுகிறது!" என்றான் சிடன்.

"இவன் இளம் பெண்; சுமார் இருபது பிராயந்தான் இருக்கலாம்."

"அல்லவாவு கூட இராது."

"நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாதிரிக்குப் பிராயம் காற்பது இருக்க வேண்டும்."

"அதற்கு மேலேயும் இருக்கும்."

"ஆம், ஆம்; நீ இவங்கைத் தீவில் மந்தாகினி தேவியைப் பார்த்திருக்கிறாய் அல்லவா?"

"ஆம்; ஐயா! பார்த்து, தங்கள் கட்டளைப்படி இங்கு அழைத்து வரவும் முயன்றேன். முடியவில்லை."

"இந்தப் பெண் மந்தாகினி தேவி அல்லவோ?"

"இல்லை, குருதேவரே! சிச்சையமாக அந்த அம்மையார் இல்லை!"

"அப்படியானால் இவன் வரையிருக்கும்? எப்படி இங்கு வந்தேன்?"

"இவளையே கேட்டுவிட்டால் போகிறது!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"ஊமையிடம் கேட்டு என்ன பயன்?"

"குருதேவரே! இவன் ஊமைதான் என்பது....."

"அதைத்தான் தாதிபார்களிடம் கேட்டேன். இங்கு வந்ததிலிருந்து இவன் ஒன்றும் பேசவில்லை என்றார்கள்."

"குருதேவரே! இவளை அடையாளங்கண்டு அழைத்து வருவதற்கு யாரை அனுப்பி யிருந்தீர்கள்?"

"ஆகா! அந்த மூடன் ஏதாவது தவறு செய்து விட்டானா, என்ன?"

"எந்த மூடன், குருதேவரே! நாங்கள் இத்தகைய காரியங்களுக்கு மூடனை அனுப்பி வைத்திருப்பீர்களா?"

"புத்திரசாலியாகக் காணப்பட்டான். பழையகதைக்கு நாம் சென்றிருந்த அன்று, வானம் குலத்து வல்லவரையனுடன் ஒரு வாலிபன் சண்டையிட்டான் அல்லவா?"

"ஆம்; பழையகதை வைத்தியர் மகன் பிணுகபாணி."

"அவனேதான்! உன்னையும் வல்லவரையனையும் கரிகாலரைச் சந்திக்க அனுப்பிய பிறகு, அந்த வைத்தியர் மகனைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்து அழைத்து வரப் பண்ணினேன். நம் ஒற்றர் படைக்குத் தகுந்தவன் என்று கண்டு, அவனைக் கோடிக்கு கரைக்கு அனுப்பியோன். முன்னம் அவன் கோடிக்கு கரைக்குப் போய்ப் பழக்கப்பட்டானாம்....."

"அவன்தான் இந்தப் பெண்ணை இங்கு அழைத்து வந்தானா?"

"அடையாளம் எல்லாம் சரிபாசர் சொல்லி அனுப்பினேன். அவனும் திருவைபாற்றில் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டுக் காரியம் வெற்றி என்று செய்தி அனுப்பி விருந்தான்..."

"ஐயா! நான் தோற்றுப் போன காரியத்தில் வெற்றி அடைந்த அந்தப் புத்திசாலி ஒற்றன் இப்போது எங்கே? இந்தப் பெண்ணைக் குறித்து அவனையே கேட்டு விடுவது நல்ல தல்லவா?"

"நல்லதுதான்: ஆனால் தேற்றியவு அவனுக்கு எதிர்பாராமல் ஒரு விபத்து நேர்ந்த விட்டது....."

"அடடா! அவனுக்கு என்ன விபத்து. எப்படி நேர்ந்தது?"

"இவிகையில் பின்னால் அவனும் வந்து கொண்டிருந்தான். இதுட்டிய பிறகு கோட்டைக்குள் வரவேண்டும் என்று நான் கட்டளை விட்டிருந்தபடியால், அந்தப்படியே அந்த மாகு கோத்தில் திருவைபாற்றிலிருந்து புறப்பட்டு, முன்னிரவு வேளையில் கோட்டையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று புயல் அடித்த செய்தி தான் உனக்குத் தெரிந்திருக்குமே!..."

"ஆம், ஐயா! நான் கூடப் புயலுக்குப் பலந்த சாலை ஓரத்து பார்த்திரை மண்டபம் ஒன்றில் சிறிது நேரம் தங்கியிருக்கும்படி நேர்ந்தது."

"கோட்டைக்குச் சற்றைத் தூரத்தில் இவிகை வந்தபோது சாலையில் பெரிய மரம் ஒன்று கெரோடு பெயர்ந்து விழுந்து விட்டது. அதிர்த்தவசமாகப் பல்லவின் மீது விழாமல் பின்னால் வந்தவர்கள் மீது விழுந்தது. கைத்திரை மகன் பிண்பாணி விழுந்த மரத்தடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டான்!..."

இவ்வாறு முதன் மந்திரி கூறிய போது, ஒரு பெண் குரல், "அந்தச் சண்டாளன் தலையில் மரம் மட்டுந்தான் விழுந்தது? இடி விழவில்லையா?" என்று ஆத்திரத்துடன் கூறியது கேட்டது.

முதன்மந்திரி அநேகத்தர் அனலிரை விப்பபுடன் பூங்குழாய்கை சொச்சினார். அவளை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே, "திருமலை! இப்போது பெண்ணை இந்தப் பெண்ணா?" என்றார்.

"ஆம், ஐயா! அப்படித்தான் தோன்றியது."

"இது என்ன விஷயம்? செவிட்டுக்குக் காது கேட்டுமா? ஊமையும் பேசுமா?" என்றார் அநேகத்தர்.

"செவிட்டுக்குக் காது கேட்பதும், ஊமையே பேசுவதும் மிகவும் விகைதவரான

காரியங்கள் தான். ஆனால் சர்வ சத்தி வாய்ந்த விஷ்ணுமூர்த்தியின் பக்தராகிய தாங்கள் மனதுகையத்தால் எந்த அற்புதத் தான் கூடவாது! ஆழ்வார் திருவாய்மலர் தருளியிருப்பது என்ன வேண்டும்....."

"போதும்! ஆழ்வார்களை இப்போது இங்கே இழுத்துத் தொந்தரவு செய்யாமோ! இது விஷ்ணு பகவானின் நெருங்கியது டுடந்தது அல்ல. ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது. இந்தப் பெண் கங்கை ஏரற்றி விருக்கிறாள். இவன் யார்? இவளுடைய கோக்கம் என்ன? எதற்காக இவன் இத்தனை நேரமும் செவிட்டு ஊமையே பேசுகிறான்?"

"குருதேவரோ! இந்தப் பெண்ணையே கேட்டு விடலாமே!"

"அப்பீனா! உன் முகத்தில் தவறும் புன்னகையைப் பார்த்தால், உனக்கு ஒரு வேளை தெரிந்திருக்கக் கூடுமோ என்று தோன்றுகிறது. சரி; இவனையே கேட்டு விடுகிறேன். பெண்ணோ! நீ செவிடு இல்லையா? என் பேசுவது உனக்குக் காது கேட்கிறதா?..."

"ஐயா! நான் செவிடா விருக்கக் கூடாது என்று சில சமயம் விரும்பியதுண்டு. ஆனால் எனக்குக் காது கேட்பது பற்றி இப்போது சந்தேகப்படுகிறேன். அந்தச் சண்டாளன் கைத்திரை மகன் தலையில் மரம் ஒடித்து விழுந்த செய்தியைக் கேட்டேன் அல்லவா? உவாமி! அவன் செத்து ஒழிந்தானா?" என்றான் பூங்குழாயி.

"ஆகா! உனக்குக் காது கேட்கிறது. பேசவும் பேசுகிறாய். நீ ஊமையல்ல!" என்றார் அநேகத்தர்.

"நீர்வையாய் இந்தப் பெண் ஊமையல்ல!" என்றான் சிடன்.

"ஆகா! நான் ஊமையல்ல என்பதைக் கண்டு பிடித்து விட்டார்களோ! சேழை சைவாசுரத்தியையே மிக்க அறிவான முதன் மந்திரி அநேகத்தப் பிரம்ம சாயர் என்று நான் கேள்விப்பட்டது சரிதான்!" என்றான் பூங்குழாயி.

"பெண்ணோ! என்னைப் பரிசுரமோ செய்கிறாய்? ஐரத்திரை! நீ ஊமையல்லவாவிட்டால் நேற்று இரவு இங்கு வந்ததிலிருந்து பேசாமலிருந்தது என்? ஊமையோல் கடித்தது என்? உன்னை மயம் சொல்லு!" என்று கேட்டார் முதன் மந்திரி அநேகத்தப் பிரம்ம சாயர்.

"ஐயா! தேற்றியவு இங்கு வந்து சேரும் வகையில் பேசத் தெரிந்த வளாகிய இருக்கிறேன். என்னை 'வாயாடி' என்று கூடச் சிலர் சொல்லுவதுண்டு.

முதன் மந்திரியின் அரண்மனை வயப் பார்த்து, இங்கு எனக்கு நடந்த இராஜோபசாரங்களைப் பார்த்ததும் பிரித்து ஊதாமயாப் போனேன். தங்கள் அரண்மனைப் பெண்ணின்கள் என்னுடன் சமிக்ஞையு முயமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் ஊதாம என்று எண்ணி நானும் சமிக்ஞையாக மறுமொழி சொன்னேன். தங்களுடைய பேச்சைக் கேட்ட பிறகு, எனக்கும் பேச்சு நினைவு வந்தது....."

"கே பேரியவரவரடி என் பதில் சந்தேகமில்லை. உன்னை எப்படித்தான் அந்த வயத்தியர் நான் பிடித்துக் கொண்டு வந்தான் என்பதை நினைத்தால் ஆச்சரியமாக யிருக்கிறது. அவன் முட்டாளாயிருந்தாலும் சாமந்தியசாலிதான்."

"கவாமி! அந்தப் பாவி நான் என்கைப் பிடித்துக் கொண்டு வரவில்லை. அதற்குப் பிசயத்தனப் பட்டிருந்தால், இந்தனை நேரம் அவன் யமலோகத்துக்கு

நிச்சயமாக யாத்திரை செய்து கொண்டிருப்பான்!" என்று கூறிப் பூங்குரலினன் இருப்பில் செருகி யிருந்த கத்தியை எடுத்துக் காட்டினான்.

"பெண்ணே! உனக்குப் புண்ணியமாய்ப் போகட்டும். கத்தியை இருப்பிலே செருகிக் கொள். அவன் பேரில் உனக்கு ஏன் இத்தனை கோபம்? அவன்தான் உன்னைப் பிடித்து வரவில்லை என்றாயே?"

"என்னை அவன் பிடித்துக் கொண்டு வரவில்லை. ஆனால் என்னை அவன் ஆட்கள் படகிலே சேர்த்துக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு வந்தார்கள். என் அண்ணியை மாத்திலே சேர்த்துக் கட்டி விட்டார்கள். இத்தனைக்கும் அந்தச் சண்டான வயத்தியர் நான் சமக்கு இதில் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை யென்று என் கிடம் சொன்னான்....."

"அந்தவநாயகி அவன் புத்திரசாலிதான். நான் சொன்னபடியே அவன் வந்து கொண்டிருக்கிறான்....."

"ஐயா, முதன் மந்திரியே! அந்த ஊர்தனை அனுப்பியது தாங்கள்தானா? வாயில்லாப் பேதைவாகிய என் அத்தை யைப் பிடித்துக் கொண்டு வரக் கட்டின யிட்டதும் தாங்கள்தானா?"

"உன் அத்தைவா? கலையர் மகன் மந்தாயினி உன் அத்தைவா? அப்படியானால், நீ!.....கலங்கரை விளக்கத்துக் காவலர் தியாக விடங்கருக்கு நீ என்ன வேணும்?" என்று அரிருத்தர் கேட்டார்.

"ஐயா! அவருடைய அருமைப் புதல்விதான் நான்!"

"ஆகா! தியாக விடங்கருக்கு இவ்வளவு வாயாடியான ஒரு மகன் இருக்கிறான் என்பது எனக்கு இதுவரை தெரியாமல் போயிற்று!"

"இதை வேளியில் சொல்ல வேண்டாம், ஐயா!"

"ஏன், பெண்ணே!"

"சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் முதன் மந்திரி பிரம்மா ராயருக்குத் தெரியாத விஷயம் எதுவுமே இல்லை என்று நாடெல்லாம் பிரசித்தமா யிருக்கிறது. தங்கருக்கு ஒன்று தெரியாது என்று ஏற்பட்டால், தங்கவிடம் மக்களுக்குள்ள மதிப்புக்குப் பங்கம் வந்து விடாதா?"

"பெண்ணே! என் மதிப்பைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. எனக்குத் தெரியாத இன்னொரு செய்தியை மட்டும் சொல்லிவிடு. உன் அத்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள் என்றாயிடு அவன் இப்போது எங்கே? நான் அனுப்பிய பல்வங்கில், நீ அப்படி ஏறிக் கொண்டாய்? எவ்விடத்தில் ஏறிக் கொண்டாய்?" என்று அரிருத்தர் கேட்டார்.

"ஐயா! வாயில்லா ஊமைவாகிய என் அத்தையைத் தாங்கள் எதற்காகக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வர ஆட்களை அனுப்பினீர்கள்?"

"மகளே! அதை உன்விடம் சொல்லுவதற்கில்லை, அது பெரிய இராஜாங்க சம்பந்தமான விஷயம்."

"அத்தையே! அப்படியானால், தாங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நானும் மறுமொழி சொல்ல இயலாது."

"சொல்லும்படி செய்வதற்கு வறிகள் இருக்கின்றன."

"என்விடம் பலிக்காது!"

"பெண்ணே! உன்னைப் பாதாளச் சிறைக்கூடத்துக்கு அனுப்புவேன்....."

"எந்தப் பாதாளச் சிறையிலும் என்னை அடைத்து வைத்திருக்க முடியாது."

"பாதாளச் சிறைக்கு ஒரு தட்டைப் போடவர்கள் திரும்பி வருவதில்லை....."

"திரும்பி வந்த ஒருவனை எனக்குத் தெரியும், ஐயா! நேற்றுக்கூடச் சேர்த்த அமுதனுடன் பேசிக் கொண்டுதான் பிரயாணம் செய்தேன்....."

"அவன் யார் சேர்த்தன் அமுதன்?..."

"அவன் என்னுடைய இன்னொரு அத்தையின் மகன். அவனும் சான்றுமாகத் தான் கோடிக்க கலையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தோம்."

"எதற்காக, மகளே?"

"இந்தத் தஞ்சாவூரிலுள்ள மாடமானிகை கூட கோட்புரங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று வெதுகாலமாக ஆகை உண்டு. சக்கரவர்த்தி நந்தர சோழரைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்றும் ஆவல் கொண்டிருந்தேன். சக்கரவர்த்திக்கு உடல் நலமில்லை யென்று சொன்னார்கள்? இப்போது எப்படி யிருக்கிறது, ஐயா? நான் பார்க்கலாமா?"

"அப்படியேதான் இருக்கிறது, மகளே! அபிவிருத்தி ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் சக்கரவர்த்தியைத் தரிசிக்கும் எண்ணத்தை மறந்துவிடு!....."

"அது எப்படி மறக்க முடியும், ஸ்பார் சக்ஸவர்திலைய நான் பார்த்தேயாக வேண்டும். பார்த்து, அவருடைய தர்ம சாஸ்திரத்தில், பெண்களைப் பலவந்தமாகப் பற்றிக் கொண்டுவரும் அக்கிரமம் நடக்கும் செய்தியைச் சொல்ல வேண்டும்....."

"பெண்ணே! உன்னோடு வெறும் விவாகம் செய்து கொண்டிருக்க எனக்கு நேரம் இல்லை. உன்னைப் பலவந்தமாகப் பற்றிக் கொண்டு வர நான் கட்டளை விடவும் இல்லை. நான் அனுப்பிய பல்வகையில் நீ எப்படி ஏறிக் கொண்டாய், அதைச் சொல்! வராவது உன்னைப் பலவந்தமாகப் பிடித்துப் பல்வகையில் ஏற்றினார்கள்?"

"இல்லை, சுவாமி! அது மட்டும் இல்லை. தஞ்சைக் கோட்டைக்கு அருகில் வரும் சமயத்தில் இந்தப் பல்லக்கு வேறுமை யாக இருந்தது. மழையா யிருக்கிறதே என்று காணாமல் நான் பல்லக்கில் ஏறிக் கொண்டேன்....."

முதன்மந்திரி அருகத்தப்பிரம்மராயர் தமது டேனுவை ஆழவாக்கடியாரைப் பார்த்து, "ஒருவாறு எனக்கு இப்போது விஷயம் விளங்குகிறது. வழியில் புயலும் மழையுமா யிருந்தபோது பல்லக்கை எவ் வேளா இறங்கி யிருக்கிறார்கள். அச் சமயம் இவன் அத்தையைப் பல்லக்கில் இருந்து இறக்கிவிட்டு இவன் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறான். வைத்தியர் மகன் பேரில் மரம் விழுந்து பிரக்ஞை இழந்து விட்டபடியால் அவனும் கவனிக்க முடிய வில்லை. சிவிகை தூக்கிய மற்றவர்கள் கவனிக்கவில்லை. கோட்டை வரவதுக்குச் சமீபத்திலே நான் இது நடந்திருக்க வேண்டும், திருமலை! என்னுடைய ஊகம் சரியாயிருக்கும் என்று உனக்குத் தென்றுவிததா?" என்று கேட்டார்.

"சுவாமி! நான்கள் இப்போது ஊகித் துச் சொன்னபடியேதான் நடந்தது. நானே கண்ணால் பார்த்தேன்."

"நீ பார்த்தாயா? அது என்ன? இத் தனை நேரம் ஏன் வாயை மூடிக் கொண் டிருந்தாய்? சீக்கிரம் சொல்லு!"

"நேற்று மூன்றியலில் மழைக்கால இருட்டில் கோட்டை வரவது நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தேன். பெரும் புய லும் மழையும் அடித்தன. மரங்கள் முறிந்து விழுந்தன. சாலை யோரத்து யாத்ரிகர் மண்டபம் ஒன்றில் சிறிது நேரம் தங்கியிருக்கலாம் என்று சொ் நேன். அங்கே நான் ஒதுங்கிய சிறிது

நேரத்துக் கெல்லாம் இந்தப் பெண்ணும் இன்னொரு வாலிபனும் வந்தார்கள். இவன் தன் அத்தையைக் என்று சொன் னானே, அவனாக இருக்கலாம். மின்னல் வெளிச்சத்தில் அவன் கழுத்தில் உருத் திராட்சம் கட்டி யிருப்பதைப் பாரத் தேன். பிஞ்சிலை பழுத்த கைகள் என்று தெரிந்து கொண்டு அவனிடம் 'வைத்திய வந்தின் பெருமைகளைச் சொல்லலாம்; சற்றுப் பொழுது போகும்' என்று எண்ணினேன். இதற்குள் அந் த மண் டபத்தின் மூகப்பில் ஒரு சிவிகையைக் கொண்டு வைத்தார்கள். சிவிகையின் திரையில் பழுதோட்டகாரரின் பனைச் சின்னம் தெரிந்தது. சிவிகையிலிருந்து ஒரு பெண் இறங்கி இவர்கள் அருகில் வந்தாள். மண்டபத்தில் இருந் கவித்த இடத்தில் மூன்று பேரும் ஏதோ ஊடை மாதையாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். பிறகு இவன் போய்ப் பல்லக்கில் ஏறு வதைப் பார்த்தேன். மின்னல் வெளிச் சத்தில் 'பல்லக்கிலிருந்து இறங்கியவன் வேறு; மதுபடி ஏறிவவன் வேறு' என்று தெரிந்து கொண்டேன். பல்லக்குத் தூக்கிகள் இதை பொன்றும் கவனிக்க வில்லை. மழை சிறிது நின்றதும், பல்லக் கைத் தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போய் விட்டார்கள்!....."

"ஆக! அப்படியா என்னை ஏமாற்றி விட்டார்கள்? இத்தனை நேரம் சொல்லா மல் சுமமா இருந்தாயே? -அந்த இரண்டு பேரும் பிறகு என்ன செய்தார்கள்?"

"பல்லக்குப் போன பிறகு அவர்களும் போய் விட்டார்கள். பின்னர் நானும் புறப்பட்டுேன்....."

"திருமலை! நீ ஏன் இதை வெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு சுமமா யிருந்தாய்? இவன் அத்தையை நீ ஏன் தடுத்த நிறுத்தவில்லை? நீயும் இவர்களுடைய குழ்ச்சியில் கலந்து விட்டாயா, என்ன?"

"அப்பா! குருதேவரோ அப்பா! அத்தையைத் தடுத்தேன் நான் செயல் கடியவனல்ல, முதலில், இதெல்லாம் தங்கள் ஏற்பாடு என்று எனக்குத் தெரி யாது. பழுதுர் அரண்மனைப் பல்லக்கு ஆனபடியால், சின்னப் பழுதிவட்டகா வருடைய காரியமா யிருக்கலாம் என்று எண்ணினேன். மேலும், மந்தரிகனி தேவியை என்னும் தடுத்த நிறுத்த முடியுமா? புயற்காற்றை அணை போட்டு நிறுத்தினாலும் நிறுத்தலாம்; அந்த நாநாசியை நிறுத்த முடியாது! இவன் கையிலேயே முயன்று பார்த்துத் தொல்வி அடைந்தவன் தானே! மேலும் அந்த

அம்மானுக்கு என்னை அடைபாளம் தெரியும. பார்த்ததும் மிரண்டு ஓடிப் போயார்களே. பிறகு யாராவது அவரைப் பிடிக்க முடியுமா....."

"அதை நினைத்தால், கவத்தியர்கள் கெட்டிக்காரன் என்றே நினைப்பது. இந்தனை தூரம் அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டான் அல்லவா?"

"குருதேவரே! இந்த விஷயத்தில் தங்கள் ஊகம் சரியல்ல என்று சொல்லுகிறேன். மந்திரினி தேவி தாமே விரும்பித்தான் வந்திருக்க வேண்டும். தஞ்சாவை நேருங்கியதும் அவருடைய மனம் மாறியிருக்க வேண்டும்..."

"இருக்கலாம்; இருக்கலாம். ஆனாலும் இதற்குள் அதிக தூரம் அந்தக் காரை மகன் போயிருக்க முடியாது. இரவெல்லாம் காற்றும் மழையுமாக இருந்ததல்லவா? சமீபத்திலேதான் எங்கேயாவது இருக்க வேண்டும். திருமலை! எப்படியாவது அவனைப் பிடித்தாக வேண்டும். ஒரு வேளை இந்தப் பெண்ணுக்கு அவன் தங்குமிடம் தெரிந்திருக்கலாம்...மகனே! உன் பெயர் என்ன?"

"பூங்குழலி, ஸ்வா!"

"ஆகா! அழகான பெயர்! பெயர் வைப்பதில் தியாக விடங்கரின் சாமர்த் தியத்துக்கு இவ்வளவு கடைபிடித்து. பூங்குழலி! உன் அத்தை எங்கே தங்கியிருப்பான் என்று உனக்குத் தெரிந்திருக்கும். தெரிந்தால், சொல்லு! அவனுக்கு என்னும் கொடுக்க வேண்டுமா?"

பூங்குழலி சிறிது யோசித்து விட்டு, "சுவாமி! என் அத்தை இப்போது இருக்கக்கூடிய இடம் எனக்குத் தெரியும். அவனை எதற்காகத் தாங்கள் பிடித்துக் கொண்டு வரச் செய்தீர்கள் என்று சொன்னால், நானும் அவன் இருக்குமிடத்தைச் சொல்லலாம்....."

"பூங்குழலி! அது பெரிய இரகசியங்க விஷயம். அரண்மனைவைப் பற்றிய இரகசியம், உன்னிடம் சொல்ல முடியாது."

"நானும் சொல்ல முடியாது!"

"இந்தப் பெண்ணுடன் பேசிச் சாத்தியப்பாது....."

"ஸ்வா! ஒரு சிபந்தியை நிறைவேற்றுவதாயிருந்தால்....."

"ஆகா! எனக்கு இந்தப் பெண் சிபந்தியை போடுகிறாள்! அது என்ன?"

"என் அத்தைவையத் தஞ்சாவூர்ச் சிம்மாநாதத்தில் ஏற்றி வைத்து மணி மகுடம் குட்டுவதாயிருந்தால், அவனை நானே அழைத்து வருகிறேன்."

"திருமலை! இந்தப் பெண்ணுக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது.....!"

"அதை இப்போதுதான் கண்டீர்கள், குருதேவரே! இவளை ஒன்றுக் கேட்கவே வேண்டாம். இவன் அதை இருக்குமிடம் எனக்குத் தெரியும். இவன் அத்தை மகன் சேந்தன் அழைத்துக் கொட்டைக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் பூந்தோட்டத்தில் இருக்கிறான். அவனும் அவனது அன்னையும் தனிக்குளத்தார் கோயிலுக்குப் புஷ்ப கைங்கரியம் செய்கிறார்கள். அங்கேதான் தாங்கள் தேடும் பெண்மணி இருக்கிறாள். என்னுடன் சில ஆட்களை அனுப்பினால், அழைத்து வருகிறேன்!" என்னுள் ஆழ்வார்க்கடியான், பூங்குழலி திருமலையை எளித்து விடுகிறவன் போலப் பார்த்து விட்டு, "அப்படி ஏதாவது செய்தால், நான் இப்போதே சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை முன்னால் சென்று முறையிடுவேன்! நீங்கள் செய்யும் அக்கிரமம் ஊரெல்லாம் அதியும்படி செய்யுங்கள்!" என்னுள்.

"திருமலை! இவனைப் பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டியது தான்; வேறு வழி இல்லை!" என்னுள் அசிரித்தப் பிரம்மாசாரி.

"என் அருகில் யாராவது வந்தால் சொன்று விடுவேன்!" என்று பூங்குழலி மடியில் செருகி வைத்திருந்த கத்தியை எடுத்துக் காட்டினாள்.

"ஸ்வா! இந்தப் பெண்ணைப் பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை. அதற்குப் பதிலாக இவ்வளவு பிராட்டி குந்தவை தேவியின் மாலிகைக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். இவ்வளவு பிராட்டி இப்போது இங்கேதானே இருக்கிறாள்? அவர் இந்தப் பெண்ணின் கைத்தியத்தைத் தெளிய வாய்ப்பார்! இவ்வளவு பிராட்டிக்கும் இந்தப் பெண்ணினால் ஆக வேண்டிய காரியம் ஏதேனும் இருக்கலாம்!" என்னுள் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"எதனும் சொல்லுகிறாய்? இவ்வளவு பிராட்டிக்கு இந்தப் பெண்ணின் ஏமாறாத என்ன காரியம் ஆகவேண்டியிருக்கப் போகிறது!....."

"குருதேவரே! தங்களுக்குத் தெரியாதா! நேற்று மாலை இங்கு அடித்த புயல் சோழ நாட்டுக் கடற்கரைப் பகுதியாக அதாவது செவ்வாய் விட்டிருக்கிறதாம்! தங்கள் அரண்மனை வாசலில் நாலாபுறமிருந்தும் தூதர்கள் வந்து காத்திருக்கிறார்கள்....."

"ஆம், ஆம்; அவர்களை யெல்லாம் நான் இப்போது பார்க்க வேண்டும்."

எதிர்பாருங்கள் !

மற்றும் பல புதிய அம்சங்கள். முற்றிலும் நூலாசிரியர் அமைப்பு
வகுப்பு சந்தா ரூ. 6. - வெளிநாடு - ரூ. 9
உதவிக்காக இவ்வாறு வரலாம். உதவிக்காக தெரிவி
000

“தண்டி”, 26, கிடங்கு தெரு. சென்னை-1

கள்ளிக்கோட்டை பண்டஸ் லிமிடெட்

(இந்தியாவில் 'ஸ்தாமிக்கம்பட்டி')

கிளை ஆபீஸ்:

9, செம்புதாஸ்தெரு., மதறஸ்-1

எங்கள் மாத சீட்டுகள்

கலம்பர் மாத சீட்டு வரிசையில் இடம்பெறாத பல கலம்பர்
கலீசர் வேண்டுமெனவந்தால் தயக்கி விருக்கும்

கலம்பர் மாத சீட்டு வரிசை

(4 வது குவீர்தை கா கா கா)

சந்தா செலுத்த கூடாது தேதி: 20-12-52

குதல் கலீசர் தேதி : 28-12-52

கலம்பு	மாத சந்தா	சீட்டுத் தொகை
C	ரூ. 100/-	ரூ. 3000/-
D	ரூ. 50/-	ரூ. 1500/-
F	ரூ. 25/-	ரூ. 750/-
F	ரூ. 20/-	ரூ. 600/-
G	ரூ. 15/-	ரூ. 450/-
H	ரூ. 10/-	ரூ. 300/-

80 சந்தாநாட்டம் — 80 மாதந்தம்
புதிய வண்ணம் விவரத்தை அனுதி விவரப்படுத்துக்
கொள்வதற்காக, கம்பெனிலில் திபத்தினால் இவ்வா
மாத அனுப்பப்படும். ரூ. 25/-க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட
தொகைக்கும் இத்தியாவிறுள்ள அக்கோக்கப்பட்ட
பாங்குகளின் பேரில் சேக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும்.
குறைந்த தொகை மனியாட்டி, பேரூட்டம் ஆட்டி
குறைந்த அனுப்பப்படும். இந்த சந்தப்பித்தை தவறாமல்
கட்டவே விவரப்படுகிறது.

(பேரூட்டி உத்தரவுப்படி)

அம். வி. விஸ்வநாதன், மானேஜர் கலீசர்

தகவல்: KALLIFUNDS

ஹைட்ராபாத் குண்டம்

செவ்வியமணி

இந்தப் பூமியில் முதன் முதலாகச் சிவசுப் புகடப்பட்ட பெண்ணின் பெயர் பண்டிடரா என்று திரைக்க நாட்டுப் பழைய தூதர்கள் கூறுகின்றனர். அவளுக்கு ஸ்ரீராம் என்ற தேவதை ஒரு பெட்டியைக் கொடுத்து, 'இந்தப் பெட்டியை நீ எங்காவத்தியாப் திருக்கக் கூடாது' என்று கட்டளை விட்டிருந்தது.

பண்டிடராவளுக்கு அந்த ஸ்ரீராம் பெட்டியைப் திறந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த ஆசையைக் கட்டுப்படுத்த அவன் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தான். ஆனால் அவனது நாயனில்கும் ஆசைக்கும் ஹைட்ராபாட்டத்தில் ஆசையே வெல்லாமல் வெற்றி பெற்றது.

இறுதியில் பண்டிடரா பெருவாகப் பெட்டியைத் திறந்தான்.

அவ்வளவுதான்! அதுவிடுத்து எண்ணிக்கை உற்ற துன்பார்க்கங்களும் தொய்வுகளும், பாங்குகளும் பிணிகளும், கஷ்டங்களும் கலங்கலும் சேறிக்கொண்டு கெம்பி உலகம் எங்கும் பரவி விட்டன.

அப்போதுதான் பண்டிடரா தான் செய்த கொடிய தவறை உணர்ந்தான். கட்டளை அடித்துக் கொண்டு மேற்படி பெட்டியை எழுப்பிவிட்டான். பெட்டியின் அடைக்கப்பட்டிருந்த பங்குகளான பிசாக்களும் பூதங்களும் எதிர்த்தவாக வெளியே ஓடியபின், பெட்டியை எழுப்பினான் பண்டிடரா.

அன்று பண்டிடரா செய்த பெரும் தவறின் விளைவாக இன்று மாலிட வர்க்கியை அகற்றிவிடுத்து உலகத்திற்கு யாதேசு வறியுமின்றி அகிலம் பட்டு வருகிறது.

மேற்கூறிய விதம் இரேக்கர்களின் புரணத்தின் பரபரப்பை ஒரு கதை இடுக்கிறது.

அவ்வாறும் ஹைட்ராபா தான் விட்டிருந்த பண்டிடரா பெட்டியைப் திறந்து உலகத்தினைத் தவிக்க வைத்தது ஹைட்ராபாது போல், இப்போது வங்காளத்தின் விஞ்ஞானிகள் தங்களுடைய ஆராய்ச்சிப் பெட்டியைத் திறந்து, அகில உலகத்தையும் விடுவிடுக்க வைக்கும் பூதங்களே வெளியே விட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய பெட்டியைத் திறந்து முதலில் உலகாவற்றில் வெளியே விட்டனத்தையால் பழி குவிரக்கணக்கான ஜனங்களை யும் அழிக்கவல்ல அணுதன்னை வெளி வந்தன. அணு தனுக்குளிக் காட்டிலும் பண்டிடரது அதிகமான சக்தியுள்ள ஹைட்ராபாது குண்டு (Hydro-

gen bomb) அதாவது ஹைட்ராபாது குண்டு இப்போது வெளி வந்திருக்கிறது. இன்னும் சிறிது காலத்தில் ஹைட்ராபாது குண்டு களைக் காட்டிலும் அதிக சக்தி பொருத்திய மகா பயங்கர

ஆயுதம் வரக்கூடும் என்று இப்போதே விஞ்ஞான சிபுனர்கள் எச்சரிக்கை செய்து ஆரம்பித்து விட்டார்கள்!

பரிபீக் தீவு மறைத்தது!

இரேக்கர்களின் புரணைக் கதைதான் போலி இது வெறும் கதை இம்மில்; மத்திர நம் இம்மில்; ஸ்ரீராம நாமம் இம்மில். கண்ணுக்கு எதிரே உலகமாவியே நிகழ்கிறது.

அதுவது, தா தங்களுக்கு ரூப் பரிபீக் ஹைட்ராபாது இதைத் தீவு ஒன்றை தீவொன்று மெய்துத் துத் துமாக, ஹைட்ராபாதுத் துத்து மறைத்து விட்டது!

அமெரிக்கா தயாரித்த முதலாவது ஹைட்ராபாது குண்டைப் பரிபீக் செய்து பார்த்த தன் பண்டிடரன் அந்தத் தீவு மறைத்ததற்குக் காரணம். அந்தத் தீவில் புரணமாவை எச்ச மரங்களும் தென்னை மரங்களும் இருந்தன. அவைகளும் தீவும் எவ்வித அரிகுறியும் இல்லாமல் மறைத்து விட்டன.

ஏற்கெனவே, அமெரிக்கா, நுஷ்லா, பிரிட்டன் இத்து மூன்று வங்காளத்தையும் அணு தனுக்குளை உற்பத்தி செய்து ஆரம்பித்து விட்டன. இப்போது அமெரிக்கா ஹைட்ராபாது குண்டு உற்பத்திக்கும் அங்குராரிப்பை விட்டுவிட்டுள்ளது.

அணு தன்னை உற்பத்தி இரேக்கத்தை அறிந்தவர்களுக்குத் தைஹட்ராபாது குண்டைத் தயாரிப்பது கஷ்டபரிகல். எனவே, நுஷ்லா ஹைட்ராபாது குண்டைப் பரிபீக் செய்து பார்க்கும் காலம் அதிக தூரத்தில் இம்மில் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் உறுதிசெய்தன.

பிரபல குஷ் விஞ்ஞானிகளான டாக்டர் பிரிர் காபிட்டர், டாக்டர் ஜாப்பிஸ் முதலிய

சொல் குஷ்யாயிசை ஹைட்ராபாது குண்டு உற்பத்தியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களைத் தவிர, 1925-ம் வருஷம் பெனதிக் மத்திரத் தீவ் தோபம் பரிசு பெற்ற வரும் குஷ்யாவில் சிறைப்பட்டி துப்பவருளான டாக்டர் கஸ்டென் ஹர்ஷ் என்ற ஜெர்மன் விஞ்ஞான சிபுனரையும் நுஷ்லா ஹைட்ராபாது படுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

ஹைட்ராபாது குண்டு உற்பத்திக்கு முதல்படி அணுதன்னை உற்பத்திதான். ஏற்கெனவே நுஷ்லா அணு தனுடைக் கண்டு பிடித்து துப்பாது மில், ஹைட்ராபாது குண்டு அமெரிக்காவின் உகேபோக பாத்தியமாக இது

தூதர்கள் வரன்

கிபு பரக்க தாசத்தி உடைய ஒரு வீடு

உப் போவதிலும் என்பது கிச்சயம். தைட்டாஜன் சக்தி ஆராய்ச்சி கிபுணரண டாக்டர் ஹான்ஸ் பெரி அமெரிக்காவுக்கு முன்பே நியூயா தைட்டாஜன் குண்டைப் பரீட்சை செய்து பார்க்கும் என்றும் உறி விருந்தார். ஆனால் அமெரிக்க ஓற்றர்கள் அடுத்த வருஷத்துக்குள், கிச்சயமாக 1951-ல் வருஷத்துக்குள் நியூயா தைட்டாஜன் குண்டை உற்பத்தி செய்வதெனும் என்று உறுதிபுக்கள்.

1948-ல் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் நியூயா அணுகுண்டைப் பரீட்சை செய்து பார்த்த விவரம் அமெரிக்க ஓற்றர்களுக்குத் தெரிந்தது. அணு குண்டு வெடிப்பதைக் கண்டு பிடிக்கும் கருவிகளைக் கொண்டு அவர்கள் மேற்படி சகலவற்றைச் சித்திக்கு இடமின்றிக் கண்டுபிடித்து விட்டனர். அதன் காரணமாக, அணுகுண்டு வேறு யாருக்கும் தெரியாத, தன்னுடைய ஏகபோக பாத்தியமான ஆயுதம் என்று அமெரிக்கா கொண்டிருந்த பெருமிதம் தவிர்த்தது. அறி விருந்துதான் அமெரிக்கா தைட்டாஜன் குண்டு உற்பத்தியில் தீவிரமாக முனைந்துள்ளது.

நியூயா அணுகுண்டை உற்பத்தி செய்வ ஆரம்பித்துவிட்டதால், அமெரிக்கா சிறிதும் தாமதமின்றி தைட்டாஜன் குண்டுகளை உற்பத்தி செய்வ ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று விஞ்ஞான மேதாவியான டாக்டர் எட்வர்ட் டெவ்லர் வற்புறுத்தினார். கோபக் பாக பெற்ற விஞ்ஞானி டாக்டர் ஜெராண்டு ஸி. உரோயல் அதை ஆமோதித்தார். எனவே, அமெரிக்கா தைட்டாஜன் குண்டை உற்பத்தி செய்தே தீர வேண்டும் என்று துணிபுபெ ட்டுமன் இறுதியாகக் கட்டின விட்டார்.

தைட்டாஜன் தன்மும் சூரியனும்

சூரியன் ஒளியைப் பிரதிபலிப்பதன் காரணத்தினால் குண்டின் தன்மை என்ன விஞ்ஞான மேதா

விகள் வர்ணிக்கின்றனர். தைட்டாஜன் அல்லது ஜை வாயுவிலிருந்துதான் சூரியன் தன் சக்தி முழுவதையும் பெற்றிருக்கிறது. தன் அமைதியைவிட சூரியன் தன்னை ஒத்த சூரிய நுகர்வுகூட்டுவதில் உடைய சூரியன் அமைதி வெடித்ததில் இந்த உலகத்தின் கதி என்ன ஆகும் என்பதைக் கற்பனை செய்து கொள்ள முடியாது. அது போலவே சூரியன் தன்னை ஒத்த சூரிய நுகர்வுகூட்டுவதில் உடைய சூரியன் அமைதி வெடித்ததால், நூறு சூரியன்கள் தாரத்தின் உட்கள் சகல ஜீவராசி

களும் வந்துவிடுவார்கள். இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விடும்.

மிகவும் சீர்தொகு தைட்டாஜன் குண்டு மிக மிகப் பெரிய அணு துகள்களால் மலைய அரிக்கும் சக்தி உடையது என்ற உரப்படுகிறது.

முதன் முதலாக, சென்ற மகா யுத்தத்தில் போது ஹிதோஷிமா, டாகோசி உரங்கனில் அமெரிக்கர்கள் விரிய சிறிய அணுகுண்டுகள் பந்து சூர நாய் தூரத்துக்கு எல்லாவற்றையும் அழித்து விட்டன. இவற்றுக்கு மிகப் பெரிய அணு குண்டின் உதவி எது வளவு? அதைக் கண்டறியப் பரிசுடாக அமிக பயங்கரமான தைட்டாஜன் குண்டின் சக்தி எவ்வளவு என்பதை ஓரளவு கணித்துக் கொள்ளலாம்.

அத்தகைய ஒரு பெரிய தைட்டாஜன் குண்டு எழுநூறு சூர நாய் தூரத்தின் உட்கள் சகல வற்றையும் தான் தூவாகச் செய்து விடும். மேற்படி குண்டிலிருந்து தப்புவதற்கு வழியே இல்லை.

தொண்ணூறு லட்சம் ஜுவன் தொகை யுள்ள லண்டன் நாகரத்தின் விந்நீரணம் 690 சூர நாய் மைல்கள்தான்.

எழுபத்தெட்டு லட்சம் ஜுவன்கள் வரிக் கும் நீயூயார்க் நகரம் 305 சூர நாய் மைல்கள்தான்.

காற்பத்திரண்டு லட்சம் ஜுவன்கள் வரிக் கும் மாஸ்கோ நகர் பரப்பு நூறு சூர நாய் மைல்கள்தான்.

எனவே பீரீட்டிஷ், அமெரிக்க, நியூயா வுல்ககளின் மேற்படி தூரங்கள் ஒன்று அடியோடு அழிப்பதற்கு ஒரே ஒரு தைட்டாஜன் குண்டு போதுமானது!

கிபு பெக்லேகோவ் (அமெரிக்கா) உள்ள அணு குண்டு ஆராய்ச்சி நாய் சட்டகம் தன் மீதே அணுகுண்டு சித்தியாகப் போகும் உறுதியைக் கொடுத்தது. ஆயிரம் தைட்டாஜன் குண்டு விஞ்ஞான மேதாவின் ஒரு

விநாயகியில் உட்செக் கணக்கான மக்களிடம் கொல்லக் கூடிய தாண்டராஜன் குண்டை அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் உற்பத்தி செய்கின்றன என்று சில வகுப்புக்களுக்கு முன் உரையது இப்போது உண்மையாகி வருகிறது.

மக்கள் மடையதும் கிரணவாயு

(சூரியன் இயற்கையின் இருப்பு; தாண்டராஜன் குண்டு மனிதனின் இருப்பு.)

1. சூரிய மண்டலத்தில் உள்ள ஜவ்வாயு உற்பத்திக்கு மட்ட முடியாத உஷ்ணத்தினால் ஹீலியம் (Helium) ஆக மாறுகிறது. பிறகு அது மகத்தான சக்தியை உண்டு பண்ணுகிறது. அந்த சக்திதான் அலை உலகத்தையும் தவிக்கும் வெப்பமாக மாறுகிறது. பூமியில் சூரிய வெப்பம் இவ்வளவு உஷ்ணமாக இருக்கும்போது, சூரிய மண்டலத்தில் அது எவ்வளவு உஷ்ணமாக இருக்கும்! அந்த உஷ்ணத்தை யாராலும் தாங்க முடியாது.

அணுநுண்மை மேல் உதையாகக் கொண்ட தாண்டராஜன் அண்டம்தான் தாண்டராஜன் குண்டு எனப்படுகிறது. அது வெடித்தால் ஒரு சிறிய சூரிய மண்டலத்தில் உஷ்ணம் பூமியினையே ஏதப்பட்டு விடுகிறது. தாண்டராஜன் குண்டு வெடித்ததும் எவ்வளவு அபாயவதற்கு அதுதான் காரணம்.

தாண்டராஜன் குண்டுக்கு இந்திய கைமயாத டியூட்டேரியம் (Deuterium) என்ற கனமான ஜவ்வாயுளவைடன் கணக்கில் உற்பத்தி செய்வதில் அதிகக் கஷ்டமில்லை. ஆனால் மேற்படி டியூட்டேரியம் சட்டென்று பற்றிக் கொள்ளும் தன்மை வாய்ந்ததல்ல. எனவே கனம் லூட்டிகளை திறப்பதற்குள் அது பற்றிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அது எஞ்சுக் காய வேண்டும். அதை அவ்வாறு காய வைப்பதற்கு

ஏராளமான செலவில் டிரீடியம் (Tritium) என்ற விசேஷ கன ஜவ்வாயுளை உற்பத்தி செய்வ வேண்டி யிருக்கிறது.

டிரீடியம் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆறேட்டம் கோடி (800,000,00,00,000) ரூபாய் செலவில் பலவிதமான வந்திரங்கள் தேவை வாக இருக்கின்றன.

டிரீடியமும் டியூட்டேரியமும் கலந்து தயாரிக்கப்படும் தாண்டராஜன் குண்டு, சாதாரண பதுகை விட 100,000,000,000,000,000,000 மடங்கு அதிக வெகவமாக வெடிக்கக் கூடியது என்று கணக்கிடப் படுக்கிறார்கள். அவ்வாறு வெடிப்பதற்கு, அணு குண்டைப் போல் தாண்டராஜன் குண்டுக்கும் யுரேனியம் (Uranium) என்ற உலோகம் தேவையாக இருக்கிறது.

2. தாண்டராஜன் குண்டுடன் வெடித்தாக், அந்தக் குண்டுடன் அளவுக்குத் தகுந்தாற் போல் தூற்றிக்கணக்கான சூர கமக்களுக்கு உட்பட்ட பிரதேசம் மாத்திரம்தான் அழிவுறு மூன்றப் பிரதேசங்களுக்கு யாதொரு விபத்தும் கோரது என்று கிண்ப்பதற்கில்லை.

தாண்டராஜன் குண்டுகள் வெடித்தாக் அவற்றிலிருந்து செம்பும் சிரண கார்பு (Carbon-14) வெகு தூரத்துக்குப் பரவுகிறது. அது கால் லூச்சிமூக்கும் கார்ப்பீதியும், குடிக்கும் தண்ணீரிலும், சாப்பிடும் உணவிலும் பரவி விடுகிறது. அதன் பலனாக நெகத்தில் உள்ள ஜீவ தாதுக்கள் (Cells) வெடித்து, மரவிட வாய்க்கக் முழுவுதும் மரடாவிவிடும். அவ்வாறு விசார உருவம் கொண்ட சாட்சதப் பிறவிகளாகி விடக் கூடும்.

3. எடுத்தமான ஒரு தாண்டராஜன் குண்டை உற்பத்தி செய்வ ஒன்பது கோடி ரூபாய் செலவாகிறது என்று கணக்கிட்டுக் கொடுக்க. பெரிய குண்டுக்கு இன்னும்

கண்டன் மாதரின் ஒரு தோற்றம்

அதிகத் தொகை செலவாகும் என்பதைச் சோயல் வேன் டியதில்லா அல்லவா?

ஆவிரம் கிலோடன் (Kiloton) எடைபுள்ள ஒரு ஹைட்ரஜன் குண்டு நவீனோ ஸ்ரீமையில் வெடித்த அணு குண்டைக் காட்டிலும் ஐம் பது மடங்கு அதிக சக்தி புள்ளதாக இருக்கும். ஒரு கிலோடன் ஆவிரம் டன் வெடி மருத்துக்குச் சாமான சக்தி புடைவது.

அமெரிக்க அணு குண்டு ஆராய்ச்சிக் கமிட்டியின் தலை வரான பிரீயன் மெக்மோகன் என்பவர் சில மாதங்களுக்கு முன் காலமானார். அவர் இறப் பதற்கு முன் கூறிய ஒரு பாயர் சாமான ஜோல்யம் உண்ணா வாடு வீடக் கூடுமோ என்று

பல அமெரிக்கர்கள் கருவிக் கொண்டிருத் தனர். இப்போது அமெரிக்கா ஒத்திகை பார்த்த ஹைட்ரஜன் குண்டுப் பரீட்சை அவர் களுடைய பார்த்தை அதிகமாகி விருக்கிறது.

"சில சிமியங்களில் ஐந்து கோடி அமெரிக்கர்கள் எரித்துச் சாம்பலாக்கக் கூடிய புத்தம் எதிர் காலத்தில் ஏற்படக் கூடும்." — காலஞ் சென்ற மெக்மோகன் கூறியது இதுதான்!

பிரபலத்தைத் தவிர்க்க முடியுமா?

ஜூலியஸ் கான் என்ற உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பிரபல தூதராகிரியர்காவமாகி ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆகின்றன. உலகத்தில் கரப்போரூம் விஞ்ஞான அறிசபைய்களைப் பற்றி அவர் கூறியது உண்மையாகி விருக்கின்றன.

ஆகாய விமானம் என்று ஒரு சாதனம் கண்டு பிடிக்கப் படலாம் என்று யாரும் கன விலும் கிறைக்காத காலத்தில், விமானத்தில் உலகத்தைக் கடறி வரலாம் என்று கூறி

டாக்டர் ஆல்பென் ஹெய்ஸ்

யவர் ஜூலியஸ் கான் தான். நீர் மூழ்கிக் கப்பல்கள் கண்டு பிடிக்கப் படுவதற்கு முன், வந்திரக் கப்பல்களில் கடலில் மூழ்கிச் செல்லாம் என்று கூறியவரும் ஜூலியஸ் கான் தான். அவரது கூற்றைக் கண்டு அக் காலத்தில் உலகம் அவரை ஏனென்ற செங்கது. ஆனால் இன்று அவரது திக்க தரிசனம் உண்ணா வாடு விட்டது.

"உலகத்தில் கோதி கோப் பரைகளை (Boiler) கூறுபாத்தி செய்வதில் அமெரிக்கர் களுக்கு ஒரு வேறு யாரும் இல்லை. எனவே, அவர்கள் தயாரிக்கும் பிரம்மாண்டமான ஒரு கோதி கோப்பரை வெடித்து உலகமே நாச மாகும் காலம் வரலாம்."

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜூலியஸ் கான் கூறியுள்ள மேற்படி வார்த்தைகள் உலக விஞ்ஞான மேதான்களுக்கு கடுக்கத்தை உண்டாக்கி விருக்கின்றன. ஜூலியஸ் கான் அன்று வர்ணித்த கோதி கோப்பரைதான் இன்று ஹைட்ரஜன் குண்டு கருவமாக வர் திருக்கிறதோ என்று அவர்கள் மிகவும் கவக்கம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

நவீனோஸியிலும் நாகராலியிலும் அமெ ரிக்கர்கள் அணு குண்டுகளை விசே உடனே தீர்க்கதரீவியான தூதராகிரியர் எச்.ஜி. வெல்ஸ் கூறிய வார்த்தைகளும் இப்போது உலக காடுகளில் மிகுந்த திடீரில் உண்டு பண்ணி விருக்கின்றன.

"உலகம் உள்ள உயிர்களுக்கு செல்லாம் முடிவு காலம் கருவிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையே அணு குண்டுகள் வரையறுத்து கின்றன" என்று எச். ஜி. வெல்ஸ் கூறினார். அமெரிக்கா, சீட்டன், ருய்லா இந்த மூன்று

வல்லரசுகளும் ஒரு பட்டுண்டை ஹைட்ர ஜன் குண்டு உற்பத் திற் போட்டி, இதுத லில் உலகம் கண்டி ராத மகா பயங்கர மான புத்தத்தில் வந்து முடியலாம்.

எனவே, உலகத் தில் அணு குண்டு ஹைட்ரஜன் குண்டு உற்பத்தினை அறவே தடுத்தாலன்றி, எதிர்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய அது பயங்கரமான பிரசுபத்தித் தவிர்க்க முடியுமா என்றே நினைக்க வேண்டி விருக்கிறது.

மார்க்ஸ் தாரின் ஒரு பகுதி

வளையல் உரிமைப் போர்!

சுஜாதி

—சொழியு, டி. 5

இலங்கையிலுள்ள சில தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஒரு புதுமாதிரியான போராட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. இது ஆபாசினின் போராட்டமில்லை. சம்பள உயர்வுக்காகவோ அல்லது பிரஜாவுரிமை, ஒட்டுரிமைக்காகவோ எட்கும் போராட்டமில்லை. வேலைக்கில் செலவழிப்பவர்களின் திரும்ப வேலைக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதற்காக ஆரம்பித்த போராட்டமும் இல்லை. காகனில் கிருமியை வளர்ப்பவர்கள் அணிந்து கொள்ளும் உரிமைக்காகத் தோட்டக் காட்டுப் பெண்மணிகள் ஆரம்பித்திருக்கும் தூதனமான போராட்டம்தான் இது!

தொழிலாளர் என்ற ஒரு தேயிலைத் தோட்ட குப்பரிள்தெண்ட் தேயிலைக் கொழுந்து பறிக்கும் இத்தியப் பெண் தொழிலாளர் காகனில் கண்ணாடி வளையல்களை அணிந்து வேலைக்கு வரக் கூடாதென்றும் இந்த உத்தரவை மீறும் பெண்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாதென்றும் ஒரு கோட்டியல் போட்டார். வளையல்கள் கடைத்து கண்ணாடித் தூள்கள் தேயிலைப்பட்டுக் கலந்து விட்டால் பரதூதனமான அபாயத்தை விளைவிக்குமென்பது அவர் அபிப்பிராயம். அவருடைய உத்தரவை மீறிய ஒரு டூவர் இத்தியப் பெண் தொழிலாளருக்கு அவர் வேலை கொடுக்க மறுத்தார்.

தேயிலைப்பட்டுக் குவித்து வைத்திருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் கண்ணாடித் தூள்களையும் கண்ணாடிச் சோம்பைகளையும் உடைபா வரம்பெற்றவை பெண்பது அவர் அபிப்பிராயம் போதும். பல நல்லுணைகளாகக் கண்ணாடி வளையல்கள் அணிந்து பெண் தொழிலாளர் வேலை செய்வதுதான் அபாயத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாகத் தோன்றி விட்டது.

இதில் இன்னொரு விஷயமும் கவனிக்கத் தகுந்தது. தேயிலைப்பட்டுக் கலக்கப்படும் பாளம் செய்வாரியை நவீர கதி, கூட்டு, சம்பளச் செய்து சம்பிடு வதில்லை! தப்பித் தவறித் கண்ணாடித் தூண்டுக் கலந்து விட்டால் கூட அமைவடிவமும் பொழுது வெளியே நம்புகிறும், தேயிலையில் புழுதிபெர பாளத்தோடு பாளமராகக் கலந்து குப்பரிள்களின் ஆரோக்கியத்தையே குடித்து விடுகிறது! இந்த சிபுலமையில் ஏதும் கனிய பெண் தொழிலாளர்

வறுமையில் காரணமாகக் கண்ணாடி வளையல்களை வேறும் அணிந்து அழகு பரக்கும் உரிமைவாதத்தைச் செய்ய சிபுலமே மிகுமே.

பெண்கள் ஆளமட்டும் முறைபிட்டுப் பார்த்தும் தோட்ட குப்பரிள்தெண்ட் வேட்காதபடியாகக் கண்ணாடி வளையல்கள் அணிதும் உரிமைக்காக ஒரு போராட்டத்தையே எடுத்துவந்தேற்று நிர்மாணித்தார்கள். கண்ணாடி வளையல் அணிந்து வேலைக்கு வரும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. அவர்கள் எங்கோருக்கும் தோட்ட குப்பரிள்தெண்ட் வேலையில்லை பென்று சேரவில்லை. இந்தப் போராட்டம் அதே குப்பரிள்தெண்ட்டுக் கிரகத்திலுள்ள வேறு சில தோட்டங்களிலும் பரவி இப்பொழுது மொத்தம் சுமார் 200 பெண் தொழிலாளருக்கு வேலை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தோட்ட குப்பரிள்தெண்ட் இன்றமும் விட்டுக் கொடுக்க மறுத்தால் இதர தோட்டங்களுக்கும் இந்த வளையல் போராட்டம் பரவியும் போகத் தோன்றுகிறது.

இத்தியத் தொழிலாளர் குடியேற்றம் சட்டத்தின் 5 (3) வது ஷரத்தின்படி, தோட்டத்தில் நீர்த்தரமாக இருக்கும் ஒரு தொழிலாளர், வேலை செய்வத் தயாராவிருந்து வேலை கேட்டால் அவருக்கு முதுவாணி வேலை கொடுத்தே தீரவேண்டும். வேலையில்லை பென்றும் சம்பளமாகவு கொடுத்தே ஆகவேண்டும். வேலர் வியலுக்கு இலங்கை தொழிலாளர் வங்கி இத்தச் சட்டத்தைச் சட்டிக் காட்டி வேலை கொடுக்க மறுக்கப்படும் பெண் தொழிலாளர் வேலை செய்வத் தயாராவியிருப்பதனால் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்தால் வேண்டுமென்று கண்ணாடி வளையல்கள் அணிவதைத் தடை செய்யும் உத்தரவு வாயலாக வேண்டுமென்றும் இதற்காக ஒரு சமரச மகாசபை உட்க் கூட்ட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேயிலைத் தோட்டப் பெண் தொழிலாளர் பிரதீபவளமாக உத்ததும் இந்த வளையல் போராட்டம் பொது ஐதயினிக் கவனத்தை விசேஷமாகக் லுவிக்குகிறது. பெண்கள் மனம் கவனத்துக் கிளக்கிச் செய்கக் கிளம்பி விட்டால் அவர்கள் நங்கள் வாகியத்தைச் சாதித்தே திருவாரிசென்க பதில் பாருக்கும் சாதீதமில்லை.

செங்கல்பட்டு சேவா சங்கத்தின் ஆதரவின் கீழ்

14-12-1952 குரவீத்துக்கிறுமை மாகம் 5 மணிக்கு

செங்கல்பட்டு கணபதி டாக்ரீவில்

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி	...	பாட்டு
ஸ்ரீ ஆர். கே. வெங்கட்டராம சாந்தி	...	வயலின்
ஸ்ரீ டி. கே. லுத்தி	...	மிருதங்கம்
உணமயான்புரம் ஸ்ரீ கோதண்டராமய்யர்	...	கடம்

டிக்கட்டுகள்: ரூ. 10, 5, 3 & 2

எம். இ. சங்கமராயி, நகரம், சேவா சங்கம்

மியூஸிக் அகாடமி, மதுராஸ்

வேஸ்னி வீரா சங்கீத மகாநாடும் சங்கீதக் கச்சேரிகளும்
(சீமலிக் அகாடமிமல் ரெத்த மதவையலிக் ஒத்தமழப்புகல் தலபெதரெத)

19-12-1952 முதல் 1-1-1953 வரை

பேய்கை தங்கிய செங்கி கவின அவர்கள் திறந்து வைப்பார்கள். வித்வான் காவரக்குடி சம்பந்தியார் அவர்கள்
மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிப்பார்கள். பூ. கே. சிவசக்தி அவர்கள் 'சதனி' துக்குத் தலைமை வகிப்பார்கள்.

மலிவாப்பு கத்தரேயுவர் தானில் :: ஆரம்ப தினக் கிசேசி 19-12-1952 மாலை 6-15 மணிக்கு

வித்வான் காவரக்குடி சம்பந்தியார் } — வித்வான்
கீழ்தி சங்கீதவதி அவர்கள்
காவரக்குடி பூ. சதனி

11. ஏ. க. கதவங்கல் தானில் கிசேசி 8 முதல் 10 மணிவரை பங்கித சிவனாகுதல் 12 முதல் மாலை 2 மணிவரை சங்கீதப் பேரட்டங்களும் தலபெதரும்
தவாக் தங்கித சிவங்கல் (1, V)

11. ஏ. க. கதவங்கல் தானில்

மாலை 3-45 முதல் 5-45 வரை குதிரியத் தாராநாயகியார் திருக்கோடுகாவலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி மதுரை தாமசாமி	20-12-52 சனிக்குழமை	மாலை 5-45 முதல் 6-30 வரை ஆ. ஆத். பாக கர்யாநாயகியம் திருவாரூர்திருத் கிருஷ்ணமூர்த்தி வைண்டித் தவங்கித்திரம்	திருவாய் 9-30 முதல் 11-30 வரை குதிரியத் கிருஷ்ணமூர்த்தி சாந்திரித் கம்பபாசம் — கோட்டிவாரத்தியம், வித்வான் திருக்குத் அப்படியார்
ஏன். கரத்தியாதி கோமலாவலி சிவிகாவலம் கோமலி	21-12-52 ஏன். வி. பார்த்தசாரதி வி. கோதாராவர வேறுத் தவங்கித்திரம்	21-12-52 ஆ. வி. தங்கியுமை ஆ. கோ. பட்டியலார் திருவாரூர் கர்யாநாயகியம் குதிரியம், வைத்தியர், கரதம்	திருவிடைமருதூர் வி. ஏன். கிருசாமிரீர சிவிகார் கூ. பார்த்திடி — ருத்தவாரியம்
மதுரை 4. வெங்கடேயம் கோமலாவலி சிவிகாவலம் வி. சிவிகாவலம்	22-12-52 சமதாரதாமல் கிருஷ்ணம் ஆ. கோ. வெங்கடேயமூர்த்தி சமதாரதாமல் தவங்கித்திரம்	22-12-52 திருவாரூர் கோமலாவலி மதுரை, வித்வான், திரி சமதாரதாமல் தவங்கித்திரம்	பாரதி அப்பலங்கார் — இலகரங்கல் வி. கோதாராவலர் மதுரை கிருஷ்ண அப்பலங்கார்
என். காவரப்பாட்டம் சமதாரதாமல் 4. சனி. மணி குதிரியத் தவரை	23-12-52 கவரட்டி சமதாரதாமலாம் ஆத். ஏன். கோமலாவலிக்குவாம் கவரட்டி சமதாரதாமல்	23-12-52 சமதாரதாமல் தவங்கித்திரம் ஆ. சிவிகாது காரப்ப மணி	ஆ. வெங்கடேயமி தரயுடு — கவரட்டி மதுரை கிருஷ்ணம்

சித்திரக் குள்ளன் நம்பியது நம்பலாம். குள்ளன் நம்பக் கூடாது என்று சொல்லுவார்கள். அப்படியானால் சித்திரக் குள்ளன் நம்பலாமா? ஒரு

ஊரில் ஒரு சித்திரக் குள்ளன் இருந்தான். பெயருக்கு ஏற்றுப் போல அவன் நாறு அல்லது ஐந்து அங்குலம் உயரம்தான் இருப்பான். அவனுக்கு எப்பொழுதும் ஏதாவது விஷயம் செய்து, வேடிக்கையாகச் சத்தி வருவதுதான் வேலை. அவனைக் கண்டால் அந்த ஊரில் இருப்பவர்க்கு யாவரும் பயப்படுவார்கள். எல்லோருக்கும் சித்திரக் குள்ளன் எப்படியாவது ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்று என்ன பிரார்த்தனாவோதும் அவனிடம் செருங்க ஒருவருக்கும் தைரியம் இல்லை.

சித்திரக் குள்ளன் உருவத்தில் சிறியவனுடைய இருந்தாலும் பெரிய மாயாவி, அடிக்கடி வெவ்வேறு உருவங்களில் மாறும் சக்தி வாய்ந்தவன். அவனுக்குச் சிறுவர்களிடம் விஷயங்கள் செய்வதிலும் அவர்களைத் துன்புறுத்துவதிலும் மிகவும் ஆசை. அதனால் அந்த ஊரில் சிறுவர்களெல்லாம் எப்பொழுது பார்த்தாலும் எப்போதாவது சித்திரக் குள்ளன் ஒளிந்து கொண்டிருந்து தங்களைத் துன்புறுத்தப் போகிறானே என்று பயந்த வண்ணமாக இருப்பார்கள்.

அந்த ஊரில் இருஷணன் என்று ஒரு சிறுவன் இருந்தான். அவன் மிகவும் புத்திசாலி. அவன் வகுப்பில் அவன் தான் முதல். உபாத்தியாயருக்கு அவன் மீது மிகவும் ஆசை. சித்திரக் குள்ளன் இருஷணனிடம் என்ன விஷயம் செய்யலாம் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். ஏனென்றால் இருஷணன் சித்திரக் குள்ளன் எப்படியாவது ஒழிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் இட்டுக் கொண்டிருப்பான்.

பலதர சித்திரக் குள்ளன் நம்முடைய அறிவான். ஆனால் சித்திரக் குள்ளனிடம் இருஷணனுடைய திட்டம் ஒன்றும் பலிக்காது. எப்படிப் பலிக்கும்? சித்திரக் குள்ளனிடம் தான் சிறிவுத்துக்கு விஷயம் வேறு உருவங்களாக மாறும் சக்தி இருக்கின்றதே!

இருஷணனுக்கு வெண்ணெய் மீது வேறு பிரியம். ஒருநாள் இருஷணன் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போழுது, "இருஷணா, இருஷணா! உலகத்து வெண்ணெய் என்றும் மிகவும் பிடிக்குமே! நல்ல வெண்ணெய் விட்டியம் இருக்கிறது. இத்தா!" என்று இருஷணனின் கையில் அவன் அம்மா வெண்ணெயைக் கொடுத்தான். இருஷணன் வெண்ணெயை கையில் போட்டுக் கொள்ளும் சமயத்தில் வெண்ணெய் அவன் கையிலிருந்து நழுவிப் பறந்து போய்க் இருஷணனுக்கு எதிரில் திடீரென்று தோன்றியது. இருபேரே கரடியின் காய்க்குள் சென்றது. அந்தக் கரடி பேரிதாசன் சிறித்தது. அடுத்த சிறிவுத்தில் கரடி இருந்த இடத்தில் சித்திரக் குள்ளன் தோன்றினான். "இருஷணா, சீமார்தாயா?" என்று பரிசு சித்துக் கொண்டே சித்திரக்குள்ளன் அவ்விடத்தை விட்டு மறைந்தான். இருஷணன் ஏமாந்ததைப் பார்த்த மந்தைய சிறுவர்கள் கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள். அவமானமடைந்த இருஷணன் வருத்தத்துடன் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்றான்.

பள்ளிக்கூடத்தில் கணக்கு உபாத்தியாயர் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். மாணவர்கள் மீது அன்றுதான் சைவம் செய்து வந்த தமது வெண்ணெயைச் சரிவைத் தவிர பானையை எவ்விதவிட்டுக் கரும் பானையில் சாக்குத் கட்டியினால் அதோ கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு அவர் கையிலிருந்து சாக்குக்கட்டி சித்திரக்குள்ளனுடைய மாதிரியான போல் தோன்

நியது. பலர்த உபாத்தியாயர் அவர் கையீ
வீருத்த பெரிய புதிய சாக்குக் கட்டியவைக்
கிழி போட, அது சக்கு தாருக உடைந்து
தெறிப் போயிற்று. உபாத்தியாயர் அவமான
மடைந்தார். அந்தச் சமயத்தில் சித்திரக்
குஞ்சன் என்ன செய்தான் தெரியுமா? உபாத்
தியாயர் மோதலையின் மீது வைத்திருந்த பெரிய
கருப்பு மசிக் கட்டுக்குள் சென்று வெளியே
வந்தான். மீதகு பக்கத்தில் இருந்த வெப்ப
மசிக் கட்டுக்குள் சென்று வெளியே வந்தான்.
உடனே மோதலையின் மீது இருந்த உபாத்தி
யாயரின் தலைப்பாகை மீது இரண்டு கிரி
ஷங்கள் படுத்தத் தூங்கினான்.

அதைப் பார்த்த உபாத்தியாயர் 'அடடட,
என் வெள்ளைத் தலைப்பாகை மூழுதும் வெப்ப
காபாலையும் கருப்பு காபாலையும் ஆவிட்
ட்டே' என்று தலைப்பாகையில் படுத்திருந்த
சித்திரக்குஞ்சனைப் பிடிக்கப் போனார். சித்
திரக் குஞ்சன்தான் மறைந்து விட்டானே!
அவனை எப்படி பிடிக்க முடியும்? "எங்கே
அந்தச் சித்திரக்குஞ்சன்" என்று உபாத்தி
யாயர் உரக்கக் கத்தினார். வகுப்பில் இருந்த
பையன்கள் யாவரும் இங்கும் அங்கமாகச்
சுற்றிப் பார்த்தார்கள்.

அப்பொழுது உபாத்தியாயர், "அதோ
சித்திரக் குஞ்சன்" என்று கிடுக்கெழு
தடைய எட்டைப் கம்பியிலிருந்து எட்டிப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்த சித்திரக் குஞ்
சனைக் கோபத்துடன் கட்டிக் காண்பித்தார்.
"எப்போ? எப்போ?" என்று கிடுக்கெழு
தன் எட்டைப் பையனையப் பார்ப்பதற்
குள் சித்திரக் குஞ்சன் அவன் எட்டைப்
கம்பியிலிருந்து மேல் குதித்து ஓடிவிட்டான்.
கிடுக்கெழு மீது உபாத்தியாயர் மிகவும்
கொப்பம் கொண்டார். "கிடுக்கெழு, நீ வேறு
மென்றே சித்திரக்குஞ்சனை உன் ஜெபியில்
வைத்துக் கொண்டு பள்ளிக்கூடத்திற்கு
வந்தாயா? உடனே வகுப்பை விட்டு
வெளியே போ" என்று கத்தி விட்டார்.
கிடுக்கெழு அடுத்து கொண்டே தான் அதற்
குப் பொறுப்பார் இங்கு என்று சொல்லி
யும் உபாத்தியாயர் கேட்கவில்லை. கிடுக்
கெழு வகுப்பை விட்டு வெளியே வந்தான்.
வெளியே கின்று கொண்டிருந்த சித்திரக்
குஞ்சன் கிடுக்கெழுனைப் பார்த்துக் கைகொட்
டிக் கிரித்தான்.

சித்திரக்குஞ்சனை எப்படியாவது ஒழித்துக்
கட்ட வேண்டும் என்று
அவன் நினைத்தான்.

நீபாவன்கு முதல் தான்
இரவு கிடுக்கெழு தன் வீட்
டுத் துண்டையிலே பிளேபேர்
கருடன் வெடிமேலையும்
வானம்பலையும் கொளுத்
திக் கொண்டிருந்தான். அந்
தச் சமயத்தில் கிடுக்கெ
ழுக்குச் சமீபத்தில் சித்
திரக் குஞ்சன் தோன்றி
னார். கிடுக்கெழுக்கு எந்த

விதமான துன்பங்கள் செய்யலாம் என்று
யோசித்த வண்ணமாக இருந்தான். அப்பொ
ழுது கிடுக்கெழு தனியாகக் கொண்டு, "ஓ! சித்
திரக்குஞ்சர், உன்னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
தானிருக்கிறேன். நீயும் வந்தாய். வரவர உன்
மீது எனக்கு மிகவும் பிரியம் அதிகரித்துக்
கொண்டு வருகிறது. நீ அடிக்கடி உருவம்
மாறுவதைக் கண்டு நான் ஆச்சரியம் அடை
கிறேன்" என்று சொன்னான். சித்திரக்குஞ்சன்
சத்தோஷமடைந்து 'எப்படியார்?' என்று
கிடுக்கெழுனைப் கெஞ்சினான். கிடுக்கெழு
சற்று பலத்துடன் சித்திரக்குஞ்சனைத் தட்டிக்
கொடுத்தான். "சித்திரக்குஞ்சர், உன்னை
ஒன்று கேட்க வேண்டும் என்று வேறு
தாராக ஆகா" என்று கிடுக்கெழு.

"என்ன? என்ன? சொல்லு!" என்று
சித்திரக்குஞ்சன்.

"நீ எந்த உருவாகவும் மாறுவாரா?"

"ஓ! எந்த உருவாகவும் மாறுவேன்.
ஒரு குண்டுகிளையப் போய் மாறுவேன், ஒரு
பெரிய மானியப் போலையும் மாறுவேன்!"

"எந்த உருவாக மாறியும் என்ன! ஓ!
உருவத்தினால்தான் நீ இரண்டு கிரிஷங்கள் தூக்கு
மேல் இருந்து நான் பார்த்திருக்கிறேன்" என்று
கிடுக்கெழு.

"அப்படிச் சொல்லாதே, வேறுபொருள்
எந்த உருவத்திலும் எவ்வளவு கிரிஷங்கள்
வேண்டுமானாலும் இருப்பேன்!"

"சரி, அப்படியானால் யானை கொடியைப்
போலப் பத்து கிரிஷங்கள் இது போதும்."

"அப்படியார்?" என்று பெரிதாகச் சிரித்
தான் சித்திரக்குஞ்சன். அடுத்த கிரிஷத்தில்
சித்திரக்குஞ்சன் இருந்த இடத்தில் ஒரு
யானை வெடி தோன்றிற்று.

அதைப் பார்த்த கிடுக்கெழு சத்தோஷம்
கொண்டான். கையின் ஈதுவத்தினால் எடுத்த
துக் கொண்டான். அதை கொடியில் புல்ல
யானை கொடியிடம் கெஞ்சினான். திரிசாக்
கொளுத்தி விட்டான்.

யானை கொடியிலே தூது "அவராவம்!
என்னை ஈதாத்தி விட்டாய்?" என்று குரல்
கேட்டது. கேட்டு என்ன பிரியமானவர்?
'தடாய்' என்று பெரிய எந்தத்துடன் யானை
வெடி வெடித்தது. அத்துடன் சித்திரக்
குஞ்சனும் மறைந்தான்.

கிடுக்கெழுனைடைய சாமித்திபத்தை மல்
கொடும் பிடித்தது கொண்டாடினார்கள்.

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்

குணமாகும்!

எவ்வளவு எதப்பட்டதாயினும் மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் கவிராயன் முறைத் தயாரிப்பான வினஸ் ரிஸர்ச் (DIABETES) வியாதியை மூற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண நாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சோரி சிறங்கு ஆகிய இவைகளை இவ்வியாதி யின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை கவனிப்பின்றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கோளாறு முதலிய உபத் திரவங்களில் முடிவும், வினஸ் ரிஸர்ச் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை மரிப்பினி ன்றும் பிறழ்க்க உதவி புன்னது. உபயோகித்த மறுதினமே சீரிலுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இத மனரிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங் களில் பாதி குணமடைந்ததாக நீங்களே உணர்வீர்கள். ஆகா சிபந்தனை விடையாது. இவைசமான் விபரங்கள் அடங்கிய ஆங்கில காட் வாறிற்கு எழுதவும்.

50 மாத் திரைகள் கொண்ட

பாட்டில் ரூ. 8 - 12 - 0

(தயாத் செலவு இலவசம்)

வினஸ் ரிஸர்ச் லாபரடரி (L.M.)

தயால் பெட்டி, தெ. 587, கங்கத்தா

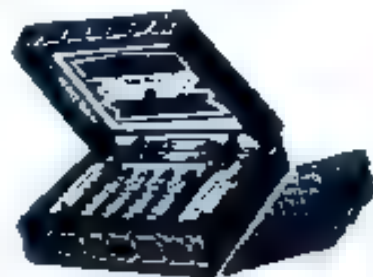
8

கலப்பமான

சக்தியுள்ள

சிகிச்சைகள்

- ① அஜானக் கோளாறுக்கு
- ② மனோப முதலிய ஜாந்துக்கு
- ③ வலிந்தக் கடுப்பு, காலாறுக்கு
- ④ ஐதோஷம், இன்புருயன்ட்
- ⑤ இருமதுக்கு
- ⑥ எண்ணெய் பிடிப்பு, வலிகளுக்கு
- ⑦ தாம்பு வியாதிக்கு
- ⑧ இரத்த தோய்க்குக்கு

டி சேனின்

மருந்து பெட்டி

அடிக்கடி மிகவும் அபாயமான வியாதிகள் உண்டாகும் அக்குட சந்தான வயாதை அருக்கு ஓர் சிறந்த சிகிச்சை. இத்த மருந்துப் பெட்டியிற் சட்டுவதற்கான மருந்துகள் அடங்கி யுள்ளது. அவைகளைத் தனித்தும் ரெத்தும் உட்னெண்ணும், சிபாங்கனடலியை குறிப்பு பெட்டியின்கு அதுப்பி வைக்கப்படும்.

DIABETES
50m x 50m x 50m x 50m
50m x 50m x 50m x 50m

J. & J. De Chane
RESIDENCY ROAD, HYDERABAD

சாஜேசுவரி நடராஜன்

பாடல் தொகுப்புகள் :

அவ்ரு மார்பை, ஆரவரிக்குது வரும்பொதே
உபவிட்டுக்கொண்டே வந்தார் 'அவர்.' நமசி
என்ப மாரக்கும்பொதே ஏதோ விஷயம் இருக்க
வேண்டுமென்று கான் நினைந்ததக் கொண்
பேன். அதற்கேற்றத் பொவலே 'காரைக் காலை
உன் துய்க்கை மனவிதையும், அவன் கண்களின் மணி
யும் வந்திருக்காராம்' என்று.

மறுபுறம், அவர் குறிப்பிட்டதுபோலவே மலர்ச்சியும் அவர் கணவரும் வரத்தான் வந்தனர். மயங்கியவரால் கண்டதும் ஒரு கணம் திடுக்கிட்டு விட்டார். கடைசி நாளில் மாதங்களுக்கு முன்பு நான் பார்த்த மலர்களை எங்கே? இப்பொழுது நான் பார்த்தும் மலர்களை எங்கே? முன்பு சந்திக்காதவரும் கிரிப்பு மிகையாக இருக்க சந்திக்காத மலர்களுக்கும், இப்பொழுது பித்தலாகிய வரும் மலர்களுக்கும் எல்லாவுயிர் தின்பாமை! என்ன காணாமல் தெரியவில்லை. இதனால் அவர் எவ்வளவு கேட்டுப் பார்த்தும் அவர் உண்மையைப் சொல்லவில்லை. எப்படியும் அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் விடுவதில்லை.

உருவிய: சாக்கடைக்கால் :

இதற்கு அக்காலியர் வாழ்க்கைமாதல் எவ்வாறு இன்பமாகக் சென்றுள்ளது! என் வாழ்க்கை மட்டும் ஒரே போகவாயமாகக் செல்வதற்கு நான் என்ன பலவந்தம் பண்ணுகிறேன்! பாக்டீரியாவுக்கு அக்காலியைக் காட்டிலும் நான் அழிவிட்டு என் பெயர்? கலியாணத்தின்மேது சென்றிருப்பதற்கு என் கருத்தால் அதிகம் சென்றிருக்க

ஸ்தர்கள். திருத்தம், அங்குலாடா இன்ப வாழ்க்கை
ஏனோ எங்குக் கிடைக்கவில்லை.

அதிலும்பேர் தம் வீட்டுக்கு வரும்படி எங்களை
மிகவும் வற்புறுத்திக் கூப்பிட்டார். அதன்பேரில்
தான் இன்று கனிய இங்கு வந்தோம். வரும்
பேர்தே அதிதக் காட்சிதான் என்பர் கண்களில் பட
வேண்டும்! சமையலகமறையில் உட்கார்ந்து அதிலும்
பேர் அக்காவாக்குக் கூடமட ஓத்தநாள் செய்து
கொண்டிருந்தார். அவர்கள் வரும்பேரது அவர்
அவ்வாள் பதிலையில் உட்கார்ந்து, பென்சில்
பொலக் கறிதான் கறுத்திக் கொண்டிருந்தார்.
அக்கை மைத்துக் கொண்டிருந்தார். துறையும்

பேர்தே அக்காட்சிசைவக் கண்டதும் அங்
முதல் கண்டிவிட்டது. மேதவாக அவ
ரைப் பார்த்தேன், அவரும் தம் உணர்வு
களை எட்டக் கிறையும் சிறம்பட்டுக்
கொண்டிருந்தார். அவருக்கும் எப்போத
யும்போல மனைவியுடன் கொஞ்சிக் குலாவ
வேண்டும் என்று ஆசை வீசிக்காதார் !
மாநில வேங்கலக் அவரவர்கள் தந்த
மனைவியுடன் வெளிப்போவானதாகக்
கண்டு, தாலும் அம்மாதிரி வீதிப்போ
வன்றாகவும் அவர் மனத்தில் ஏழாதார் !
என்போருக்கும் விடைக்கும் இப்ப வாய்வு
தனக்கும் விடைக்க வீதிப்போ என்ற
பொருளும் உணர்ச்சி அவர் உணர்ச்சிதான்
தோன்றுகூர் ! அங்கும் மனத்தாளை !
மனத் துணர்ச்சி வீதிப்போவா போகும் !

எந்தக் காரணத்தாலும், எனக்கும் அம்
ருத்த மினடலில் பெரிய பிளவு உண்டாகி

விட்டது. அது வரவர அதிகமாகக் கொண்டு வராதேதே பெருமையக் குவாது. வந்தபாகக் காரணம் எப்படியாவது அந்த அபிப்பிராயத்தைப் பாடுபட வேண்டும்.

Load :

இதுக்கு வந்தது முதல் ஏனக்கு என்னவோ போயிருக்கிறது. 'ராதா, ராதா' என்று அடிக்கடி கூப்பிட்டு சாதுருவின் குரலும், 'இதோ வந்து விட்டேன்' என்று குரல் கொடுத்ததே கொண்டு வரும் ராதாவின் உயிரும் என்னைச் சித்திரவதை செய்கின்றன. சற்றுது அறிவிட்டாலி, பங்கள இப்ப வாய்வு அனுபவிக்கிறது!

எவர் ஒரு பேரீசு முட்டாள், முதலில் சாதாரண பத்திரம் வைத்துக் கொடுப்பதாக இப்போது ஆறுதல் பதிலிசைவர் அழகாப் பிச்சு நீத்தவர் கண்ணுக்கு, சாதாரண மனத்தினுக்குக் கணக்காக முடிவாகியிரு. அதன் பதிலி இப்போது வரவில்லை. சாதாரண வரப்பெற்றிருப்பதே சிறித்த முதல்துள்ளி ஓடி வரும் அவர் வரவே! "மகலி" வரப்பெற்றிருப்பதே எவரின் விழும் பதிலிசை வரவே!

இது சமயம், அன்று சமீகந்தமயமானதால் ஆய்வுக்கு மணியோடு முடிந்து விட்டது. நண்பர்களுடையோடும் சேர்ந்த குடி திட்டம் தயாரித்தார்கள். அதன்படி, சுமார் டாக்கீஸில் கூட்டும் குடி விநியோகத்துக்கு நண்பர்கள் தந்தது மரபுகளுடன் சரியாக துரித மணியுடன் ஆரம்பம் பெற்றது. முதலில் நான் அந்தத் திட்டத்தில் பிரதமராக இருப்பேன். 'மணியு' என்று கூப்பிடும் பிரதமரே தான் அவன் என்றுடன் விநியோகத்துக்கு ஒப்பந்தமாக என்ற படியாகும். ஆனால் நண்பர்கள் விருந்தை, என்மையோ சொல்லி விடுவார்கள் அந்தத் திட்டத்திற்கு இணங்கச் செய்து

விட்டனர். மூன்று மூன்று தடவை அப்படித்தான் வந்தது. ஆனால் மனிதன் என்றுடன் வருவதற்குக் கண்டிப்பாக மறுத்தான் விட்டான். கண்பாக்களின் ஏதோ சாக்குரப்பைச் சேர்த்தி அப்போது தப்பிவிட்டுச் சென்று விட்டான். இப்போது என்ன செய்வது? காப்பி, டீயர் சாப்பிடுகிறபோது மெதுவாக விஷயத்தை ஆய்வித்தேன். "மனிதனா, இன்னொருவர் கண்பாக்களையோம் கூடி ஒரு நீர்மையில் சேர்ந்து விட்டிருக்கிறான். அந்தப்படி இன்னொருவன் துடிக்கிறான். கண்பாக்களின் எதிர்ப்பும் ஒரு சில நிமிஷங்கள் போவதான ஏற்பாடு. அதனால்..." என்பதோடு கூறுகிற விடத்து அவன் ஓங்காத கோக்குகிறான். "கூட, மனிதனோடு கூடுகிறான்" என்று மனிதனா. "கூடுகிறான் ஓர் மூடியோ?" என்று இன்னொருவரோடு பேசுதல் கோக்குகிறான். தன்னை சிவந்தி அவனின் கோக்குகிறான். அவன் பதிலை சொல்லி விட்டான். அந்த ஒரு சில நிமிஷத்தில் அவன் மூக்குகிறான். தன்னைபோல் பாய்க்கிறான். தோன்றி வருகிறது. போகலில் இடத்தை விட்டு அவருடன்

மேல் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகு தலைமை சீர்திருத்தங்கள் அப்படியே நடத்தப்பட்டு விட்டன. அரசாங்கம் மத்தியக் கல்வித் துறையைத் தவிர்த்துக் கொண்டு ஏன் இவ்வளவு சீர்திருத்தங்களுக்குத் துணை. மத்தியக் கல்வித் துறையே எல்லாம் அழை. அத்துடன் அந்தப் பட்டப்பெருங்காவிலும், எங்கெங்கிலும் இத்தகைய கல்வி அமைப்புகள் எட்டியிருந்தன என்பது, பாவம்! அவற்றுக்கு இது முன்புதான்! எவ்வளவுதான் போலக் கல்விசாலைகள் மெய்யே செல்ல வேண்டும் என்று அவற்றுக்கும் - ஆசா பீதாநா! அவை அவையாக எல்லாம் துவக்க வேண்டுமென்று அவற்றுடன் கிளங்கியேன். அவற்றுடன் போலந்தியே எல்லாம் பெருமைபாடக் கருதியோர். ஆனால் பத்துடன் வருவதை அவை அவ்வாறு கருதமாட்டாந்? உன் அழகு என்று இவ்வாறிட்டாலும், யாருடில் அன்புள்ள 'கோரம்' என்று சொல்லுமதை நாட்டிருக்கிறோம். உயர்வியேப் போகுதே மான ஜோடி அளவையு அப்துல்தான் போனும் மத்தியக் கல்வி அமை. ஆனால் அவற்றுக்கு உயர்ந்திருக்கும் அது திரைமையுள்ள கோரம் என்று உயர்ந்திருப்பதும், என்ன கமரான அமைதான். ஆனால், எத்துமேல் எல்லாம் அழகம். மத்தியமும், அவையையும் ஜோடியாகக் கோத்திருந்தான் எல்லையு எல்லா இருக்கும்! உன்! பன்னிருபதக் கற்பனை இரு?

“மதுவாட்டிசேரடி” என்று கதைய கண்டட
தால் என் இந்நகர கையாற்ற. திசைட்டி வர
விடு கண்டிவன் மனக்கரக காதலித்தவன்

என்னைப் பார்த்ததும் திரி ஆவாரம் செய்தார். மல்லைப்பயில், அவர் அங்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தேன். மல்லைப்பயி் பார்த்த கண்பாகன் எல்லோரும் "மண, நீ அறிஞ்ஞாண்படர" என்று புகழ்ந்தார். உண்மையாக, நான் அறிஞ்ஞாண்தான். ஏதும் என் சொல் பட்ட வாழ்க்கை அவர் அங்கு என் தெரியும்? அது தெரியாத வளையில் அவர் என் அதுதான் சொல்லுவார்கள்! இன்னமும் சொல்வார்கள். வர வர எனக்கும் மலர்க்கு பிண்டியி் ஏதய்யுக்குப் பிண்டி அறிமுகம் செய்யிட வந்தேறிற நகர், குளந்த பரட்டைக் கரணும் எப்படியாவது அவரை வெருட்டைக் குளந்த வறி தேட வேண்டும். அப்போதே வரக்கூட ஏதே வெருட்டும்.

under:

இங்கு வந்தது முதலில் அவரது மகன் பழைய
பா. இம்மிய போலிருக்கிறது. அவரைச் சொல்லப்
போவானேன்? எனக்குப் பட்டதாம். இங்கு
வந்த பிறகு எல்லாவோ காப்பாது உண்மையில்
அவ்வளவு நூலில் வர தெரிந்து கொண்டு
ஒரு வரன் காணும் அக்காரைப் பேசிக்கொண்டு
தோம். பேசும் அழகப்படுத்தித் திரும்புவது
வரன் பேசுகள் ஈடுதல் "அவர, அறிவிக்கோ
அழகான கையவரைப் பேசுதிருக்கிறும்" என்
தோம். அக்கா எங்களைப் பார்த்து, "மகனே, த்
நினைப்பது சந்தித் தவறு. அழகு எங்கிலும். என்
போலுதல் வெளிவருதல் ஈட்டிதல் உன்
அழகுதான் மூத்தியம். மணிப்பெம் இத்தல்
உன் அழகு எல்லாவது! அது உன் உணர்வுத்
தெளிமையுடனே சென்றது! உன் அன்புப்
பெரைப் பேசுந்த ஒரு கையன் உனக்குப் பின்பு
இருந்தான்....." என்றான். உண்மையாக, மண்
மத்தியப் போன்ற கையவரைப் பெற்றிருக்கும்
அவன் இத்தானே சொல்லுவான்! இத்தானே
சொல்லுவான். வரன் வெறாந்தம் போன்ற
எல்லோருக்கும் எளிததான்.

[illegible]

"SHANKAR'S WEEKLY"
CHILDREN'S NUMBER 1982

4461

38. வேளாட்சைத்துறை நிறுவனம் கையாண்ட அளவியல்: 11,000
 ஏக்கர்கள். இது 1953-54 ஆம் ஆண்டில் 11,000 ஏக்கர்கள்
 ஆகியிருந்தது. 1953-54 ஆம் ஆண்டில் 11,000 ஏக்கர்கள்
 ஆகியிருந்தது. 1953-54 ஆம் ஆண்டில் 11,000 ஏக்கர்கள்

Feb. 3, 1951

SHANKAR'S WEEKLY, ODEON BUILDING, NEW DELHI

பெரு சமையல்

பஞ்சதீபாபாசனம் ந.நா.

[illegible]

உதவி
10-11-11

(தலைப்பு 384 "கல்க" தீர்ப்புக் கணத்தின் உதவி அறப்பெயர் வேண்டுகல் விவரம்) தலைப்பு 384 இடப்பெயர்வுக்குரிய பத்திரிகைகளில், தலைப்பு, தாவிடம், அகலம், பண்பாடு, பஞ்சாங்கம், தலைப்பு, உதவி அறப்பெயர் வேண்டுகல் விவரம் விவரம் விவரம்:—

சுட்டித் துறைமுகம், அங்கு
தான் சைன் செய்து, 19, சென்னை சே.
(Stringers St) அங்கே, அங்கே.]

ജാതികൾ കർമ്മങ്ങൾ മുഖേന

ஸ்ரீரங்கத்தில் 1-9-58 வாலிபர் கைதிகள்
 ரோடு இரு கன். பிழைப்பிதழ் முதலியார்
 3. க. எச். டி. அவர்கள் ஆய்வித்து கைதப்
 பட்ட. பெருங்குளம் கிழக்கு மாணவர்களையே
 அகத்தினர் என்று சொன்னது. கைதிகள்
 திட்டவாகத் தீயிப்போர்தல் செய்யும் பொருட்
 டும், கைதிக் கழிவில் பொது பக்கத்துக்குச் செல்ல
 செய்யும் பொருட்டும் மாணவர்கள் ஆய்வித்
 தப்பட்டது. இதில் 125 பேர் அகத்தினர்
 என உத்தரவு. 500 பேர்கள் வரை அகத்
 தினர்கள் சேர்க்க முடியுமென்பபடி இருந்தது.
 மாணவர்களுக்குச் சேர்ப்ப பரீட்சையும் அளித்து
 வருகிறோம். ஸ்ரீரங்கத்தில் வாலிபர் கைதிகள்
 தோன்றியது முதல்தோன்றி, கிணம் கிடை அந்
 தினைக்கு அடங்கிவிடுகின்றது. தோன்றிய

[illegible]

இதன் மத்தியிக அக்டோபர் 1௨ காத்திரேயத்தி
வாயுயி. வாயுயி 1௨. மேலு ஜெயத்தியாயுயி
மேலு விமரிசையாகக் கோண்டாயுஜேயம்.

சென்னை

மீ. அனந்த் ராஜ்
அருள். அருள் ராஜ்

மஹாபுத்தம்—ஒரு விவரப்படுத்தல்

நிலை 300 " எம்" இறந்த பல் புத்தம் ஒரு கோதலியும் பண்டைத் தாக்கெய்ப்புருத்தி தம. இத்த தாக்குறும் பல் புத்தம் வரமெனும் சந்த நிலைகா கய்யுறென். ஒரு தமிழகாட்டுக் கோதலி பந்தை அதறி வெளிப்படைவாமெய் பல் புத்தத்தைத் தாக்க வந்தார் என்னும் அது மிகுந்தி பண்டைத் தமிழ் வரது ஒரு கோதலி வரது வந்தி விட்டது. அப்போது விடுவதில்

குறிப்பு:—எவர் உங்கள் வீட்டுக்கு வர வேண்டுமோ போலீஸுடன்.

திருச்செங்கோட்டை :—சென்னை சர்க்காரையும் நகர தலைமையும் சென்னைப்பேரே மன்றமும் சம்பந்தம் இல்லாதது 'அகோர' பத்திரிகை தான் என்பதைத் தாய்மொழித் துடன் உலகமெங்கும் சர்க்காரையும் பத்திரிகை வாரியாரையும் அணுகி அவைகளைத் துன்புறுத்தியது.

APPENDIX

[illegible]

சீகர், மலர் பூத்ததற்குள் மட்டுமே மலையுக்கு என்னை விலை மாசுபாடு சிபித்து மாணியாகப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவ்வது நேரக்கமர்! அப்படியே அவ்வ. அவரது நேரக்கமர் தன்னை எதிர்த்துக் மலையார் மலையாடு படுத்த வைப்பதே. ஏன், எதிர்த்து அச்சமிகுந்தால் அப்ப தாமரையே மலையாடு படுத்து உறக்கமாமே!

Keywords: child abuse; child sexual abuse; child sexual exploitation

● 1997年 10月 1日

இந்தப் பட்டாளத்திலிருந்து எழுந்த
நிலைகள். - "Madras Text-Book Committee"

இத்திய சயீக்ரீவக்களுக்கு
ஜெர்மன் வாகனங்கள்

[illegible]

பரதநாடி அங்கீகரிக்கப்பட்ட துணைப் பாளையங்கோட்டை என்ற பாட புத்தகத்தில், "மாபவர் என்ற படுகன் ஐயனா" என்றும் தலைப்பில் இரண்டாம் பாடத்தில் நீலகிரியில் வசிக்கும் படுகனின் குழந்தைகளும், மரக்கீரை, குளி இனங்களுக்கும் செல்லப்பட்ட இறு குடிசைகளில் வளிக்கின்றனவென்றும், அந்தக் குடிசைகளுக்குச் செல்வதற்கு வண்டியாக வந்தும் அந்தப் புத்தகத்தில் ஆர்ப்பாட்டம் என்று எழுதினவர்கள். இதைத் தவிர படுக மாநகரில் கருத்தின் பாலி மான் என்ற, கையின் பித்தன் என்ற பெயர்களும் அங்குள்ளே உள்ளன. அங்குள்ள பாளையங்களும் குளிப்பாட்டின் என்றும் மூத்தத்தில் தேவநம்பலம், நாமநெருக்குகள் உள்ளன.

புத்தரது பட்டம் பெற்ற மோதானின் தாங்கள் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு தமக்குத் தோன்றியவையாக எழுதிப் புத்தக ரூபமாக வெளியிடுகிறார்களே என்றும் பல ஊர்களுக்கு நேரிட வேண்டு, அங்கு வரவும் மக்களிடமே இவ் ஊரடிகள் தங்கி, அவர்களை வாழ்க்கை வர வரத்தகுந்த புத்தமாதத் தெரிந்து கொண்டு, புத்தகங்கள் எழுதாது வெடயாது என்னும் உண்மை மேற்கண்ட புத்தகத்திலிருந்து கண்டு பறக்கின்றது.

அதில் பிறந்ததை உருவாகிய மகான் எனத்
தில் செய்து "கவனி எத்திரையி லுள்ளது"
என்று பெட்டுப்போனாலும் ஸார்ன் உடனே
வானத்தைத் துட்டி கட்டுவார்களே என்பதற்குத்
தெரியும் அப்படிக்கு.

படுகப் பெண்கள் ஒரு காலம் பாதி மனிதராய்வு
குத்திள் யுகப்பெயர்ந்து கணிதத்து விடையாக
வெளிப் படுக ஒழுகினர் இப்போது காலத்தைக்
விட எவ்வாறு தவறாமலும் முன்னேறி விடுத்
தெய்வம் எப்போது அந்த ஆசிரியர்கள் கற்பி
த்திருப்போதும், ஒரு ஒழுகினர் இவ்வாறு
இவ்வாறு படுத்தித் தவிர்ப்போடு நின்று தவறு.

சென்னைக்கு வந்த முதலாளிகள் வரம்பு வராகச் சொல்லும் அந்த ஆசிரியர்கள் அந்த வரம்பில் படுக்கைப் பல தாளியங்கள் விசைப்பதாகக் கூறி மிகுதியைத் தவிர, அவ்வாறு குடிசைகளில் வசிப்பது உண்மையானதில் அல்லவென்று தாளியத்தையும் சிறப்புகளையும் கெட்டுப் போனமை வராக முடியும் என்பது இருப்பினாலும் முடியும்! கட்டு மிகுதியைச் சந்திக்கும் வரம்புக்கு ஏற்றது என்று கட்டுகள் ஆர்திம் இறங்கித் குளிக் குழியைப் போது மணித் துளியை எடுத்துப் படுக்கைச் சூடு வரவும் குளிக்காமல் இடும் முடியுமா? மேல்கண்ட புத்தத்தின் ஆசிரியர்கள் கவனி மிகுது ஒரு தடவைவரையு நேரில் விழுவம் சேர்து உண்மையாக அந்தத் தோகை நேரத்திலே அமையுமா?

Case No. 12-17-12

மதவெறுத்தல் வாழ்க !

பெரியபுத்தம் என அன்புக்கு அன்புபுகழிமாற
மிக முன்புமான் ஒரு விசுவாசு, ஒரு குட
தில் உள் பரிசாட்டத்தில் ஒரு பரிசுதர் ம
குருகார பிசுக்குமேல் ஒரு தகுதர். அவ
ததற்கு முன்புதட்டில் உள் ஒரு பரிசுதர்
உள்புகை உள் பரிசாட்டில் அகரகுகமன்
உள் ஒரு பரிசுதர் மர்மதம் பரிசுதர்
பரிசுதர் ததர். பரிசுதர் ததர். பரிசுதர்
பரிசுதர் ததர். பரிசுதர் ததர். பரிசுதர்

இந்தச் சம்பவம் அவன் மகன் பாலனின் இலம் உள்ளத்தில் தாங்க முடியாத சங்கடத்தை உண்டாக்கியிருந்தது. அந்த வேதனையில் உருகியபோது அவன் தன் தகப்பனாரின் திருட்டுக் குற்றத்தை நீக்க முயன்றான். அவன் அதற்காக எப்படிப் பணம் சேகரித்தான் என்பதும், அம்மாதிரி அது எப்படிப் போய்ச் சேர்ந்தது என்பதும் மிகவும் ஆச்சரியமான விஷயம். கடைமீயில், தன் கணவன் திருடலில்லை என்பதை ஜாஸ்தி தெரிந்து கொள்ளுவது மிக மிக ஆச்சரியமானது. இக்கவசு அந் சமயமான சம்பவங்களைக் கொண்ட கதை "திருடன் மகன் திருடன்" என்பது.

"எம்ம கண்டுவைத் தெரியுமோ இல்லையோ! தெரியும் என்று ஒப்புக் கொண்டுவிடுங்கள். தெரியாது என்று கிங்கன் சொன்னால் அவன் உங்களை விட்டுவிடப் போகிறான் என்று! முத்து வளிக் குளாவதுதான் பலனாக முடியும்!" என்று "கண்டுவிடச் சச்சியாக" தைத்து படிக்க ஆரம்பித்ததுமே கதை ஹாலுக்குக் கிடைக்கப் பட்டது. கண்டு ஒவ்வொரு பிரச்சனாக எடுத்துக் கொண்டு போய், கடைமீயில் சச்சியாகம் காசுக்கிக்கொள்ளும் வரையில் படித்து முடிப்பதற்குள் ஏரம் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. அதாவது, படித்துக் கொண்டே சிக்க வேண்டி யிருக்கிறது!

புது டிஸ்கியில் இந்திய சர்க்கார் கார்டியாலய மாசிறி மகா சமுத்திரத்தில் பெரிய திரைமேல் மாதிரி இருந்த யக்குசாயி ஐயர் எங்கே! அந்தப் பெரிய சமுத்திரத்தில் ஒரு நொடிக் கிடைக்காது எஸ். பி. சிவன் எங்கே! அந்த யக்குசாயி ஐயரின் குமாரி நேருமாவதியைக் காணவில்லை எஸ். பி. சிவன் மணக்கு கொண்ட கவராய்மகன் கதை "இலய மலை எங்கன் மலை" யில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

"பொய்முராய்குடம்" என்னும் கதையில் யக்குசாயி ஐயர், கிங்கன் பிழைப்பைப் பற்றிய கம் தயிர் காட்டுப் பழைய புரட்சி தேச பக்தர் களின் காலத்தில் எடுத்த ஒரு சலமான சித்திரி கையக் கற்பனையில் நோடித்துக் குற்றவத்துத் தாடிச் சாயியார் சொல்லுகிறார்.

ஆசிரியர்:—கங்கி; பிரகாசம்; பாரதி பதிப்பகம், திருவாரூர் கடை, சென்னை-17. விடம்: ரூ. 2-6.

கமைத்துப் பார்! (இரண்டாம் புத்தகம்)

நீடுகொண்ட பழக்க வகைகளை சமீபத்துச் சாப்பிடுவதற்குத் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது.

அதாவதுத் தயார் செய்யவும் தெரிய வேண்டும். முக்கியமாக அவற்றில் சேர்க்கப்படும் பண்டங் களைக் கவனம் தெரிவதென்பதும்; பிறகு பக்குவம் செய்யும் முறை தெரிய வேண்டும். சொத்தின் விருத்து யோமான் கவரவிலும் பருப்புத் தேய்க்கா யிலிருந்து பாதாங்க வரவிலும், உள்ள சகல விதமான இனிப்பு, கார வகைப் பட்சணங்கள் செய்பும் விதமும் இந்த நூலில் தெளிவாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகத்தின் அட்டைப் படம் கவர்ச்சியாக யிருக்கிறது.

ஆசிரியை: எஸ். பி. சிவன் அம்மாள், செ. 8, வீரப்பேருமார் கோவில் தெரு, மயிலாப்பூர், சென்னை-4; விடம்: ரூ. 4-0-0.

பஞ்சத்துக்கு ஆண்டி

இன்றைய தம் வாழ்க்கையிலும் காந்தி இருக்கிறது; வீரம் இருக்கிறது; நியாய மிருக்கிறது. சங்கரராம் அவர்களின் கதைகளில் அல்ல நிச்சயமாக இருக்கின்றன. பட்டிக்காட்டு மக் கைப் பெருமான்மையான கதைகளுக்குப் பாத் திரங்கரைக் கொண்டு மணிதின் உயரிய பண்புகள், கட்டத்திலும், கட்டத்திலும் வறுமை யிலும் பிணியிலும் எப்படித் தடையிட்டுப் பிர காசிக்கின்றன என்பதைச் சங்கரராம் இந்த நூலில் உள்ள ஸ்க்கு கதைகளில் கன்கு எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார். பிரகாசம்: அமுத நிலையம் மீய்டெட், சென்னை-19. விடம் ரூ. 1.

அதிவத் தின்

இவ்வொரு நேரத்திலும் அதிவர்கள் இருக்கிறார்கள்; இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் கண்ட உண்மைகளையும் முடிவு களையும் மணி மணிபான வாக்கியங்களில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் படித்தால் தமிழர்களுக்கு ஒரு அரும் செய்வமாக, அதிவக் கனஞ்சியமாக விளங்கும். இந்த அரிய பணியை ஸ்ரீ குமாரசன் அவர்கள் செய்கிறார்கள். 'அதிவத் தின்' என்று மலுட்டிட்டு இப்பொழுது வெளியாகி யிருக்கும் இரண்டாம் பாகத்தில் உலக அதிவர்க ளுடைய பல மணி மொழிகளும் பாரத நேசத் துப் பல பேரறிஞர்களின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களும் இடம் பெற்றுக்கின்றன.

பிரகாசம்: வழுது இண்டஸ்ட்ரீஸ், பார்வதி புத்தர், தாழக்குடி, காக்கோலில். விடம்: ரூ. 3.

Ready! ஜெம், ஜென்ட்ஸ், பாக்கெட்
நீ வீத்யா டைரீகள் FOR
பிஸ்னஸ், பாபுவர் & அபிஷயல்
Publishers SRI VIDYA PUBLISHING HOUSE,
KUMBAKONAM 1953

இரவு மணி பத்து இருக்கும். பெண்ணாயி சீமா பாடிப் போழித்து கொண்டிருக்கது. ஜன்

வன் வழியாக அந்த அழகு நிரண்டும் எங்கள் விட்டிருக்கும் புகுந்தது. கட்டிலில் சாத்தி படுத்துக் கொண்டிருந்தான். எனக்கு என்னவோ மன சிம்மதியில்லாமல் இருந்தது. மன சிம்மதியை இழப்பதற்கு அன்றைக்குப் புதிதாக ஒன்றும் சீகழித்து விடவில்லை. மனதைய மனப் போராட்டத்தான். என் மனம் சென்று போன சம்பவங்களில் ஈடுபட்டுத் தவித்தது.

"சாத்தி!" என்று ஜிசு ஒரு குறைதான் அழைத்தேன்.

அவன் உடனே விழித்துக் கொண்டு, "ஏன்? கூப்பிட்டார்களா? என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டான். சீமா வெளிச்சத்தில் அவன் சிரத்தில் புதுக் கார்தி பரவி வீசுந்தது. ஏனோ என் மனம் அந்த அழகில் மூழ்கியும் ஈடுபடவில்லை.

"சாத்தி, கொஞ்சநேரம் சிலவில் உலாவி விட்டு வரட்டுமா? நீ தனியாக இருக்க வேண்டுமே!" என்றேன்.

"அதைப் பற்றிப் பாதகம் இல்லை. சிலகன் போய் வாருங்கள்!" என்றான் சாத்தி. "நானும் வருகிறேன்!" என்று அவன் சொல்வதாயிட்டு என்னுடைய கைக்குத் தெரியும். நான் தான் அவனை என்னுடைய எங்கேயும் அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன். இப்போதும் அவன் நரகத்தில் இயோசகர் சோகம் பாடிக் கொடுப்பது என் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. ஆனால் நான் அதைக் கவனித்ததாகியே காட்டிக் கொள்வதில்லை.

"கதையைத் தாழ் போட்டுக்கொள். நான் கொஞ்சம் நடந்து வந்து வந்துவிடுகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு வெளியே வந்தேன். சீமா அவன் அழைப்பில் கொஞ்ச நேரம் நடந்து சென்றேன். ஆனால் என் மனம் மட்டும் அளவழியவில்லை.

சந்திரன் சிந்து காலவாய்க்கு நேரல் அமைந்திருந்த பாதத்தில் கைப் பிடிச் சுவரைப் பார்த்ததும் என்னை அதுமேல் கொஞ்ச

நேரம் உட்காந்திருக்கலாம் என்று தோன்றியது; உட்காந்தேன். காலவாயில் அருண் ஜலம் சல சல வென்று ஓடிக்கொண்டிருந்தது என் காதில் தெளிவாக விழ்ந்தது. என் உள்ளமும் அப்பொழுது சலசலத்த வண்ணம் தான் இருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் என்னை யும் அறியாமல் என் மனம் ஜயத்தியோட்டம் சென்றது. அவன் இப்பொழுது இங்கே வீருத்தால் எய்வளவு ஆகத்தான் வீருக்கும் என்று நான் எண்ணினேன்.

நீரின் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது என் வகுப்பில் பெண்ணை ஒருவர் படித்தனர். அவர்களுள் ஜயத்தியும் ஒருத்தி. ஒருக்கே வார்த்தை தப்பப் பதுமையைப் போல் இருப்பான் அவள்; நாகரிகம் என்ற பெயரால் மற்ற மாணவிகளைப் போல் விசேஷ அலங்காரம் எதுவும் செய்து கொள்ள மாட்டாள். ஜயத்தி வாய் நிறைந்த பேசுவேலெண்டாம். அவள் பேச வேண்டிய விஷயங்களை வெல்லாம் அவளுடைய விழிகள் பேசினிடும். ஒருக் கருவான கேசமும் துரு துருப்பான அவளது பார்வையும் எவ்வோரிடமும் சரணமாகப் பழகிப் போகும் சபாஸமும் அவளிடம் ஒரு விசேஷக் கவர்க்கியை உண்டாக்கி விட்டன.

ஜயத்தி எவ்வோரிடமும் சல கலப்பாகப் பேசினாள் என்றதும் என்னிடம் மட்டும் அதிக உரிமை எடுத்துக் கொண்டு பேசினாள் என்றே கூற வேண்டும். கல்லூரிய் பாடல்களில் ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அதைப் பற்றிக் கேட்க என்னிடம் வருவான். அப்போ தெல்லாம் என் மனம் கனி கொண்டு துள்ளும். எனக்கே அதற்குக் காரணம் தெரியாது. மாணவர்கள் யாருமே ஜயத்தியிடம் பேசிப் பழக சோம்பலும் கிருப்பபல் கொண்டிருந்ததில் அதிசயம் ஒன்றுமில்லை. அந்தப் பேறு எனக்குக் கவனமாகக் கிடைத்த விட்டதில் எனக்குக் கொஞ்சம் கவலும் ஏற்பிப் போயிருந்தது.

சே மாத காலம்தான் நான் ஜயத்தியோடு பழகியது. பேசியது எல்லாம். ஆனால் அந்தக் குறுகிய காலத்தில் என் மனம் நிரவும் சலபமாக அவளிடம் ஈடுபட்டு விட்டது. அத்தூடன் சிலசமயம் அவளையும் என்னையும் பிணைத்து வைத்து வருங்காலத்தைப் பற்றி என்னென்னவோ கோட்டங்கள் கட்டவும் என் மனம் தயங்கவில்லை.

என் மனத்தில் அடி வாரத்தில் ஒரு நிற சந்தேகம் பிறந்து வளர்ந்து வந்தது. என் மனம் ஜயத்தியோடும் ஈடுபட்டிருப்பது போல் ஜயத்தியின் மனம் என்னிடம் ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்பதுதான் அது. அவளையே இது பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு விட வேண்டும் என்று என் மனம் பலமுறை குடித்தது. ஆனால், ஏனோ அவளை நேரில் கண்டுவிட்டால், இந்த விஷயத்தைப்போ அடியோடு என் மனம் மறந்து விடும். இந்தச்

சாதேகத்தைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் நான் அவன்மேல் கொண்டிருந்த அன்பு வளர்ந்து கொண்டே யிருந்தது.

இன்டர் பரீட்சை எழுதிவிட்டு ஊருக்குப் புறப்பட்டுடன், ஜயந்தியின் தகப்பனாரிடமிருந்து ஏதோ தகிதீ வரவே அவன் பரீட்சை எழுதிய அளவிறகு புறப்பட்டு விட்டான். நான் சில தினங்கள் தாமதித்துப் புறப்பட்டுடன், அவசரத்தில் அவன் விவாகமும் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டே வந்தேன்.

ஊரில் நான் அம்மாவோடு தங்கியிருந்த போது, அம்மா என் விவாகப் பேச்சை மெதுவாக ஆரம்பித்தான். நான் மெதுவாகத் தட்டிக் கொடுத்துப் பார்த்தேன். சதாசாலமும் ஜயந்தியின் நினைவாக இருந்து வந்த எனக்கு விவாகப் பேச்சை வேறுத்தாலே பிடிக்க வில்லை. இதை அப்பாவிடம் வெளிப்படுத்தி சொல்லத் தைரியமும் இல்லை. ஜயந்தியின் விவாகம் தெரிந்தாலாவது அவளுக்கு எழுதி அவன் மனப் போக்கை அறித்து கொள்ளலாம். அதற்கும் வழியில்லை.

அன்று, அப்பாவின் மூன் ஏற்பாட்டில் படிபெண் பார்க்க நான் சித்தலிக்கப்பட்டிருந்தது. நான், மிகவும் வெறுப்போடு, "எனக்கு என்ன அம்மா, இப்பொழுது கல்யாணத்துக்கு அலசாது?" என்று கடிந்து கூறினேன். "என்னுள் எத்தனை நாளைக்கு வளைய வந்து விட்டுக் காரியங்களைச் செய்வ முடியும்? காலாவதியே உனக்கு ஒரு கல்யாணம் பண்ணி வைத்துவிட்டால், நான் கொஞ்ச நாளைக்காவது கீழ்மதியாக இருந்து விட்டுக் கண்ணை மூடுகிறேன்! பெண்ணைப் போய்ப்

பார்த்து விட்டு வந்து உனக்குப் பிடிக்க வில்லை யென்றால் நான் அவர்களிடம் நம் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து விடலாம். அதனால் பாதகம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் பெண் பார்க்க வரமாட்டேன் என்று சொல்வது கத்தத் தப்பு" என்று அம்மா சொல்வபோது அவளை மீறி என்னுள் ஒன்றும் பேச முடியவில்லை.

ஒரு வயதிலேயே தந்தையா இழந்து விட்ட எனக்கு அம்மாவின் பேச்சைத் தட்டி நடக்கத் தைரியம் இடையாது. மேலும் அம்மா என்னிடம் கவியரைய வைத்துருந்தான், அவளை எதிர்த்து அவன் ஏற்பாட்டைக் குலைக்க மனம் வரவில்லை. அதை மனக்கடன் அவளோடு பக்கத்தாளை நுக்குப் பெண் பார்க்கப் போனேன்.

சாத்தியின் சிறம்மாசிறம்தான். பெயருக்கு ஏற்ப மூகத்தில் விவாகத்தக்க அமைதி குடி கொண்டிருந்தது. அழகு என்று விரோடாகச் சொல்கே முடியாவிட்டாலும், அவன் மூகத்தில் ஒரு கவர்ச்சி இருந்தது. பத்தாவது வகுப்பு வரையில் படித்திருந்தான். அம்மாவுக்கு அவனிடம் பிரியம் விழித்து விட்டது.

பெண்ணைப் பார்த்துவிட்டு ஊருக்குத் திரும்பியதும் அம்மா கம்மா இருந்துவிட வில்லை. சாத்தியைப் பற்றி என் அபிப்பிராயத்தைப் பல விதத்திலும் அறிய முயன்றேன்.

நான் என்ன பழில் சொல்லுவது? என் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்த்து கொண்ட ஜயந்தி எங்கே? இந்தப் பேதைப் பெண் சாத்தி எங்கே? சாத்தியை என்னுள் வெறுக்க முடியவில்லை என்றாலும் ஜயந்தியை என்னும் மறக்க முடியவில்லை!

என் மனப் பொருத்தத்தைத் தவிர, சகல பொருத்தங்களும் எனக்கும் சாத்திக்கும் பொருத்தி யிருந்தன. பெண் விட்டாருக்கு என்னை சோம்பலும் பிடித்துப் போய்விட்டது. அம்மாவும் இந்தக் கல்யாணத்தில் ஒரே பிடிவாதா யிருந்தான். கடைசியில் நடந்தது என்ன? ஒரு கடி மூகத்தத்தில் சாத்தி என் கரம் பற்றினான். என் தாயாருக்கு அவ்வளவு நினைத்திருந்து விட்டு விவாகமளிக்குது ஒருநாதிர் ஓர்வு விடைத்தது.

சாத்தி விட்டுக்கு வந்த அறிவுடம் தானே என்மனம். சென்னையில் எனக்கு ஒரு கல்ல கத்தியோகம் விடைத்தது. சாத்தியையும் என் தாயாரையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். ஆனால் என் மனமில் மட்டும் சாத்தியில்லை. சென்னைக்கு வந்ததும் என் மனமே கல்வாரி நெல்பாளையம் சென்னை சாத்திக்கு. ஜயந்தி என் பற்றி என்சாத்திதான். அவன் மூகம் எனக்குப் போன பிறகு மறுபடியும் கத்தாக்கித் தவிர்த்தேன் என்று தெரிய வந்தது.

என் மனமில் அத்தமாதிற ஏக்கர் குடி கொண்டது. ஒரு வேளை ஜயந்தி என்னை நினைத்து வருகிறாரோ என்று என் மனம் அவனை நினைத்து ஏங்குவது. நான் அவனை

சாத்தி உடையதற்குத் தான்: - இத்தாலும் கல்வாரி! அந்தக் கட்டுக்கல்வாரிதை எடுத்துக் கொண்டு வரவில்லை.

கல்வாரி: கட்டு. கத்தியோகம் இரண்டாகத் தடைய போட்டி கூடாது என்று முத்தாளியின் உத்தரவு. சார்!

சாத்தி: கட்டு. - கல்வாரி இரண்டாகத் தடைய போட்டி சொல்லவில்லை. ஜயந்தி மூதல் தடைய போட்டி தந்தியை எடுத்துப் பெண் விடுவான் என்று சொல்வதற்காகத் தான் கூப்பிட்டேன்!

மறந்து வேறொரு பெண்ணை மணந்துகொண்டு விட்டேன் என்று தெரிந்து விட்டால் அவன் மனம் என்ன பாடுபடும்! இந்த நினைவில் இருந்த என்க்கும் சாந்தியை ஒரு பொருட்டாகவே நினைக்கத் தோன்றவில்லை. அறிமய பிழைகளுக்கு செல்வாப் அவளிடம் எளிந்து விழுந்தேன். அவளை ஒரு நாள் கூட என்னுடன் வெளியே அழைத்துச் சென்றதில்லை. ஐயுற்றியை அண்டிய முடியாமற் போனதற்கு காரணம் சாந்தி என் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டதால் என்று நான் நிர்மாணித்துக்கொண்டு விட்டேன். அதன் காரணமாக அவளிடம் இன்னும் வேறுபுக்காட்டி ஆரம் பித்தேன். ஆனால் சாந்தி இது விஷயமாக என்னைப் ஒரு நாள் கூட முகங்கடுத்ததில்லை.

என் தாயாசிடம் சாந்தி மடுப்புப் மரீயாதையும் வைத்து அளவு கடந்த அன்போடு பழகினாள். அம்மாவும் அவன் அன்பு கவர்த உப சரணுகளில் பூரித்துப் போனான். வாய்க்கு வாய் "சாந்தி, சாந்தி!" என்று அழைத்து மகிழ்ந்தான். என் மனமும் அதைக் கண்டு ஓரளவு சாந்தியடைந்தது. தாயாருக்காகத் தானே நான் சாந்தியைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டேன்! அவளுக்குத் திருப்பிவிருந் தாம் சரிதான் என்று நான் எண்ணினேன்.

சாந்தியின் சாந்தமான சுபாயம் என் லூட்டுத்தனமான போக்குக்குச் சாதகமாகவே இருந்தது. எத்தனையோ தடவை நான் அவனைக் கடு கடு வென்று முகத்தை வைத்துக் கொண்டு எடுத்தத்தக்கெல்லாம் சாந்தி விழுந் திருக்கிறேன். அதை செல்வாப் அவன் துனிக் கூடப் பொருட்படுத்தாமல் இருந்தான். ஒழிந்த வேளைகளில் சாந்தி என் தாயாருக்குச் சில நல்ல புத்தகங்களைப் படித்துச் சொல்லு வான். அப்போது அம்மா அடையும் ஆசை நத்தைச் சொல்லி முடியாது.

"சாந்தி உன்னைவிட எவ்வளவோ கெண் வன். கெளரி, கச்சேரி என்று இப்படி என் கெயாவது வெளியே போக அவளுக்கு ஆசையா யிருக்காது? ஓயாமல் சாந்தி விழுந்து சாந்தித்துக் கொட்டினால் ஒரு பெண் மணக் என்ன பாடு படும்!" என்று என் தாயா சாந்தி எவ்வளவோ தடவை கண் டாத்திருக்கிறாள். அத்தமாவிரி சாய்க்களில் நான் வாய் திறவாமல் மெனவிராடு விடு வேன். சாந்தியின்மேல் குற்றம் காத்த வெளிப்படையான காரணம் பதாவது இருந் தாய்தானே நான் வாய்திறக்க முடியும்?

அந்த வருஷம் சிவனின் குற்றமும் போவ தாக என் லண்டர்கள் வெச் சீச்சலித்தனர். எவ்வளவும் அழைத்தனர். சிம்மநி யில்லாத என் மனத்துக்கு இது கொஞ்சம் நிம்மதியை அளிக்கலாம் என்று நினைத்து நான் அதற் குச் சம்மதித்தேன்.

அன்று வேளிக்கிழமை. என் பரீட்சை சாந்தி குத்து விளக்கின் எதிரில் அமர்ந்து தேவி ஸ்தோத்திரம் படித்துக் கொண்டிருந் தான். அம்மா கவரில் சாய்ந்து கொண்டு

அவன் படிப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந் தான். என் குற்றமும் பிரயாணத்தைப் பற்றி அம்மாவிடம் பிரயோசித்தேன். அதற்கு என் தாயா கூறிய பதில் என்னைத் திடுக்கிட வைத்தது. "நக்க முடியாமல் இருப்பதால் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுடன் காசெருப் போகலாம் என்று இருக்கிறேன். அவர்கள் அடுத்த வாரம் புறப்படுகிறார்கள். நீ குற்ற மும் போவச் சில நாள் தங்கி யிருப்பது பற்றி எனக்கு சோம்ப சித்தோஷம். சாந்தியை யும் உன்னோடு அழைத்துக் கொண்டு போ. நான் இல்லாமல் அவன் மட்டும் இங்கே தனியே இருக்க முடியாதல்லவா? வீண் பிடி வாதம் செய்யாதே!" என்றான்.

"தனியாகக் கொஞ்ச நாள் இருக்கலாம் என்றுதான் குற்றமும் போகத் தீர்மானித் தேன்? சாந்தியை அழைத்துக் கொண்டு நான் எங்கேயும் போகத் தயாரா யில்லை!" என்று மிகவும் கோபத்தோடு க் திறேன்.

வழக்கம்போல் அம்மா இன்று கொஞ்சம் கூட விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. போடு போடு என்று போட்டு என்னை அயர்ந்து போகும் படி செய்து விட்டான். கடைசியில் நான் வேறு வழியில்லாமல் சாந்தியையும் என் னுடன் குற்றமத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போகச் சம்மதித்தேன். இவ்வளவுக்கும் சாந்தி வாய் திறக்கவில்லை.

அடுத்த வாரம், ஆகஸ்ட் ஒரு மாதத்துக்கு விடி வாங்கிக் கொண்டேன். அம்மா சரி தோடித்துடன் என்னையும் சாந்தியையும் குற்றமத்துக்கு சயிசெய்தறி விட்டுத் தான் காசெருப் பயண மானான்.

இப்பொழுது குற்றமத்துக்கு வந்து ஒரு வாரம் ஆகிறது. ஒரு நண்டாயிச் ச தவிரினால் ஒரு நாண்டாவில் இடம் பிடித்துக் கொண்டு சாந்தியுடன் தங்கி யிருக்கேன். குற்றம வாரமோ, அருவி ஸ்தானமோ என் மணக்க ருப் பூரண அமைதியைத் தரவில்லை. மீண்டும்

மீண்டும் பழைய சீனாவுகளின் என் மனம் சிக்கிச் சுழன்றுது; அமைதி கழுவியது.

என் சமீபத்தில் யாரோ வரும் அவன் கேட்டு என் பழைய சீனாவுகளிலிருந்து விடுபட்டுத் திரும்பினான்.

"என்னடா, யிரிக்குறும்? என்னைத் தெரியவில்லையா? தேற்றக் காணியிதான் என் இவ்வு வந்தேன். உடனே உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை!" என்று சொல்லிக் கொண்டே என் பக்கத்தில் உட்கார்த்தான், என் பழைய கண்பன் ஸ்ரீகார்த்தன்.

ஸ்ரீகார்த்தனும் காலும் பால்வ கண்பகன். அவன் என்னை விட்டுப் பிரித்துப் பவ வகு ஏழ்க்கன் ஆகிவிட்டான்.

"என்ன அப்பா, ஒரோயடியாக உருவாதி இளைத்துப் போய் விட்டாயே!" என்றேன்.

"எல்லாம் சமீபரத் தொல்லைதான், அப்பா!" என்றான் ஸ்ரீகார்த்தன் விரக்திபுடன்.

"என்ன, உனக்கு விவாகம் ஆகிவிட்டதா?"

"ஆகிவிட்டது!" என்றான் அகவாரன்யமாக, பிறகு, "என் மனசில் இருப்பதை யாசிட மாவது சொன்னும்தான் எனக்கும் கொஞ்சம் ஆறுதலா விருக்கும்!" என்று சொல்லி விட்டுத் தன் கதைகளைச் சொன்னான்.

ஸ்ரீகார்த்தன் திருச்சிபீஸ் படித்து பி. ஏ., பால் சென்று விட்டுக் கோவமுத்துரையில் இருக்கும் தன் மாமா விட்டுக்குப் போய்ச் சில காலம் இருந்தான். அவர் உதவியால் சில உத்தியோகம் கிடைத்தது.

அவன் மாமா விட்டுக்கு எதிரில் பதினாறு, பதினேழு வயதுள்ள பெண் ஒருத்தி இருந்தான். அவன் அவன் தங்கைக்குத் தோழி. அடிக்கடி அவர்கள் விட்டுக்கு வருவான். சிலவ் அழை. அத்துடன் பணக்காரர் விட்டுப் பெண்ணும் கூட. என் மாமாவின் ஸ்பந்தி வினும் அந்த அழகு தான், ஏராளமான பிச் சேனத்திகளுடன் ஸ்ரீகார்த்தனின் மனைவி யானாள். அவன் தாயா மருமகனின் பாத் திரம் பண்டங்களையும், சொத்து கதத்திசை களையும் பார்த்துப் பூரித்துப் போனான்.

ஆனால் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான் அந்தப் பூரிப்பு விளைத்திருந்தது. அவன் மாம்பாறைக் கொஞ்சநாள் மறிக்காமல் மனம் போனபடி கடக்க ஆரம்பித்தான். சினைத்தபொழுது தன் தொழிகளின் விட்டுக்கும் பிறக்த விட்டுக்கும் போய் விடுவான். இதைப் பற்றி வெல்லாம் ஏதாவது கேட்க ஆரம்பித்தால் அழுது ஆய் பாட்டம் செல்ல ஆரம்பித்து விடுவான். விட்டிய் அவன் வைத்தது சட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினான்.

இந்த வரலாற்றுத் சொல்லும்போழுது ஸ்ரீகார்த்தனின் குரல் தழு தழுத்தது.

"அவனைப் போலவே அவன் பொருள் அழகா விருக்கிறது — ஸுயர்தி! கண்தர்ப் படிப்புவேறு..." என்று அவன் சொன்னதும் திருச்சிவிட்டேன். ஸுயர்தியின் பெற்றிருக்கக் இருந்த வரும் கோவமுத்துர்தான். சிலவ்

வேளையாக என் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாறு தலை பன் கண்பன் கவனிக்கவில்லை.

"..... முகத்தில் ஒரு பெண் எனக்கு மனைவியாக வார்க்க இருந்தான். அவன் தந்தையார் ஒரு ஏழை உயர்த்தியாயின் பெண் என்விற காரணத்தினால் என் பெற்றிருக்கரும், மாமாவும் விரும்பவில்லை. அவன் கோவமுத்துரில் கடத்த எங்கன் உறுவின் கின் விட்டுக் கல்யாணத்துக்கு வந்திருந்தான். அப்பா! அவன் முகத்தில்தான் மன்ன அமைதி என்விரும்! பெயரும் பொருத்தமான பெயர்தான்—சாந்தி! அவனை மனைவியாக அடைந்தவன் பாக்லியசாக்.....!" என்று மேலும் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டே போனான். என் மிகவும் கைவிட்டுப் போனேன். அப்பொழுதித ஓடிப் போய்ச் சாந்தியைப் பார்த்துக் கோவென்று கதறி அழ வேண்டும் போய் இருந்தது.

"..... சரி, நான் போகலாமா?" என்று கூறி எழுந்தேன். அவனும் எழுந்தான். பிறகு விடு போய்ச் சேரும் வரையில் இரு வரும் ஒரு வர்த்தைகூடப் பேசவில்லை.

கொஞ்ச நூரம் போனதும் ஸ்ரீகார்த்தன், "என் இந்த விட்டிய்தான் தங்கி விருக்கிறேன். காளைக்கு உன் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு வா!" என்றான்.

என் சம்மதத்துக்கு அறிகுறியாகத் தன்னை ஆட்டி விட்டுக் கடத்தேன்.

என் தங்கி விருக்க பங்கனாவில் விளக்கு எரித்துக்கொன் டிருந்தது. என் மனைவி சாந்தி ஏதோ படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"சாந்தி, உனக்குத் தூக்கம் வரவில்லையா?" என்று கேட்டேன்.

அவன் விம்மியுடன் என்னை ஒரு பாய்வை பார்த்தான். ஆம், இத்தனை காலமும் இல் வாத ஒரு அப்பு என் குரலில் பீறிட்டுக் கொண்டு தொலித்தது என்ருல் அவளுக்கு அது விப்பப்பாந்தானே விருக்கும்? நான் புது மனிதனாக மாறி விட்டேன் என்பது அவ னுக்கு எப்படித் தெரியும்?

"சீக்கன் வெனிவே போனவர் வேடுகேரம் ஆகியும் வராமல் இருக்கவே எனக்குத் தூக்கம் வரவில்லை" என்றான் சாந்தி. இதைச் சொல்லும்போது அவன் குரலில் ஒரு அமைதி இருந்தது. இதுவரையில் அவன் என் முகத் தைப் பார்த்த இவ்வளவு உற்சாகமாக ஒரு வர்த்தைகூடப் பேசுவதில்லை. என் தான் அவனைக் கண்டாலே எரிந்து விழுகிறேனே!

"சாந்தி! என் பால்வ கண்பன் ஒருவனைச் சந்தித்தேன். பெசிக் கொண்டிருந்து விட்டேன். சேரம் போனது தெரியவில்லை. காணிய தினைத்தி விருந்து கீழம் காலும் சேர்த்துதான் வெனிவே போக வேண்டும்! என்ன, தெரித் ததா?" என்றேன், அவன் அழியை கைகள் இரண்டையும் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு.

"உம்!" என்றான் சாந்தி. விப்பிவினும் அவனது பவனங்கன் விரிந்தன. ஆகாய், சாந்திவினும் என் மனம் கிடைத்தது.

**அந்த வழிற்று வலியை சிப்போதே
குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!**

அகநிபப்படுத்தப் பட்ட அந்நாடு உபத்தா உண்டாகியது.

உங்களுக்குப் பிடித்ததைச் சாப்பிட, குடிபாடியது அந்தரணம் உங்களுக்கு ஏதாவடுதலை எங்கும் தவறாமல் பாதி உயிடுதலானால் அல்லது நீங்கள் எங்கு அந்தம், எங்கும் பிராணம், அங்கம் பங்கம் உங்களுக்கு உதவிவந்திருக்கிறது; அது உங்களுக்கு எந்திரானால் அங்கம் உங்களுக்கு உதவிவந்திருக்கிறது.

[illegible]

POST - 11:00am

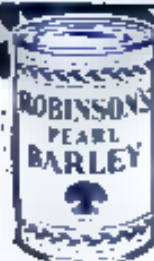
தூய்மையிலும்கூடும். மக்களின் தேவைகள் நடைமுறை பரவலாக உடனடியேற்றித் தரத்தகுந்தது. எல்லாவிதமான போர் அளவீட்டையும் நிறைவேற்றிப் பரந்திருந்தன. "அமெரிக்கா மிக மக்கள்" என்கிற அமெரிக்கப்பன் இறுதித்தொடர் என்று சொல்பதற்கு உண்மையான சான்றாகியிருக்கிறது.

ம க் ளீ ன் பிராண்ட்
ஸ்டமக் பவுடர்

வினாக்கள்

[illegible]

சிறந்தது

சகல உபயோகங்களுக்கும்

கஞ்சி, கூழ், பாபம், கறி, பார்லித் தண்ணீர்
இவைகளுக்கு புதிய குதிரைமான சத்துள்ள
பார்லி பார்லி மிகச் சிறந்தது.

இப்போது எங்கும் கிடைக்கும்

அட்லான்டில் (என்ட்) கிதிடெட்
தயார் செய்து 664,
கல்கத்தா-1.

APR-274

இனையில்லாத சிறந்த சுத்தமான வாசனை

000

காததின் மேன்மையில் மைசூர் சந்தணத்
தையலம் ஒன்றே உலகப் பிரசித்தி பெற்றது
என்பதை யாவரும் நன்கு அறிந்ததே.

மைசூர் சர்க்காரின் முத்திரையுடன் எல்ல
வைக்கப்பட்ட அசல் புட்டிகளையே கேட்டு
உண்மையான சரக்கையே வாங்குங்கள்.

தற்காலம் பெற்ற விற்பனை ஏதாண்டுமே அம்மது
1.31ம் எங்கள் பாக்கடிகளே உங்கள் ஆட்டரை அழகுபடுத்து.

000

கவரன்மேண்ட் சந்தண ஆயில் பாக்கடரி, மைசூர்

43

வும் பயமும் அவர் உள்வந்திலே மாறி மாறி எழுந்த அவர் மனத்தைக் குழப்பமாயின.

கைத்துச் சேதித்துப்போன, சீத்தனேப் போவாதி லிட்ட காலியோலிக் கண்டனில் சீர் அரும்பிற்று. அவர் கண்டது வேறும் காலில் சீர் அவர். அந்தப் பள்ளத்தாக்கில் உண்மையாகவே, செங்கல், கருங்கல், மண் ஆகியவற்றைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட அழகிய வீடுதான். தட்டுத்தடுமாறி எப்படியாவது அந்த வீடுவரை போய்ச் சேரக் கூடிய சக்திதான் அவரிடம் எழுந்திருந்தது. அவர் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு அங்கே போய்க் கதவைத் தட்டினான். கதவு திறந்தது. மையிருளில் மூங்கோலிய காலியோல வசந்தியை நோக்கி விழுகிற மீட்டர். வெகு தூரத்திலிருந்து வரவே சம்பந்தமாக உரத்த குரலில், "வா, அப்பா! வா!" என்று அழைப்பது போல் அவர் கதவுகளில் விழுகிறது. அதற்குமேல் காலியோலி னால் ஒன்றையும் பார்க்கவும் முடியவில்லை; கேட்கவும் முடியவில்லை.

வள்ளியை இருபத்திரண்டு மணி நேரம் கழித்து அவர் கண் விழித்த பொழுது, தன்வாய் அடக்க ஒரு கிண்கணம் இருப்பதைக் கண்டான். வேற்றுமை வாய்ந்த விழி கண்கள் காந்திபுற மும்பு நுழைந்து கண்டனே ஓடிபுகுது.

முதல் மூலமாக அவர் பார்வை 'குப்' கோப்பை வையப் பிடித்திருந்த கையின்மேல் விழுகிறது. அந்தக் கை கவித்த கோல்கைக் கட்டைவையப் போலக் கறுப்பாக, ஆனால் கங்கு பவம் பொருந்திய தாள் இருந்தது. நரம்பு கம்பென்கி அளவு கணம் புடைத்திருந்தன. கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டே வந்தவன் அவர் அலரி லிருந்த கோட்டுத் துளியின் கைகளையும் பார்த்தான். அந்தப் பட்டினால் பவவிதக் கெட்டிர வேலைப் பார்ப்பான் கொல்லப்பட்டிருந்தன. பிறகு அவன் தலைவிலிருந்து கால்வரை ஒரு முறை ஏத இரங்கப் பார்த்து அவரை ஒரு விதமாக அணுகு கொண்டான். அவருடைய அடுத்தமான மொவையர், யாங்கத் தந்தத்தையப் பேரன் வேண்டியாக வேண்டியே நீண்டிருக்கும் மீது, இனி யோன்ற மூக்கு, எடுமை நீட்டியிருக்கும் கண்கள், அவர் மூக்கு மெயில் காயப்பெறும் அகன்ற நீண்ட நெற்றி, அந்த நெற்றியில் காயப்பெறும் அழகித் கோடுகள், தலையிலே கைப் தொப்புக் கொண்ட நோப்பி — காலியோல கண் கொட்டாமல் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அச்சத்தினால் அனாதையட உடல் ஒரு தடவை குளுகியது. என்னால் அவர் அப்பொய்யா வாரி. அவருடைய காலி பார்வைகளே அனாதை வெகு சேரம் வரை வைத்த கண் பவத்தையு

பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை, பிறகு அவர் எட்டென்று எழுந்த சிறக முயன்றான்.

"கலைப்பாறுங்கள்!" என்றார் மெயர். காலியோல தட்டுத் தடுமாறியவரே, "ஆனால்...ஆனால் என் இந்தநிலை ஆகிறதே! நான் வர், தெரி யுமா? வெப்பமென்கட் காலியோல!" என்றான்.

"வெப்பமென்கடாக இருந்தால் என்ன?" மெயர் அவரைத் தெற்றியவரே, "நீங்கள் என் துண்டாய் அழி. அழிந்திருக்கும் மரபுகைத சேர் வதை நான் என்னை முக்கிய உடனாமனில் ன்ருக்கக் குதுமியேன். நான் என் வீடு தேடி வந்திருக்கிறீர்கள், என் குடிதாள் சிறுத்துக்கு மீழ அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்வீதப் பயமு மின்றி இங்கே இருக்கலாம். இங்கேயே சரப் பிருக்கல்!" என்றார்.

"ஆனால் எங்கள் உங்கள் தொத்தித் மீது படை அல்லவா எடுத்திருக்கிறோம்?"

"ஆமாம், அது என்வீதத் தெரியுமா?"

"அப்படியானால் நான் உங்கள் கைத் தைத்துவரை ஆகிறது!" என்றார் காலியோல சீத்தெத் துடன்.

"இங்கே, நான் என் கைத் இங்கே, நீங்கள் என் கை அழி, விருந்தாள் என்னுதான் நான் மூலம் கோலி லிட்டேனே! இப் பொழுது நீங்கள் என் படுக்கையில் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். என் மீதுவி தான் தங்கள் கால் களில் கட்டுக்கட்டி விடுகிறீர்கள். இத லிட்டை நீங்கள் உங்கள் வீட்டாகவே கருதுங்கள். நீங்கள் என்வரை நான் விரும பிணுவும் இங்கே ஆகத்த மாக இருக்கலாம்.

நீங்கள் இங்கே ஒரு கை இருக்க விரும? னால் ஒரு கை இருக்கலாம். ஒரு கருவியும் இருக்க விருமபினால் ஒரு கருவியும் இருக்கலாம். எங்கள் உங்களுக்கு என்னால் இவ்வாறு விருதித் உபகாரம் செய்யக் கித்தமா விடுக்கிறோம். நீங்கள் எங்கேயாவது போக விருமபினால் என் குதிதா தைத் தங்கள் குதிதாயாகக் கூறு எடுத்தித் செல்வலாம், என் குடிதாயின் சிறுவன் இருக் கும் வரை, என் கவிதார்க் கொடுத்தாவது உங்கள் உயிரைக் காக்க முடியுமென். இது எத்தியம்!" என்றார் மெயர்.

காலியோல தன் அடக்கப் பட்டத்தை ஒரு முறை சுற்றிப் பார்த்தான். கிராவமார அனாதைய் மெயர் பூப்போன்ற மிதவாயா மெத்தையில் அவர் அப்பொழுது படுத்திருந்தான். தனாலில் வீசிப் பிச்செய்யப்பட்டிருந்தது. சில பித்தக மொழிகள் பொட்பெய்யப்பட்டிருந்தன. ஒரு பித்தக விளக்கில் மட்டவாண னார் அனாத் கவர்க்கிற் மீது விழுகிறிருந்தது. நான்காகிது அன் விளக்கு

கனம் இருந்தான். என்னைப் பிட்டுத் திடுக்கிடப் பட்டு அவையும் எடுத்துச் சென்றிருந்தன. பக்கத் திலே ஒரு ரோடியை ஏராம் இருந்தது. அதன் மேல் நீர் சிறந்த துருக்கித்தானத்துக் கூடா லும் துறையென்பட்டிருந்தது.

"தாய்க்கு இப்பொழுதித சாப்பிடுகிறீர்கள், இன்னும் சிறிது நேரம் போகட்டும்!" என்று கேட்ட பிறகு, "கிங்கன் சிதிர்தவந்திரை! சாராவமும் அருகத்திரைகள் என்று என்னுமிருந் தார். எங்கள் குடிமகனாகும். சாராவத்தைத் தொடுவதில்லை. எங்கள் ஆசாரத்துடன் உங்க ளுக்குச் சாராவம் கொடுக்க இயலாத நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்காகத் தாய்க்கொரு மயக்கக் காயெலும். இதுதான் மயக் காயெலுக்குக் கொடுக்கும் மாயகிரிவா என் கையகத்தாகக் கூறுபடுகிறது!" எங்கள் தாய்க்கொரு குடிமகன். மயக்கம். ஆகவே, கொடுக்க தான் வளரவில்லை கிங்கன் என் தாய்க்கொருவரை உபயோகப்

படுத்தினால் அது தங்கன் உருகி உருகும். என் பெண் கள் தங்கன் கொட் டைப் படுத்து பார்க்குவதைப்போல் உருக்கள். தங்கன் கொடுப்பதும் வினாவி விட்டால், ஆகவே, எங்கள் அந்த விட்டே நிற்கு விட்டோம். கிங்கன் என் பாத ரட்சகனாய்ப்பிராட் தக் கொண்டுள்ளார். அது மெய்தரக் தாகத் தொழுவது ஆகும். மிகவும் மிகுதவாறுகிறது. என் பெண்கள் இன்றைக்கே தங்க ளுக்குக் கொட்ட சாதனை விடுவா னா. கொடுக்க இதுகே அவர்கள் சாதனை விடுவதில் உறுப்பிட்டுக்கொ ள்!" என்று இவ் வளவையும் ஒத்திட்டவாறு ஒரு குழியில் கொண்டு முடிந்தார் பிறகு.

"என்னைப் போக வேண்டும். என் என் பதையில் போய்க் கலந்து கொள்ள விழப்படுகிறீர்!" என்று சொன்னார்.

"உங்கள் இப்படித்துக்கு விஜயதாமச ஒன்றும் எடக்காது. தயவு செய்து முறையில் சாப்பிடுங்கள்!" என்று பிறகு மிகவும் மரியாதையாக.

இதைச் சொன்னதும் பிறகு கைவைத் தட்டி ளார். ஆசாரத் தட்டைத் தூக்கிவாழ் பெண்கள் சிறந்திருந்த துருக்கித்திரைகள். காலியோ விறை சிறப்பம் எழப்பட்டுகள். அவர் இங்கே விட்ட சத்தியம் உதாரணமும் மீண்டும் தரும்படி வந்தது.

"இன்றைக்கு ஏதாவது புதிய சேவத் உண்டா?" என்று கேட்டார் காலியோ.

"உங்களுக்கு இது உண்டா விட்டு ஒரு விட்டாள். அப்போதுமே மீது இத்தாலிய ஆட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது" என்று பிறகு.

ஆகவே தாய்க்கொரு ஒரு குழி குழித் தான். "இந்தக் குழிகள் எங்கே மரியாதை செய் வதற்கு இதுதான் காரணம்!" என்று தன் மனத் துள் சொல்லிக் கொண்டார்.

மேலே அவன் கருவிக் சிறந்த பாரியலில் பெண்கள் பார்த்து அதிலேயே தொன்கும் குழிகள். "கிங்கன் கொடுக்க கொடுக்க மரியாதைக் கான் எங்கென்றும் மறக்கமாட்டேன் என்று உனக்கு உறுதி அளிக்கிறேன்" என்றார்.

"என் கொடுக்கப் பெருகி கிங்கன் சாராவப் புக்க கொடுக்கவில்லை என்று என்னுமிருந் தாய்க்கன் என் விருத்தாள். தங்களுக்குச் சொல்லி யும் செவ்வு கொடுக்க வேண்டியது என் கடமை. இதைத்தான் என் தங்களுக்குச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். ஆனால் எங்கே ஒரு ஒரு வரத்தம் என்னவென்றும் தாய்க்கன் இத்தாலியைப்பற்றித் திட்டிக்கள். அது தங்கன் திட்டிக்கவேண்டுமே தவிர என்னுடைய குற்றமல்ல!" என்று பிறகு.

"துக்கிப் பாக்கி யமா! எது துக்கிப் பாக்கியம்! காக்கை அடக்கம் பெற!" என்று சிறந்த காலியோ.

"ஆமாம், அது தங்கன் துக்கிப் பாக்கி யம்தான். ஏனெ னில் தங்கன் என் னுடைய விட்டில் அறிவிக்க இங்கே பொழுத்தும், வந்த காதல் எங்களுக்குத் தந்துதான்!" தங்கன் என் விடு நேர வந்தவிட்டாள். அறிவிக்கக் கு மரியாதைசெய்யது எங்களுக்குடைய சை மீதமாயும் மட்டுமே அவை. எங்கள் கு டைய மிக மிக ஒக்கியவனாகத் தங்கன் ஒன்று. இத்தாலி வெற்றி பெற்று விட்டது என்பதற்காக என்

உங்களுக்கு மரியாதையோ கொடுக்கவேண்டுமே! உங்கள் முகத்தின் சேவியலா க்விதத்தின் சேவியலா இப்போது ஒரு உண்மைக் கருவியைத் தங்களுக்குக் கொண்டு. தங்களைத் தங்களுக்குக் கொண்டு ஒன்று, மேலே ஒன்றும் இப்போது கொடுக்கவேண்டும்!" என்று பிறகு.

காலியோ பதில் சொன்னார்.

"தயவு செய்து இந்த இப்படிப் பட்டவர்களைத் தங்கன் எங்கென்றும் பார்க்கார்!" என்று பிறகு.

"என்னைப் போக என்மேல் செவ்விடுகன் கிங்கன், என்மேல் என்மேல் வெற்றி விட்டவர்க ளைப் பார்த்துக் கிங்கன் எங்கென்றும் என்மேல் கொட்டார் அல்லவா! இந்த மட்டி கொடுக்கத் தங்களுக்குக் கிங்கன் துருக்கித்திரைகள் என்மேல் கொடுக்க என்மேல் கொடுக்கான். ஆகவேண்டும். மீது வந்தவர்க ளைத் தங்க கொடுக்கக் கொண்டு. தங்கன் கொடுக்க அப்போதுக்குக் காலியோ மீதுப் கொடுக்க

விட்டார். ஏறக்குறைய இருபது வருஷங்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்தார். பாரும் அவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை."

"பரவாயில்லை, விடுவாதிக்கு விட்டால் தங்கும் அளித்த அந்த விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் கிணறு கிணறு தாலே பரிதாபமாக இருக்கிறது!" என்று சொல்லிக் காளியோ ஒரு கண்ட பெருவந்த விட்டார்.

"உங்களுக்கு இப்படி இருக்கிறது, சொல்லுங்கள்!"

"பரவாயில்லை, என்னை பக்கத்து வீட்டார்கள் இதற்கும்தான் பிளந்தியான கிணறு சொல்லுகிறார்கள். இன்று நான் அவரம் சொல்லுகொண்டு என் இப்படியே குளித்தால் எல்லாவற்றையும் விடக்கும், தெரியுமா?..... அதற்குப்பற்றம் நினைப்பே பிளந்தியிடலாமா என்று கூடச் சொல்லுது சொல்லுக்குக்கொண்டு!" என்று காளியோ.

"உங்கள் இப்படி நீங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லும்தான். உங்களுக்கு இப்படி இருக்கலாம். என் படுக்கை உங்களைச் சொல்லுது. என் விட்டால் உங்களுக்குமே வேலைக்காரிகளும் உங்களுக்கு வேண்டிய சொல்லுகிறார்கள் கவிதைகள் கொண்டும்கள். என்னை உங்கள் கவிதைகளையும் எழுதுங்கள். உங்கள் சொல்லுது அதற்குள் ஏற்பாட்டையும் இதோ சொல்லுகொண்டு!" என்று சொல்லுகிறார். "இப்போதே!" என்று யாராவோ கூப்பிட்டார்.

உடனே ஒரு வேலைகள் உங்களை துண்டித்தார். "பார்க்கு குளிதையிலே வெள்ளைச் சொல்லுது உங்களுக்கு. இன்று உங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு. வேண்டிப் போட்டுவிட்டு விடுவதற்கு அவரம் சொல்லு சொல்லு, அனைத்துக் கூப்பிட்டார்!" என்று உத்தரவிட்டார் மிழவர்.

குளித்த பிறகு காளியோக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சியும் ஒரு புதிய சக்தியும் வந்ததுபோலிருந்தது. என்னுடைய உடலில் ஆறுதலாகவான அவன் உடல் உயிர்தமையாக அழகாகவும் தோற்றமளித்தது. காளியோ இப்போது சிவந்தவராகக் கட்டிக் கொண்டார். பிறகு, "உங்களைச் சந்திக்கவரும் போழுது அனைவரும் கூட அழகுத்து உங்களுக்குள். அது சோம்ப நன்றாக அவரம் சொல்லுகொண்டு!" என்று.

"நான், என்னுடைய குளிதையில் எல்லாவற்றையும் விட சில குளிதையில் சொல்லி கட்டிப் பட்டித் தங்களுக்குக் காத்து நிற்கிறது!" என்ற மிழவர் மீதவும் மகிழ்ச்சியுடன் காளியோவைப் பார்த்து.

"சரி, அப்படியானால் நான் புறப்படட்டுமா?" என்று கூப்பிட்டு புறப்பட்ட தயாரானவர் காளியோ.

"வாருங்கள், நான் உங்களை அடியாரம் களை சொல்லு விட்டு வருகிறேன்" என்றார் மிழவர்.

இவ்வாறு பெரும் குளிதையில் ஏதேன் சொல்லாத போலவே போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பாதுகாணத் தானே சொல்லுது மூல்களை விட்டார்கள். அப்பொழுது குளியல் மேலேக் கடலில் ஏழ்மை கொண்டிருந்தார்.

"என் பூமியில் எல்லா இவ்வாறுதான்!" என்று சொல்லிக் மிழவர் காளியோவை நிறுத்தினார்.

இதனால் கூத்து! இப்படிப் பயத்தினால் காளியோ கதிவிட்டார். மிழவர் சிவந்தவராகத் தனக்கு அவன் மகிழ்ச்சி குறி வைத்துக் கட்டித் தயாரானார். அதைக் கண்டதற்கு காளியோ ஒரு ஏழ்மைத் தருமாதீப் போலவிட்டார். இது அவன் இது வரை எதிர் பாராத சம்பவம் அல்லவா!

மாதேஜா :—உங்களுக்கு இது தங்களுக்கு இல்லை! பஸ் ஸ்டாண்டிலே என்னை தங்கும்த தெரித்து கொண்டு வேண்டுமென்று இருத்துத் தங்கிக் கொண்டு முன்னால் ஏறி விட்டீர்கள்!

குமாரன் :—மல்லிகை வேண்டும். வேண்டு என்ன பண்ணுவது நான்? உங்களை முதலிலே ஏற விட்டு நான் அடுத்த பஸ்ஸில் வந்தால், 'என் தோங்குவித்து வந்தாய்?' என்று அப்பொழுதும் என்னைத்தான் கோபித்துக் கொண்டே போகிறீர்கள்!

"அந்தக் கொடுகாரன் இருபது வருஷங்கள் வரை மனைவியை இழந்த அதே ஆரம்பிலே விட்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு நான் அவன் விட்டதைத் தாண்டித் தோட்டத்தைக் கட்டித் சொல்லுகிறேன். அதே சீரையும் விட்டுக்காரன் அவனைத் தன் குண்டுக்குக் குறி வாக்கிவிட்டார். ஏனெனில் விட்ட விட்டு வேண்டிய போது பிறகு, அவன் அனுக்கு விடுதலையாக இவ்வாற்தான் போய் விட்டான் அல்லவா? அதேபோல நீங்களும் இப்பொழுது என்னுடைய விடுதலையிலே, மகிழ்ச்சி தரும் முன்னால் பதாவது பிரார்த்தனை செய்ய விடுவார்களா?" என்று கேட்டார் மிழவர்.

காளியோ தலையை அரைத்தார்.

"என் நூற்று பிள்ளைகள் உடலிலிருந்தும் உங்களை துப்பாக்கியின் தண்டனையைக் கிடைத்திருக்கிறீர்கள். என் நூற்று குமாரர்களையும் நீங்கள் தான் கொன்றிருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு மகனையும் கொன்ற பரிசைத் தீர்த்துக் கொண்டதற்காக நான் உங்களுக்கு ஒவ்வொரு தடவையாக நூற்று தடவை கட்டிப்போகிறேன்!" என்று மிழவர்.

இதைச் சொல்லி முடித்ததும் மிழவர் தனக்கு தலையை கட்டி. காளியோ குளிதையிலிருந்து பிறகு உருக்குவிட்டார். மிழவர் வெறுப்புடன் அவன் பிணத்தை ஒப்பிட்டு ஒரு சாத கொடுத்திருக்கிறார்களாயினால் பாதுகாணுக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். பிறகு வெறுப்பு குளிதையை ஒப்பிட்டுக் கொண்டு விடுவீர்கள். விட்டால் விட்டால் பன்மணிகள் அனைவரும் தங்கியில் அடுத்தக் கொண்டு அடுத்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களை எல்லா புலம்புகிறீர்கள் கட்டித் தோட்டுப் பிரதேசமே விடுகின்றீர்கள் விட்டீர்கள். மிழவர் விட்டிருக்கிற துறந்ததும் அப்பொழுதில் கட்டித் தோட்டிலிருந்து பிள்ளையின் உத்தரவைக் கட்டிக் கொண்டு அது புலம்பத் தோட்கிணறு, —ஒரு கோட்டித் தோ

சுனார் வாழ்க!

அகநயம்

“ஏன் அகநயம், வலிந்த மண்டபத்துக்கு வருகிறாயா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான் என் அன்பன் சாகரானன்.

அப்போது இரவு எட்டு மணி இருக்கும். என் குளிர் வேறு உடலில் சலிவடைவாகத் துணித்துக் கொண்டிருந்தது. என் அக்கை மட்டும் வெளியில் தெரியும்படி எம்பனிப் போர்வைவை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு விதா ஒரு புல்தகத்தைப் படிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தேன். சாகரானன் எம்பனில் வெட்டி, கம்பனி மிஸ்தர், கையில் கம்பனிப் போர்வை ஆவையவை சிதைப் பரிபூரண தற் காப்பு நடவடிக்கையுடன் என்னை அழைக்க வந்திருந்தான். வலிந்த மண்டபத்தில் மிக மிக மூக்கிய விசேஷம் இல்லை என்றால் இரத்தக் கெட்டு குளிரில் சாகரானன் விட்டை விட்டு ஏன் புறப்பட்டிருக்கப் போகிறது?

இதை என்னியாகான். “இன்று வலிந்த மண்டபத்தில் என்ன விசேஷம்?” என்றேன்.

“உனக்குத் தெரியாதா? எம் சாமலாத்தி சரியா இன்று பிரதமராத சரித்திரம்” உபன்வி யாசம் செய்கிறா!” என்று.

சாமலாத்தி சரியா கதை சொல்லும் ராணியை உபயோகித்தான். எனினும் எடுத்த தற்செய்வாய் இதரவனுக்கு வணக்கம் செலுத்தாமல் அவருக்குக் கதை சொல்லி ள்ளது. அளவுக்கு மிகுஞால் அநிதாயம் விஷயத்தானே! அவர் எடுத்ததற் செய்வார் இப்படி இதர வணக்கம் செலுத்திக் காதையர் புனிக்க வைத்து வருவதாகவே எனக்குத் தென்றிருந்தது. எனக்கு மட்டும் என்ன? அவருடைய கதைகளைக் கேட்கும் யாருக்குமே அப்படித் தோன்றுவது இவாற்புதான்.

ஆகவே, “என்ன அப்பா, கதை வேண்டி விருக்கிறது இந்தக் குளிரில்?” என்றேன்.

“குளிர் விருத்தால் என்ன, அப்பா! சாம லாத்தி சரியாவின் கதை அப்பா, மெய்க் கதையா!” என்றுக் காகரானன்.

“ஆமாம். இப்பாதகத்தென்னா. இன்று வணக்கம் செலுத்தும் இவருடைய கதைக்குப் போகாவிட்டால் என்ன குடியா நாயுடைய போய் விடும்?” என்று கேட்டேன்.

“அதனுடைய இன்றைக்குக் கட்டாயம் போக வேண்டும் என்று உன்னைக் கூப்பிடுகிறேன். ஊர் கொண்டு துள்ளும் இந்தக் குளிரில் இவர் இதரவனுக்கு எப்படி வந்தான் செலுத்துகிறார் என்று பார்த்துவிட வேண்டும். அவரால் இன்றைக்கு இதரவனுக்கு வந்தான் செலுத்த முடியாது. உடவுளில் கடித்து கொள்வாள்! நீதிப்பாடு. அப்படி நீதித்தால் என் அவரைக் குத்திக் கட்டடாயம் அல்லவா! அதற்காகத்தான் கூப்பிடுகிறேன்!” என்றுக் காகரானன்.

அவன் சொன்னது எனக்குத் சரியாகவே பட்டது. இந்தக் குளிரில் சரியாவின் பிரதிகை கட்டடாயம் பங்கம் அடைந்து விடும் என்று தோன்றவே, என்னும் கைத்த எம்பனிப் போர்வைவை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு கதை கேட்கப் புறப்பட்டேன்.

சரியா கதைக்கு வந்தாள். குளிர் காதையாக எம்மோருமே மூழ்காலைக் கட்டிக் கொண்டு எம்பனிப் போர்வைவை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு உட்காந்திருந்தோம். சரியாவுக்கும் ‘மெய்மெய்’ என்று குளிர் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. பற்கள் தந்தி பேசிக் கொண்டிருந்தன.

அவருடைய அந்தப் பரிதாப நிலைமையைக் கண்ட என் ‘இன்று ஆசாரி வகையாக மாட்டிக் கொண்டாள். இவர் இன்றைக்கு எப்படி இதரவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துகிறார். பார்த்து விடுவோம்’ என்று என்னிடிக் கொண்டு.

அப்போது கூட்டத்தி ன்ந்த ஒருவர் “இந்தச் சரியாவ் பிடித்த குளிர் காதையாக இன்று கொஞ்சம் கூட்டம் குறைக்கம்” என்றார்.

கதைக்கு மொடலில் உட்காந்த சரியா குரலில் நடுக்கத்துடன், “ஆமாம்.....” என்று. சரியா உடவுளில் நீதிக்க ஆரம்பித்து விட்டதாகவே எனக்குத் தென்றிருந்தது. என் சாகரானன் மூழ்காயில் இடிக்க, சாகரானன் என்னைத் தன் மூழ்காயில் இடிக்க, இதுவரும் ஒருவரை யோதா பார்த்து அந்த புறப்புடன் குறுகை புரிந்து கொண்டோம்.

“.....ஆமாம். என் குளிரில் காதையாகத் தானே வரக்குக் கொண்டலின் அருமை தெரிகிறது! அதே போல நான்தான் உட்காநீக் அநிகரிகைத் தானே ஆவிகைத்தினை மருமையார் உயருகிறது. அதற்காக என் கிளையி படைத்த உடவுகூத்து வந்தாய் செலுத்த வேண்டியா? அப்பா, மட்ட பார்த்தாய்ளுக்கு வணக்கம்” என்று சொல்லி விட்டுக் கதையை ஆரம்பித்தாள்.

என்னை என்னத்தில் என் விடுத்தது. இந்தாடும் சாமலாத்தி சரியாவுக்கு எம் மொடிக புத்தியை அளித்த அந்தப் பாகையாளுக்கு நாய்க்கும் வணக்கம் செலுத்தி விட்டுக் கதையைக் கொக்க காதைத் திட்டிக் கொண்டு உட்காந்தோம்.

ஆதார
சக்தி

A large, detailed illustration of a tiger in a pouncing pose, its mouth open showing sharp teeth. In the bottom right corner, there is a small inset box containing a black and white illustration of a man in a boxing stance, hitting a ball with a fist.

தான் பேரவத்தத்துப் பிரத துணையாக அவரால்
அப்படிப்பட்ட சம்பந்தி மற்றவர்களுடையபேரவ
தெய்யம் திறம் அந்தவர்களுடைய அன்பும், பேரவையு
கூடத் தருகூட, அவர்களுடைய பேரவையின் திறத்தால்
அவர்கள் அப்படிப்பட்ட திறம் அந்தவர்களுடைய
தெய்யம், அவர்களுடைய தெய்யம் திறத்தால்
இதன் அப்படிப்பட்ட அந்த தெய்யம் அவர்களுடைய
தெய்யம், இதன்மேல், இதன்மேல் அதற்குள் திறத்தால்
அந்தவர்களுடைய அன்பும்.

வாட்டர்பீச் கார்ப்பரேஷன்

இருமல், ஜலதோஷத்திற்கு
மிக இன்றியமையாதது

TUSSANOL
COUGH SYRUP

ஸீக் உடைக்கப்படாமலிருக்கிறதா எனக் கவனித்து வாங்கவும்

தி பாவுஸோரி
ஸெனிமீடீசிட் பன்னாஸிட்

(செய்தலுக்குத் தாமதமிக்காமல்)
3, சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவன்கிணினி
தயார் ஸ்டோர்ஸ் 414 - மதறஸ்-5
தெலி VERMENS, டெலி 55224

இயங்குதல் கடைசீ
மீதாந்திர சீட்டுகல்

மீதா மீதா மீதா மீதா மீதா
மீதா மீதா மீதா மீதா மீதா
மீதா மீதா மீதா மீதா மீதா
மீதா மீதா மீதா மீதா மீதா

மீதா மீதா மீதா மீதா மீதா
(மீதா மீதா மீதா மீதா மீதா)

சீதா செருத்தல் கடைசீ தேதி 15-12-52

சீதா செருத்தல்	மீதா மீதா
A	100/-
B	80/-
C	25/-
D	20/-
E	15/-
F	10/-
G	5/-

25 மீதா மீதா

மீதா மீதா தேதி 26-12-52

சீதா செருத்தல்	மீதா மீதா
A	2,500/-
B	1,200/-
C	800/-
D	500/-
E	375/-
F	250/-

25 மீதா மீதா

இ. 354ஆம் அத்தரமு போடப்பட்ட தொகையும் இத்திரவியுள்ள அக்கோஸ்டப்பட்ட
பாங்குகளின் செல்வத்தின் செலவையும் அத்தரமு குறைந்த தொகைகள்
மீதா மீதா அத்தரமு இத்திரவியுள்ள செலவின் செலவையும் அத்தரமு குறைந்த தொகைகள்
மீதா மீதா அத்தரமு இத்திரவியுள்ள செலவின் செலவையும் அத்தரமு குறைந்த தொகைகள்

அபிஸ் தேதி:

மீதா 8-12 மீதா

மீதா 2-3 மீதா

மீதா மீதா அத்தரமு இத்திரவியுள்ள செலவின் செலவையும் அத்தரமு குறைந்த தொகைகள்

(மீதா மீதா அத்தரமு இத்திரவியுள்ள செலவின் செலவையும் அத்தரமு குறைந்த தொகைகள்)

மீதா, மீதா, அத்தரமு இத்திரவியுள்ள செலவின் செலவையும் அத்தரமு குறைந்த தொகைகள்

ASPRO

சென்னையிலு
புண்ணா?

மிகவும் வேகமாக
மிகவும் சுகமாக

17. நள்ளிரவில் கோரக் கொலை!

மேய் மாதத்தில் ஆழ்ந்த கோவிந்தனுக்குச் சிங்காரத்தையே வெறு கனவியில் எப்படியாவது சிங்க மயத்தையே பறி எடுத்திக் குற்றவாளி பாக்கி விட்டால் மாதவிக்கு அவள் மீது உள்சு கம்பிக்கை தாக்கித் தரும். அவள் மீது உள்சு மோகம் குறுகித் தரும். அப்போதும் அவள் கம்மைத் தாளுகிய நாடி வரவாசன் என்று சொல்பவது.

இது பற்றி எளித்தமையான வழிபேர, அசட்டுத் தன்மையே சொல்லுவோம்! ஆனால் இந்த போலீஸ் அலுவலரும் பங்காவது சிங்காரத்தையே எடுத்தது அவர்கள் என்மையென்று இதைச் சந்தைத்தான். சிங்காரத்தையே வழி மறித்துத் தானே என்மையே சொல்லுவோம்! அவள் தன்னை வழிமறித்துக் கொள்ளி வாக்கி என்மையிலும் என்ற பழிதான் அவள் மீது எடுத்தத் திட்டமிட்டான். சிங்காரத்தையே வழிபேர இதைச் சந்தைத் சொல்லுவது என்று நினைத்த தான் தவிர, அது எல்லாவது அபாயகரமான விஷயம் என்பதை அவள் உணர்வே இல்லை. பல குதைய முன்னிலையில் தனிக் கட்டிவிடுவோடு சிங்காரத்தையே ஒரு வழிப்பறித் கொள்ளிக்கொண்டு விட வேண்டும் என்று அவள் சொல்கிறாள்.

அன்று செவ்வாய்க் கிழமை. வார்ட் சந்தை கரும் நான். சிங்காரம் ஏதோ வாய்ந்தவதற்காகச் சந்தைக்கு வந்திருக்கிறான். போலீஸ்தனும் சந்தைக்கு வந்திருக்கிறான். சிங்காரத்தையே பாக்கித் தம்மையே இதைச் சந்தை சிங்காரம் சந்தைப்போரக் கொவிந்தனுக்குப் பட்டது.

சிங்காரம் தன்னுடைய கார்ப்பத்தைப் பாக்கித் தக்கொண்டு சந்தையையிட்டு வெளியே வந்தான். போலீஸ்தன் அவனைத் தொடர்ந்து வந்து அங்காரத் தொனிலே, "ஏம்! கூத்தாடிப் பவலே! இங்கே வர்" என்று. 'கூத்தாடிப் பவலே' என்று அவன் கூப்பிட்டது சிங்காரத்திற்கு ஆத்திரத்தை உண்டாக்கியது. இப்போதும் தன் ஆத்திரத்தை அடக்கிக்கொண்டு பவலேயோடு அவனுக்குச் சமீபமாகப் போய் சிங்காரம். இதை அங்கு சிங்காரம் பவலே பாக்கித் தக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

கோவிந்தன் சிங்காரத்தின் நோக்கியே அவன் சிங்காரக் கனவியை மயத்தாக் கொண்டு, "ஏம்! சிங்காரத்தையே கொள்! இன்னும் பட்டக்காரி பேத்தி மாதவியிடம் உள்சு எடுத்தவமான விளா வட்டை வேலவாசன் காட்டித் கொண்டு இருக்கிறான் என்று தெரிந்தது. இது சொல்லக் கொடுத்தது. அன்று உள்சு இவர்களைப் பதோ எட்டுகொள்ளும் நடத்திக் காட்டுவிராண்டித் தவமாகக் கொள்மான் அடித்தபோலுது. இ மாதவியைப் பதோ ஏமாற்று வித்ததை வேலவாசன் காட்டி மாக்வி நடு சிங்காரம் விட்டை விட்டு வந்து உள்சுக் கொடுத்தது பவலேயே விட்டான். சிங்காரம் காட்டுத் தெரிபும், அந்தப் பேதைப் பெண் உள்சு கொடுத்ததில் மயங்கி விழுந்தக் கொண்டுப் போவதையே நான் பாக்கித் தக்கொண்டு இருக்கிறேன். தெரிந்ததால் இவ்மேல் அபாயப்பட்ட வழக்கத்தை மரியாதை போடு நிறுத்திக் கொண்டு. இன்னாவிட்டால் என்னை கூடக்கும் என்று உள்சு இருப்போருக்கு தெரிவது. இவர்களுடைய!" என்று.

சிங்காரம் அவன் சிங்காரத்தையே கொள்வதையே சிங்காரக் கொண்டு, "என்மையும் தெரியும். அவனுக்கும் தெரியும். அவனுக்கு உள்சு கொள்ளும் விட என்மையென்றால் சிங்காரம் அறிமுகம் இருக்கிறது. தெரியுமா!" என்று.

"அப்படியா? நீ ஒரு நிரூபிப்போக்சி!" என்று சொல்கிறான் அழகத்தமைய குறியில்.

"இந்தமாதிரி வார்த்தையை இப்போது நடவடிக்கை கொண்டு நான் போனதுக் காட்டினேன்!" என்று ஆத்திரத்தோடு கூறுகிறான் சிங்காரம். "...ஆனால், உன்மையும் மாதவியின் என்னை சம்பந்தம்! அவன் தவிர்ப்பால் பேசும்படி கூண்டாக்கிட்டுக் கொண்டு வர!" என்று அதைத் தொடர்ந்ததோடு தவிர்ப்பாவைக் கொண்டு சிங்காரம்.

"நான் அவனுடைய உறவினர். அவன் என் குதைய மாதவியைப் பேத்தி. அவன் தவிர்ப்பு வழிமறிப்போலவாய் பாது காப்பது என்னுடைய

உடனடி. நான் உனக்குக் கண்டிப்பாகச் சொல்லு
கிறேன். மறுபடியும் இப்படி ஏதாவது நடந்தால்
சொம்ப விபத்தாக முடியும்!" என்று சொல்லி
நன் கண்டிப்பான குரலில்.

"இ அங்குக்குச் சொந்தக்காரனாக இருக்கலாம்.
ஆனால் அங்குக்கு உங்களைக் கண்டாலே பிடிக்க
லாம். உன் மூத்தரைப் பார்த்தால் அங்குக்கு
வெறுப்பாக இருக்கிறது என்பதும் எனக்குத் தெரி
யும்!" என்று சொல்லிய சொந்தக்காரன் அவன்
மேல் பார்த்துக் கொண்டே.

சொந்தக்காரன் அதற்கு மேல் அவனோடு தர்க்கம்
செய்து கொண்டிருக்க இஷ்டப்படவில்லை. திடீர்
டப்படி அடுத்தாற் போல் செய்ய சிங்கத்தின் காலி
யத்தைச் செய்தான். அதாவது, கோபத்தினால்
கைகள் மெல்லப் பூசியோல் பாய்ந்து சிங்கத்தின்
நிள் மூத்தநிள் குத்தினான்.

ஒரு வாக் தன்னிடம் யாருமே அடிக்குப் பிறகு
சொந்தக்காரனுக்கு இவ்வளவு துணிச்சல் வகுமென்று
சிங்கத்தின் சிங்கம் கிங்கம். அவன் மூத்தநிள் சட்
டென்று ஒரு மூறுதல் ஏற்பட்டது. அவன் வேறி
பிடித்த பூசியோலாகி விட்டான். "ஹாம், இந்தச்
சங்கத்தினால் வந்து உயிரை விட்டனும் என்று
உனக்கு ஆனா சொல்லுகிறேன்!" என்று சொல்
லித் தன் மூட்டுக் கைகள் சொந்தக்காரனுக்கு
பிரயோகித்தான். அவ்வளவுதான், அடுத்த கை
சொந்தக்காரன் தனவின் உருண்டான். சிங்கத்தின்
அவ்வளவு புரட்டியப் புரட்டி அடித்தான்.

இந்தச் சொந்தக்காரன் கண்டிப்பான பார்த்து
அந்தப் பாதையில் நடந்து கொண்டிருந்த ஜாக்க
செல்லாம் பிடித்து சிங்கம் விட்டான். இன்னும்
சிந்து போல் அப்படியே விட்டு வைத்தான்
சொந்தக்காரன் பிரயோகங்களை அடித்து மேலும்
என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்தார்கள். அவர்
கைகள் பன் சிங்கத்தையப் பிடித்து இருந்து
அடக்க மூத்தப்பட்டான். அவ்வளவு சொந்தக்காரன்
மிருத்து விவ்ருவது மிகவும் உருமமாகப் பட்டது.
அப்படியே ஒரு விதமாக அவ்வளவு விவ்ருவது
மேற்குச் சொந்தக்காரன் கண்டிப்பான பிடித்
துக் கொண்டான்.

சொந்தக்காரன் தனவாடித் கொண்டே
எழுந்து உடம்பின் மூட்டிய புறநிலை
உத்தரிக்கொண்டான்.

அப்போது அந்தக் கட்டத்தின்
விவ்ருவிக் கொண்டு ஒரு சொந்தக்காரன்
உங்களை துழைத்தான். என்ன நடந்தது
என்பதைத் தன் பார்வைப்போலே
தெரிந்து கொண்டேயுள்ள போல் அடி
பட்டதனால் மேல் மூக்கை சிந்து மூக்கை
வாங்க சிந்து சொந்தக்காரனும், பன்
மணித்தக்கான் பிடித்துக் கொண்டான்
பட்டிருக்கும் அவன்வித்தோடு சிந்து
மூட்டுக் கை
போன்ற சிங்கத்தின்

அவர் எங்கே விட்டுவிட்டுத் தனியாகப் போனார் அப்பறம் எங்கோருக்கும் எங்கும் இரண்டுபேர் மேலும் சந்தேகம் விரும்பும். சிவன் எதுவும் வித்தி பாசமாக நினைக்க வேண்டாம். நான் போகிறேன். அவன் அங்கே போய் வரக்கூடியதைக் கூடாது" என்று சொல்லி ஆவத்தனை ஆகிரை போது பார்த்தவாறே தங்கள் அதிவேகமாக நடந்து இதனால் சொல்லு மாய்ந்தனர்.

பேரவர்தான் சந்திரன் மறைந்து விட்டான்.

ஆவத்தனின் மனத்தில் மீதா இருள் கவிந்தது போலிருந்தது. அவன் மனம் குழப்பத்தோடு மெதுவாக நடந்து சரீர் கலாசாலை நான். நன்தவைய அடைந்து தன் விட்டை போக்கி நடந்தான். அன்றுடைய விட்டிருக்கும் பட்டக் காரியம் விட்டிருக்கும் இடமே கனம் பாதையில் அவன் மீதே சந்திரன் நடந்து வந்ததெனக் கருதும்போது மயங்கி விளக்கம் லாரியில் ஏதோ ஒரு பொருள் பங்காவின் கரையில் விடப்பயாத் தண்டான். தூரத்திலிருந்து பார்த்தபோழுது கூட ஒரு பெரிய துள் நட்டையையப் போலக் காணப்பட்டது. சரீரத்தில் இருந்து வந்து பார்த்தபோழுது அது ஒரு மனிதனின் உடல் என்பதை அறிந்து திகைப்படைந்து சிங்கும். அவர்கோலமாக ஒரு சந்தரவியல் விழுந்து விட்கும் அந்த உருவத்தைப் பார்த்தவாறே மீதா ஒரு கோர் சரீரவியல் நடந்திருப்பதாக ஆவத்தனின் மனத்தில் பட்டது. அவன் பரபரப்போடும் குறிவோடும் அந்த உருவத்திற்குச் சமீபமாகச் சென்று தலை குனிந்து உற்றுப் பார்த்தபோழுது அப்படியே பெயரைத்தவம்போய்கின்றதுவிட்டான். அது அன்றுடைய ஒன்றுவிட்ட சிகோதரன் கோவிந்தன். மிகவும் அவர்கோலமாக அவன் விழிந்து விட்கும் சிவனிலிருந்து அவன் இறந்து விட்டான் என்பதை அறிந்து கொண்டான். அவன் விழிந்து விட்கு இடத்திற்குச் சமீபமாக சத்தம் தோய்க்கு சத்தம் ஒன்று விட்கு. கோவிந்தனின் மார்கிலிருந்து சத்தம் கிள்கு அவர் அவனிலிருந்து வெண்மைபாய் சட்டையில் விட்கும்போது போகிறமாகக் காணப்பட்டது. இவர்ப் பார்த்ததும் ஆவத்தனின் உடல் கருங்கியது. என்ன போலம்? எத்தவைய கொடுமை? இந்தச் சமயத்தில் என்ன செய்வதென்பேறு ஆவத்தனுக்குப் புரியவில்லை.

கொஞ்சம் மெதுவாக மனத்தில் ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவன் சந்திரனைக் காணும். முதல் நாள் இரவு நடந்த கிழிவிக்கல் அவன் சிவனிலிருந்து வந்தான். முதல் நாள் இரவு மாதலியின் எவ்விலிருந்து சத்தம், அப்பொழுது கோவிந்தனும் சந்திரனும் விட்கு சத்தம் தோய்க்கு சத்தம் போலதலிருந்தது. சிவன் விட்கு சத்தமே. எந்த இடமும் திருப்பிக் திருப்பிப் பார்த்தான். அது மாதலியின் சத்தவாகத் தோய்க்கு மீதே அவன் தான் கோவிந்தனாக் கொய்க்கு சத்தம் போலும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. முதல் நாள் இரவு மாதலி கோவிந்தனாக் சத்தம் அழகுத்த வந்த தான் அங்கே என்ன அவன் விட்கு சத்தமும் அப்போது அறிவாத சித்திரமாக அவன் சமயத்தில் பற்றிக்கிள்கு. அவன் மனம் குழம்பியது. மாதலி இப்படிச் சொல்லியபொழுது அவனும் திடமாக முடிவு சொல் முடிவிலிக்க. மாதலி தான். மாதலி இப்படிச் சொல்லிக்கிள்கு மனட்டான் என்று தனக்குத்தானே சொய்க்கு கொண்டான். ஆனால் அவனது மனம் ஆறாத

மனடாவியில். ஏனெனில் முதல் நாள் இரவு மாதலி கோவிந்தனாக் நட்கு கொண்ட சந்திரனாக் கிள்கு அவன் மனத்தில் சந்தேகத்தையும் வலக்கத் தையும் வலக்கி விட்டது.

இப்பொழுது கோவிந்தன் கொய்க்கு சொய்க்கு இடக்கிள்கு. அவன் உடலிலிருந்து சத்தம் பிட்டுத் தலையில் கலாசாலை உண்டாக் கிள்கு கிள்கு. இந்தச் சத்தம் மாதலியின் சத்தவாக இடக்கு போய்க்கும். அவன் து அந்தப் போய்க்கு மேலெரு சத்தவாக இதன் வேய்க்கும். எப்படி இருந்தால் என்று இந்தத் தோய்க்கு கொய்க்கு மாதலி சொல்லிக்கல் மேல்பதற்கு ஆகா கிள்கு கிள்கு. மதுபடியும் கோவிந்தன் சத்தம் போய்க்கு தலக்கேய்க்கு அவனிடம் ஏதாவது விட்குத்தலம் சொய்க்குப்பான். இந்தத் தலக்க அவன் தன் பதலியைத் தீர்த்துக் கொய்க்கு குய்க்கு.

அவன் கோவிந்தன் பார்த்த வலையில் மாதலி தான் இடக்கோலக்குக் காணமயம் இதக்கோலக்கு மேல்பு பட்டதே தலக் போய்க்கு விட்கு மதுபு பட்டத் தோன்றலில். அப்படி போய்க்கும் மாதலிதான் குய்க்கு மாதலிதான். இதை நினைத்தபோது அவனுக்கு அவனிடம் பச்சை தாயம் ஏற்பட்டது. மாதலியே இந்தப் பயக்க மாண்பு கமத்தப்பலாமல் பார்த்துக் கொய்க்கு வேய்க்கும் என்று கருதினான்.

ஆகவே, அவன் சந்திரன் தூரத்திலிருந்து புதலில் அந்தச் சத்தவ மறைவாகப் புதைத்து வைத்து விட்டு கோரக் விட்டிருந்து வந்து போய்க்கும் படுத்தக் கொண்டான். (221க்கு)

தலக்கிள்கு :— இவ்வளவு குய்க்கு மாதலி வலக்கி வந்துவிட்டு, எவக்குக் கொய்க்கு வராதபடி 'அதிதலி' பாக்குத் துள் கொடுத்து பமாதலியிட்டையே! அடுத்த பரி'தலியின் போது திதலய வலக்கிக்கோல்கு வகுவிதலி.

மாதலி :— 'அதோகா' பாக்குத் துள்தலையே, அப்பா? ஒ! திதலய வலக்கிக்கோல்கு வகுவிதலி.

கீண் இழந்தவன்!

எம். பி. சுப்பிரமணியம்

அன்று கழிக் கதையில் படுகு தெரிய வில்லை ஒரே உட்டம். வழக்கம் போல் அங்கு போனேன். தினம் என் போய்க் கொண்டு தான் இருப்பேன். என் கேள்விக்கு பதில் கிடைக்கும் வரை. அன்றும் அதற்காகத்தான் போனேன். குழியில் ஏழு விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தையைக் கவனிக்க வில்லை! என் கால் பட்டுவிட்டது போதும். 'வீல்' என்று கத்தியது குழந்தை. குழந்தையை எடுத்து ஆறுதல் கூறிக் குனிந்தேன்.

"ஏன்டா, என் இவ்வியா உனக்கு?" என்று அவரினான் ஒரு மங்கை.

குழந்தையை என் கடுக்கப் போலதைப் பார்த்த வேறு யாரோ ஒருவர், "அடே! அவன் கைத்தியம். குழந்தையை ஏதாவது செவ்வியிடப் போகிறான்" என்று கத்தினார். குழந்தையை வாரி எடுத்து, கீண்டித் துக் கொண்டான் அந்த மங்கை, ஏதோ மயல் கரப் பேயீட்டியிருந்த கைப்பது போல.

என் கண்ணில்லாதவனும்! இரண்டு கண்கள்தானே இருக்கிறது எனக்கும். காலியுமா என் இருக்கிறது! என் கண்ணில் லாதவன்! அவன்? உலகத்தையெல்லாம் ஆப்பவன், எங்கும் வியாதித்திருப்பவன், கைவ நிலைகளிலுக்கும் எந்தா, அவனுக்கு மட்டும் என் இருக்கிறது? என் உன்னவன் செவ்வியம் செவ்வியா அவன் செய்தான்!

என் பரித்தியமாம்! என் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை வேளாறுல் ஏதோ சாக்குப்போக்கு சொல்லுகிறார்கள். அத்தமந்த கேள்விகள், மூளை குழம்பி விட்டது என்முகர்கள். என் கேட்பதா அத்தமந்த கேள்விகள்? மனச் சாட்டு புள்ளவன் சொல்லட்டும். சிவாயம், நீதி என்முகர்களே, அது ஏன் மானிடருக்குத் தானா? தெய்வத்துக்கு மட்டும் கிடைப்பதா? என் என்ன தீய்து செய்தேன்? என்ன பாவம் செய்தேன்? என் அருமை சாததான் என்ன பாவம் செய்தான்? மானிட வாழ்க்கையில் இப்பளவ காலத்தில் ஏன் தெய்வம் இவ்வாறு எங்கள் வாழ்க்கையில் சதி செய்தது? அவன் புத்தக் குறங்கு மனராக மயங்கித் திரும்பிப்போறது வெட்டி. விழ்க்கி விட்டானே! என் என்னவர்கள். என் கட்டிய கோட்டைகள், என் அலகு?

நீர்தை எணக்காகவேதான் பிறந்தவன். எனும் அலகுக்காகவே பிறந்தவன் தான் என்று என்னை இறாவிடுகிறேன். என் கோடும, எங்கள் வந்திருக்கலும், ஸாரும் உட அப்பாத்தான் என்னை பிறந்தான்.

"அத்தான்" என்று அவன் என்னை ஆரை புடன் கூப்பிட்டாயே போதும் எனக்கு.

தினம் வலதிலை உடி உடி மீள வாயினும். கத்துசல் படிப்புகளாகச் சென்றிருப்போன் பிறகு அவன் என் என்ரு உருடங்களுக்குப் பார்த்து முடியவில்லை. மாயமாயும் மாற்றலாகிக் குடும்பத்தோடு வாட்டை எங்கோ போய் விட்டார். அதுவும் சேர்த்து கொண்டது.

அந்த வகுடத்தான் என் பி. ஏ. பரிட்சை எழுதி விடுகிறேன்.

"இந்த வகுடம் சாததக்கும் உனக்கும் முடிச்சுப் போட்டுவிட வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் அப்பா.

"மடிப்பு முடிந்து வேலை கிடைக்கட்டும். அப்பா!" என்றேன். கிணற்று வேண்டத்தை யார் கொண்டு போய்விடப் போகிறார்கள்? சாதத என்னுடையவன்தானே!

மாமா குடும்பத்தோடு எங்கள் சொமத்துக்கு வருவதாக எழுதியிருந்தார். எனும் பரிட்சை முடித்ததும் அருக்குப் போய்ச் சேர்கிறேன். மாமா குடும்பத்தோடு வரும் என்னுடைய சொடு கட்டித்துக்குப் போனேன். என் மனம் சாததமாக காணத் துடித்துத்தது.

அவன் வாணாக் கிளைய வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தேன். ஆனும் அவன் வந்து என் மாமா மாற்றார் இறங்கியே நோகல உ நவந்தைக் கண்டதும் என் மேல் நடந்து விட்டேன். என்ரு கருவுள்ளில் என் மாறுதல் அடைந்து விட்டான் சாததி நோகலப் புள்ளவன் புதிது கடைக்கண் னும் என்னைப் பார்த்தான். என் சாததயா

இது! அவ்வது கோரூவத்தில் இருந்து ஹுடன் ஆடிப் படிய அந்த தேய்விசுப் பெண்ணு என்று அச்சுறந்தது என் கோஞ் சம். பருவம்தான் அவளை என்ன அருத படுத்தியிட்டது. இத்தச் சித்திசுப் பாலை என் காதலி என்று எண்ணியதும் என் உடம்பு சிவந்தது.

"என்னடா, என் சாதையைக் கண்டதும் எங்கள் ஞாபகம் இவ்வ போயிருக்கிறது!" என்று மனசு தாடினா.

அடுத்த விடுமுறையில் பத்து நாட்கள் நாள் மனசு விட்டும் நம்பியிருக்கேன். மூன்று பேரல் சாதை என்னுடன் வாயாட மாட்டான். அவன் போகவில்லை ஒரு மாறுதல் இருந்தது. என்னைக் கண்டாலே அவன் முகம் நாணத்தால் சிவந்துவிடும்; என்னை அவன் பார்க்கும் பார்வை என் மனத்தில் இன்பக் கனவுகளை எழுப்பிவிடும்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை. அத்தாதை கோவிலுக்குப் போயிருந்தான். மாமா வேளியில் எப்பெயரோ போயிருந்தார். சாந்திரம் என் கெம்பெனோ போய்ச் சந்தி விட்டுத் திரும்பி

யென். விட்டும் சாதை மட்டும் இருந்தான். இத்தச் சித்திப்பத்தில் அவனுடன் பேச வேண்டுமென்று என் மனம் துடித்தது.

"சாதை, சாதை!" என்று கூப்பிட்டேன். கைவளை குறுங்கு. அடி அசைத்து வந்தான். "என்ன, சாதை! என்னுடன் நீ இப்பொழுதெல்லாம் பேசுவதே யில்லை!" என்று மிகவும் ஆவறுடன் கேட்டேன்.

ஆவறும் ஆசையும் அவன் முகத்தில் தாண்டவமாடியது. என் முகத்தை நிரிர்ந்து போகிறது. எடுகள் சொல்ல முடியாத அவய அன்பை எடுத்துரைத்தது அந்த ஒரு பார்வை. கண்ணுக்கா இவ்வளவு சக்தி!

அவன் கைமையி் பிடித்து என் அருகில் இழுக்கேன். என் கைப்பட்டு அவன் உடம்பு சிவந்தது. அவன் கைதான் எவ்வளவு மிருதுவாக இருந்தது!

"என்ன, சாதை? என்மையைப் போய்ச் சின்று கொண்டு இருக்கிறாயா?" என்றேன்.

"என்ன, அத்தான்!" என்னுள் சற்று நாஸ்திக் கோவாக் கொண்டே.

"சாதை! என்னை மறந்து விட்டாயா?"

"என்ன, அத்தான்! இப்படிப் பேசுகிறீர்கள்? உங்களை மறக்க முடியுமா? உங்களுடையவன்தானே நான்!" என்றான். அவன் முகம் சட்டென்று சிவந்து விட்டது.

"கம்மா கேட்டால் அதற்குக் கொப்பமா?" என்றேன். என் அருகில் அவளை இழுத்துக் கொண்டே.

அவன் முகத்தில் புயல் கையும் நாணமும் ஒருங்கே தோன்றியது. அவன் முகம் தான் எப்படி. விண்ணை வித்திரும் லோக் காட்டுகிறது. சிரித்துக்கூட நிரிவும் அவன் முகத்தில் தெரையுமா? பாவங்கள் என் கிசுத் திணறி அடித்து விட்டன. அவன் பருவ மெய்யும், கவித்த பார்வையும் என் வாலிய உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி. என் எண்ணங்களை அக்ஷிமாந்தச் செய்து விட்டன.

மேலு ஒரு வான்மாதம். ஆற்றங்கரையில் உட்காசிந்து யதோ முத்தகத்தைப் பாடித்துக் கொண்டிருக்கேன். யாதோ என் அருகில் வருவது போலத் தோன்றியது. சோமத்துப் பெண்கள் தண்ணீர் கொண்டுபோக வந்திருப் பார்கள் என்று எண்ணியேன்.

"அத்தான்!" என்ற இன்ப சாதம் என் காதில் ஒலித்தது. நல்லாசனாக இடுப்பில் குடத்துடன் வின்று கொண்டிருந்தான் சாதை. அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கேன்.

"என்ன, அத்தான்! ஒன்றும் பேசாமல் உட்காசித்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்!" என்றான்.

"உன்னுடைய அழகு என்னை மெய்மறக்கச் செய்து விட்டது!" என்றேன்.

"போங்க, அத்தான்!" என்றான். ஆப் போது அவன்முகம் சோஜா இதழாழப்பால் அரவாகி சிவந்து விட்டது.

"இனி என்னும் உன்னைப் பிரித்து இருக்க முடியாது. சாதை! சித்திரம் நம் கம்பாணத் துத் ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும்!" என்றேன். என்னை விழங்கி விடுவது போலப் பார்த்தான். அந்த எப்படித்தான் விளம்பாது?

பிட்டணம் வந்து போகிறது. என் உன் என்னவோ சாதையில்லாதான் பூங்குடியில் இருந்தது. சாதையின் ஞாபகம் என்னை விட்டு அகலியை விடலை. யார் பேசினாலும், நடந்தாலும் சாதையில் இனிம துதலும் அனை கண்டவும்தான் என் ஞாபகத்துக்கு

வரும். எல்லோரும் தான் கடக்கிறார்கள். பேசுகிறார்கள். அந்த இனிமையும், குதுமலமும், அழகும் இங்கேயே!

என் தரையாக்கும் தகைக்கும் என் மன மாறுதல் தெரிந்து விட்டது போலும். சும்மியம் சாதைக்கும் இவனுக்கும் முடிச்சுப் போட்டுவிட வேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் மறுத்துச் சொல்லவேண்டும். அந்தச் சபு நாளை என்னி என்னி இப்பக் கனாக் கண்டு கொண்டிருக்கிறேன்.

அன்று என் கண்புகழுடன் என் கவி வாணத்தைப் பற்றி சீண்ட வேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த இன்ப நாளை என் வாரும் என் பார்த்ததால், வேரம் போனதில் சீரணப்பின்புறம் பேசிக் கொண்டிருக்கிற விட்டேன். சாதையையும் நானும் சேர்ந்து அதுபயிற் சப்போரும் இப்பத்தை என்னிப் பார்த்தேன். உடம்பில் ஒரு புது உணர்ச்சி ஓட ஆரம்பித்தது. அந்த இன்ப உணர்ச்சியை அனுபவித்த வண்ணம் மாலை ஏழு மணிக்கு விடுதிரும்பினேன். என் தகைதையும் தாயும் விட்டு விக்கிக் குழந்தைகள் போல அழகு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"என்ன, அம்மா?" என்னைத் தடி தடிக்க அப்பா ஒரு தந்தியை என் கண்கள் கடுக்கத் துடன் கொடுத்தார்.

"சாதை ஆற்றில் மூழ்கி விட்டான்" என்று இருந்தது. அடுத்த கணம் உலகமே கழல்வது போல் இருந்தது. ஆவிரம் கம்மட்டிகள் கொண்டு என் தலைமீது அடிப்பது போன்ற வேதனை உண்டாயிற்று. வெறி பிடித்தவன் போல் ஓடினேன் சலிவோ கட்டெழுத்துக்கு.

காலைமீது போய்ச் சேர்ந்தேன் பூங்குடியில். சலிவடிவிலிருந்து சிராமத்துக்கு வப்படிப் போய்ச் சேர்ந்தேன் என்று வணக்கே தெரிகிறது. விடுவாணிலிருந்து ஓடினேன். ஒன்று இரண்டு பேர் என்னைக் கண்டதும் விட்டிப் போய் விட்டனர். மாய விடு போய்ச் சேர்ந்தேன். என் மனத்திலுள்ள திவ்யம் குழி கிடைப்போ தெளிவாகக் கூறியது என் சாதை போய்விட்டான் என்று.

சில பெண்களுடன் விளையாடப் போனோம் ஆற்றங்கரைக்கு. பெரும் வெள்ளம் வந்து கொண்டிருக்க சமயம், காவேரி கரை புரண்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தது. படித் துறையிலிருந்து சறுக்கி விழுந்து விட்டோம். இரண்டு மூன்றுக்கும் அப்பால்தான் அவன் உயிர்த் தோல் கிடைத்ததாம்.

கம்பிக்கைதோடு வந்தேன். கக்குதாருவி விட்டது அந்த கம்பிக்கை, என் வாழ்க்கை. நான் கட்டிய இப்பக் கோட்டைகள், என்? அமைத்த தான் நான் அன்றிலிருந்து கெட்டு விடுதேன். நான் என்ன நினை செய்கிறேன்? வாழ்க்கையில் கியாபாரம் எதற்குமுள்ளதோ தான் கட்டுகிறேன். மானிட வாழ்க்கை

யில் அடையும் இப்பத்தை நான் அடையவே லும். என் ஆகைக் காதலி என் ஆருவி? சாதையுடன் ஒரு நான் கூட நான் இப்ப வாழ்க்கை வாழவில்லை. எனக்கு மட்டும் இந்த அகில சரணு தெரியவில்லை?

போன ஐயத்தில் செப்த பவன் என் இருக்கிறேன். காணாத பரபத்திற்கும் அறிவாத குற்றத்திற்குமா தண்டனை?

என் மனத்தில் அமைதியே இல்லை. என் றமே அமைதி இருக்காது. இதற்குக் காரணம் தெரியும் வரை அமைதி எது?

இப்பத்தை அன்றி என் இருக்கிறேன். அன்னை இவன்? கல் செஞ்சையும் கரைக்கும் கதறல் கேட்டு இரங்காதவன். மரம் சேடி கொடினாக்கு மத்தியில் தவழ்ந்து ஓடும் இந்த கறிவிட்டமே எத்தனை தரம் என் குறைவைக் கூறிக் கதறி விடுகிறேன்!

"அவன் ஆற்றல் கரைவிலும், தோப்பு களிலும் தானே பித்தறவிறான்! பவித்திரம் பிடித்து விட்டது, பாஷம்!" என்று ஊரார் கூறுகிறார்கள். நான் பவித்திரமாம்!

அன்று என்ன விசேஷமோ தெரிய வில்லை. காவேரி கரிக் கு ஏதுமிச்சம் பழம் முதலியவைகளை எறிந்தார்கள். கரைபுரண்டு ஓடும் வெள்ளத்தில் போகும் ஏதுமிச்சம் பறத்தைப் பார்த்ததும் என் ஆகை சாதையின் கிடைத்த மேனிடான் என் கிணறுக்கு வந்தது. அவன் அழிய உருவத்தைக் கொடுமாதக் கொண்டு போய்விட்டானே! இவன் காவேரி அம்மன்? இன்ன கங்கையைப் பவி கொண்டிருக்கக் கொடுமன் படைத்த காவேரிக் கா புதுணி என் கெளவியம் வட்டியம் செய்வாழல் போகைச்சுதான் கரை புரண்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறான் காவேரி.

"என் சாதை எங்கே, என் சதி செய்தாய்!" என்று மீண்டும் கதறினேன். பயங்கரமாகச் சீர்ப்பது போலக் காவேரி சன சனவென்று ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

அந்தத் தன்னிப்ப் பிரவாகத்தின் கடுவன அநோ என் அழிய சாதை! ஆம், என் சாதையேதான்! "சாதை, இனி உன்னை விட்டு அகலவே மாட்டேன்!" என்று கூறினேன். அவன் அடைய ஆவனோடு தவினேன்.

"அநோ, கிருஷ்ணன் ஆற்றில் குதித்து விட்டான்! பவித்திரம், சாதை சாதை என்று இந்தப் படுகெட்டிலாம் பெருக்கு வெள்ளத்தில் இதங்கி விட்டானே!" என்று கூக்குரலிட்டான் கரைவிலுள்ளவர்கள்.

என் சாதையை சேர்ச்சி செய்கிறேன். அநோ அவனை என்னைப் பார்த்து விட்டான். அவன் செருங்குவிஞரும் என்ரு என்னவோ போலும் என்னைத் தீண்ட அடிக்கிறதா! திக்குழக்காடச் சேர்விறது, இநோ, அவனை நான்! அவன் அணியப்போ தாய் என்ன இப்பம்! என்ன குதுமலா! என்ன ஆனந்தம்!

அவசரத்திற்குதவும் நண்பன்.....

மாண்புமிகு அமைச்சர் தலைமையில்
மேம்பாட்டுச் சட்டம், 1982-ம் ஆண்டு
சட்டப் பேரவையின் கீழ் நடைபெற்ற
தேர்தல் முறைகள் குறித்து நடைபெற்ற
தேர்தல் முறைகள் குறித்து நடைபெற்ற
தேர்தல் முறைகள் குறித்து நடைபெற்ற

மேலும், அப்போது, பாண்டிச்சேரி
உள்ளேயே ஓடிக்கொண்டே அங்கு
தடுத்துக் கொடுத்திருந்தார்கள்.
அப்போது, உத்தரவுகள் வந்தால்
தப்பிச் செல்லும் போது நேரடியாக
பிடித்துக் கொடுத்தார்கள்.

[illegible]

உதும்புரம்

உ-டி-கோஸோன்

உதவி அமைச்சர் திரு. என். சி. சிவசுந்தரம்:

TE 7543

முதிய கதை

‘சுந்தரோதயம்’

‘மாத் பிருதாந தாழ் பத்திரிளையில்
ஆரம்பம் 15-1-53

“வையகமாண்ட வல்லகை”

என்ற தலைப்பில் ‘தெய்வியாதி’ எழுதி
கதை உலகை கவர்ந்திருந்த குலோத்தங்கன்
5000 வகுப்புகளுக்கு மூல் காணொப்பும்
பட்டினத்திலுள்ள ரீதிய உலகையாண்ட
தமிழ் மாணவ சரித்திரத்தினுள், வீரம்,
மீடம், காதுமூதலியை பினைந்த உய்வதம்
கதைகளை எழுதுகிறது. சாதுவோகம்: சுந்தரம்:
இப்பொழுதே சந்தாநாநாநக செருங்கை.
வகுட சந்தா, உய்வாடு, ரு. 0, மலையா ரு. 2.

சுந்தரோதயம், பெங்களூர் - 1

மேல் 1111: தம் சூரிய:—கு
சுந்தா-பக தோய்கை ஆரம்பமானுய
மத்திய பேர்த்தம் ரு. 440 பக்கம், 181
படம் ரு: 10/-தபால் 2500 15 அது.
ஆனந்த நகரம்: மேலாநக மூல்:
சுந்தா, ரு. 0/8. தபால் 2500 அது 8.

கவியரசர் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இந்தியாவுக்கு
ஆற்றிய பிடுக்கும் அருத்தொன்றையும்

மகாத்மா காந்தி

சுந்தா தமீக் அழகம் சிவசீ பிடுக்கிது

விலை அனு பாட்டு
(தபால் செலவு தான்)

சரிதேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

விலை ரு. 2-8-0

(தபால் செலவு தான்)

●

கிடைக்குமிடம்

கல் சி காரியா லயம்

கிழப்பாக்கம் :: சென்னை

இடிந்த கோயில்

அனாஸ்

கோட்டை காலத்தில் சாதா காலே
சீக்கு ஊற்று நீர் எடுக்க இடுப்பில் குடத்தை
அணித்துக் கொண்டு வந்து விட்டால், ஆற்று
ஓரமாக வெண் மணலில் கெடுவை மரத்து
நீழலில் சிட்டாடிச் கொண்டு உட்கார்த்திருக்
கும் இளைஞர்! கூட்டம் காணல் பிளந்து
கொண்டு அவனியே பார்ப்பது கூடப் போய்
விடியாமல்ய. ஊற்று நீர் எடுத்துக்கொள்
புருக்கும்வயறுப் பெண்கள் கூட அவன் அழ
கைக் கண்டு பிரிப்பார்கள். ஆனால்.....
இன்று! அந்த சாதாவா இவன் என்று சக்
தோம் கூடத் தோன்றி விடுகிறது. பாலம்!
சாதா என்னதான் சேய்வான். அவன் நிலை
யில் இன்னொருத்தி இருந்தால், ஒரு கால்
அவளால் வெண்மொளையுள் புரிகிறது கொண்
முடியுமோ என்னவோ!

சாதா கோயிலே உருக் கொண்டவளாய்
அவளாறியமாக ஈடை போட்டுக் கொண்டு
ஆற்றை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.
அவளது அலங்காரம் உடைபடும், கோதிய
தலையும் அவன் எண்ணத்துக்கு விசேஷமாக
அவளை அழகு என்றே காட்டித் தோணித்
தான். ஆற்றங்கரைப் படித்துறை ஓரமா
விரிந்த இடிந்த கோயிலுக்கூட வந்ததும்
அவன் ஏனோ தீயை மிதித்தவன் போல தன்
ளிப் பித் தங்கி விருகும். அத்தையிலாமல்
ஆளம் அரசம் முறித்துக் கிடக்கும் சிதைந்த
மாட்பாளையம், சிதையாமக் கிடக்கும் சீர
காத்து மதின் கவையையும் பார்த்தான். ஸூட்
செடிக்கன் டண்டி, வேலி போன்ற அடைப்பு
ஏதும் இல்லாத கோயில் எந்தவகைத்தையும்
பார்த்தான். அவன் இதயத்தின் அடித்தளத்தி
லிருந்து ஒரு பெருமூச்சு வெடித்தது.

சிறு வயது முதலே சாதாவுக்குக் கையின்
அவன் அழகம் உண்டு. பக்கத்து வீட்டுப்
பள்ளாவின் பிள்ளையின் குற்றம் கண்டு பிடிப்ப
தும் வெண் கோயிலில் அம்பாளின் அவன்
காத்ததைப் பார்த்து விட்டு, அந்தக் காட்டை
மாலை சரியாக வளங்கு தொங்கவில்லை என்று
விமர்சனம் செய்வதும் அவனுடன் கூடப்
பிறக்க முகம். தனக்கு கிணவு தெரிந்த
காரண இடிந்த கோயிலும், பிரகாச மிதி
வையும், எந்தவகைமும் இப்படியே இருக்கின்
தனதே, இவற்றை யாராவது சேத்தை
எடுத்துக் கொண்டு புதுப்பிக்கக்கூடாது?
ஊரிலிருக்கும் தனவந்தர்கள் கண்ணில் இது
என் படவிலும் என்று அவன் எத்தனையோ
தடவைகள் அங்கொல்த்ததுண்டு. ஆனால்,
இன்று அவன் பார்த்த பார்வை, அவன்
கோயில் சமீபம் வந்ததும் காட்டு கொண்ட
வதும் இவை வெள்ளமாய் சற்றுப் புது வத
மாகப் புரியாத புரிராமே இருந்தன.

இவற்றுக் கொல்லம் காணும்.....?

அவன் வாழ்க்கையை, அவன்
கிணவு அந்த இடிந்த கோயில் கிணவு
படுத்தி விட்டது. ஏனோ கிணவு
படுவே, சாதா ஆற்றைப் பார்த்
தான். ஊற்று நீர் எடுத்துக் கொண்

படுத்த பெண்கள் தங்கிப் பார்த்துப் பார்த்து
ஏனான் கிரிப்பு கிரித்துக் கொண்டு, தன்
காற்றும் விலும்படி உரக்க "வாழாபெட்டி"
என்று ஏகவகைக் கேட்கவும் அவனுக்குத்
துக்கம் கெடுகையடைத்துக் கொண்டது.
அபுலவீற்றினின்றும் கோயிலுரித்துப் புறப்
பட்ட மேடு மூச்சைத் தன் முடியாமல்
வெளிப்போ தன் வறண்டிருந்த காலைக் ஆத்
மைப் பார்த்தான். கண்கள் கலங்கி விழிப்போ
ரத்தியே கண்ணித் துளிகள் முத்திர்த்தன.

ஒன்றும் தோன்றாதவளாய், குடத்தைக்
மேழ வைத்து கிட்டுப் படிக்கட்டில் அப்
படியே கீள்வாய்ச் சமைத்து உட்கார்த்துவிட்
டான். அவன் பார்வை எதிர்க்கரைவிலே
எம்பம் சிதத்துக்கு வெளிநிப் போய்ப் பயக்
கரமாக மிளகித்து சிந்து கொண்டிருந்த மரத்
தின்மீது ஓன்றியது!

தரத்திலே தெளிவற்றுத் தெரியும் எனல்
நீர் போய் அவன் மனத் திசையிலே பழைய
சம்பவங்கள் வெளித்தோடின.

பெண்பார்த்த சந்தரம் ஆரம்பப்பட்டுத்
தன் சாதாவைக் கவியாமல் பண்ணிக்
கொண்டான். ஆனால் குறுகாத்தி முகர்த்
தத்தின் போது அவன் தந்தை பெரியபடி
சீர் செய்வதில்ல என்ற சாணத்துக்காக
அவளை விட்டை விட்டுத் துரத்துவிடுவாடி.
அவன் தப்பப்போர் கோலையும் வேறு வழி
யில்லாமல் கத்தரம் அவளின் பிறந்த வீட்
டிலுக்கு அனுப்பி விட்டான். சாதாவின்
தந்தைக்கு ஏதிர்பாராதவிதமாகப் பங்குமாசிக்
கெட்டியல் பணம் போய் விட்டது. இதனா
லேயே அவர் கட்டியிருந்த மணக் கோட்
டைகன் அங்கனவும் தவிர் போடியாவிவிட்
டான். இவ்வா விட்டால் தன் ஓரே பெண்
சாதாவை அவர் இப்படிக்க கை கைக்க
வைத்திருப்பாரா? அவர்கள் கேட்டதைவிட
இன்றும் ஒரு ஆவிரத்துக்குக் கூடவே செய்து
சாதாவை மிதிவித்திருப்பாரே!

சந்தரம் படித்தவன். அதிலும் வைத்தியப்
படிப்பை முடித்த விட்டு முடிவு அறிவ கூட்
காத்திருப்பவன். இவ்வளவு தூரம் கவாக
சிக கவாத்துப் கையாணியிருந்தாலும், தந்தை
சொல் தட்டாதவன். மனத்துக்குத் தன் தந்
தையின் செய்கை தனது என்று தெரிந்தும்
கூட, அவர் விருப்பத்துக்கு ஏதிர்ப் செய்வ
வெண்டு மென்று செய்து விட்டான். எனி
தும், மனத்தை மட்டும் அந்தக் குற்ற
கணக்கிற் சூத்துக் கொண்டேதான் இருந்
தது. அவன் வேறு என்னதான் செய்வான்!
ஒருநாள் தந்தையிடம் இதைப் பற்றிக்
கேட்டும் விட்டான். அவர் சிறி விழுந்தார்.
"அவன் வேண்டு மென்று எங்களை மறந்து

விடு" என்று ஆலோசம் வந்தவரைப் போய்க் கூவினார். அப்பாவுக்கு விஜயதாமாசு நடந்ததையாத கந்தரத்தால் அதற்குமேல் என்ன தான் செய்ய முடியும்?

எல்லோரும் சாரதாவின் தந்தையிடம் சம்பந்தியைப் போய் பார்த்துச் சமாதானம் பண்ணி ஏதாவது ஒதுக்கீடு செய்துவரும் படி சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் அதைக் கூடும் வாய்க்கக் கொள்ளவேயில்லை. இந்நிமித்தம் தன் அருமைக்களின் வாழ்வு வினாவினர்தே என்ற கண்ணிய அயலுக்கு இல்லவெல்லையோ என்று பலரும் எண்ணி வீடுக்குவார். ஆனால் உண்மை அது அவ்வ. படித்த கந்தரம் கூட இப்படி இருக்கிறான். அவனுக்கு இந்தக் கந்தரம் இருந்தால், தான் மட்டும் என்ன சுகந்தவனா என்ற இறுமாப்பு அவருக்கு. பின் இருக்காதா? சம்பந்தியை விட ஆஸ்திரியை அந்தஸ்திலே வந்த விதத்திலும் அவர் குறைந்தவரல்லவோ?

இதற்கினாய் போய் சாட்சிக்காரர்கள் பலரும், அடுத்துக் கெடுக்கும் தயாரான குணமுடைய சிவரூர் அவரை வழக்குப் போடும் படி தூண்டினார்கள். தங்களுக்கு இதன் மூலம் ஏதாவது அடிப்படை என்ற ஆசையில் குருமொ கொளவம் பழாசிப் போகுமே என்று எண்ணிச் சாரதாவின் தந்தை பேசாமல் திருந்து விட்டார்.

என்றாலும் சாரதா கந்தரத்துக்குக் கடிதம் போடத் தவறுவதேயில்லை. ஆனால், பாவம், பதில்தான் வருவதே கிடையாது. நான்குடையில் இது அவள் தகப்பனுருக்குத் தெரிந்ததால் இந்தக் கடிதம் படைசெய்யும்படி அடியாடர் கின்ற போய்விட்டது.

நான்குடையில் கந்தரம் பற்பாசில் வைத்தது ஆஸ்திரியில் டாக்டர் வீடுக்கு இருவர் என்று தெரிந்தது. அடுத்து அவள் தந்தை இறந்துவிட்டதையும் பரப்பியாகச் செய்தி எட்டியது. இதற்குப் பின்பாவது சாரதாவை அழைக்கவோ இந்த விடுவான் என்று கனவு கண்டார் இவ்வர். பாவம்! கனவு கனவாகவே ஆகிப் போனதும் இதன் பின்புறம் மேலும் மேலும் சம்பந்தம் அடிகொயிற்று.

“என்னடி, சாரதா? இவ்வைய எதுக்குப் பிரமை மிடித்தாய் போய்? உட்காந்திருக்கிறேன்? கனவுத் தன்னை வைத்தியம் கிழித்தாய் மிடித்து விட்டது!” என்று ஒத்தி சொல்வார். கடிவந்த பெண்கள் காகவென்று சிரிக்கவும் அவள் சந்தையினின்றும் விடு பட்டாள். இப்படியே நடந்தோடு நீற்றுச் சந்தைப் பெண்களைப் பார்த்த அவளுக்கு மெய்க்கம்பிட்டுவந்திருந்தது. ஒன்றும் சொல்லப் பிதிரை விட்டுச் சொன்ன கந்தரம் சொக்கி நடந்தான். நீரும்பவும் அவர்கள் ‘கொல்’ என்று சிரிப்

பதும், வைத்தியம் என்று என்னமாகப் பேசிக் கொண்டு போவதும் காதில் விழவே அவருக்கு என்னயோ போகாவி விட்டது!

அவள் மனத்தில் வைத்தியம் என்ற வாந்ததை மின்சாரம் போலப் பாய்ந்து தாக்கியது. அம்மனம்தான். இரண்டு தினங்கள் அவள் போக்கே ஒரு மாதிரியாய் இருந்தது. ஏதோ பலத்திருக்கிறாள் என்று பச்சி சொன்னதன் பேரில் என்ன கொடியோ சொல்லு பார்த்தார்கள். ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை. கடைசியில் அவளுக்குப் வைத்தியம் மிடித்து விட்டது என்று தெரிந்தது. கொல்கத்தாக்குக் கெடலாம் அழைத்துப் போனார்கள். ஒன்றிலும் சரிப்பாட்டு வரவில்லை. கடைசியில் சென்னை வைத்திய ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துப் போய்க் கொடுத்தார்கள்.

அவளை ஆஸ்பத்திரியில் ஒப்புவித்துவிட்டுத் தன் சொந்தக்காரர் விட்டுவிட்ட மனைவியுடன் புறப்பட்டார் அவள் தந்தை.

சாரதாவின் செல்வங்கள் தொம்பவும் அளவு மீறி இருந்தன. வானத்தைக் கண்டதும் “மேலும், கந்தரம்! வா, இங்கே! கந்தரத்தைக் குத்தி விடுகிறேன்!” என்று அவரினால், யாரும் அவன் அருகே வரப் பாய்விட்டார்கள்.

மாலையில் டாக்டர் வந்தார். அவரைக் கண்டதும் இதே போலக் கூவினால் சாரதா, டாக்டர் எடுக்கவேயில்லை. இதெல்ல அவருக்குப் புதிதா? அவளை உற்று நோக்குகிறார். அப்பறம் ஏதோ ஆழ்ந்து சித்தித்தார். சந்திர

"டாக்டர் சார்! இதுவரைக் கும் என் உடம்பில் போட்டுக் கொண்ட ஊடுகளுக்குக் கணக்கே இடையாது. வாய்தவறாமகத்தான் சொல்வதிடுமே!"

"அப்படியானால் என் இப் பொழுது போடப் போகும் ஊடு வையவது கவனமாகக் கணக்கிடுவதற்குக் கொள்குங்கள்!"

செஞ்சர சேவலா மென்று சினைத்தாரிசா, இங்கு, மரிது தத்துவ செஞ்சர சேவலா மென்று எண்ணிதுசா யா கண்டார்க்கு! யின் ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராய் மலர்ந்த முகத்தோடு வெளியே வந்தார்.

அந்தமிகும் சமயம், டாக்டர் தன் வழக்கமான உடைபோடு வராமல், வீட்டில் இருக்கும்போது இருப்பது போல உடை அணித்து வந்தார். உட ஒரு மெழுகும் மெழியும் வந்தார்கள். பைத்தியம் அங்குக் கண்டதும் தன் சிவலவியைப் பாடி ஒப்பீதது. உடனே மெழுகு சொன்னார்: "ஏன் கத்தாய், இதோ பாடு. இவன் உனக்கு வேணும் என்னும் அப்புதம் எங்கே பறக்கிவிட்டான். ஆமாம், விதியத்த இந்த காய்கள் கே வாய்க் கமக்கு எதற்கு? என்னடா தயவெத் தயவெதி விட்டு கொண்டிருக்கே. கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தன்னுடா சலிவிட." டாக்டர் அவன் பட்டியில் கை வைத்துத் தன்னினார். அவ்வளவுதான். பைத்தியம் அவரை ஆகிரோஷத்தோடு திரும்பிப் பார்த்தது. கண்ணன் அங்கு விரிந்தன. கண்ணன்கே கோபம் வந்து விட்டது அந்தத். கண்ணன் விட்டு கணல் பறப்பது போலிருந்தது. பற்கள் ஈடு ஏறியவற்றை. ஆனால் ஏனோ அடுத்த சீரியும் சீயிர்த்திருத்த தன் சற்றுக் குனிந்தது. கண் இமைகள் பாதி மூடிக்கொண்டன. கையெல் கண்ணின்னது போல போல வென்று கண்ணின் சொட்டுகை உதிர்ந்தன. அப்படியே டாக்டர்ன் மார்பில் முகத்தைப் பதைத்தவாறு அவரை

அணைத்துக் கொண்டு வம்ம ஆரம்பித்து விட்டது. அடுத்த கணம் அவர் கால்களைக் கட்டிக் கொண்டு போ முடியாமல் விழுந்து விழுந்து அழுதான் சாரதா.

டாக்டர் அந்தக் கெழுவர், கெழி வேஷதாரி ஊக்கு ஏதோ சமீபக் கால காட்டினார். அவர்கள் வெளியே சென்று சாரதாவின் தந்தையையும் தாயையும் அங்கு அனுப்பி ளார்கள். மாப்பிள்ளையை அங்கு கண்டதும் அவர்களுக்கு ஓரே விவரமாக விடுத்தது.

கத்தாய் இருவருக்கும் கயங்காரம் செய்து தன்னை மன்னிக்கும்படி உருக்கமாகக் கேட்டு ளான். தான் சென்றிருந்தமாதிரி வந்து காங்கு கள்தான் ஆகிறது என்றும், தன் தவறாக் கூறிய மன்னிப்புக் கேட்க வேரில் வரவேண்டுமென்று இருத்ததாயெனவே கத்தாய் போட வில்லை போன்றும், இப்படி எதிர்பாராத சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று தான் சினைக்க வில்லை என்றும் அவன் சொன்னதும் சாரதாவின் பெற்றோர் விவரப்பாடு அர்த்து போனார்கள். சாரதா கண்ணினரத் துடைத்துக் கொண்டு பெருந்திறோடு பெற்றோரைப் பார்த்தான். பெற்றோருக்கு ஆனந்தக் கண்ணிப் பெருக்கெடுத்தது!

அப்பறம் அங்கேயே சற்று நேரம் பெரிக்கொண்டிருந்தார்கள். தான் சமீப கால மிகக் காலத்தில் அதிக ஆவலுண்டவன் என்றும் மரிதுத்ததுவ மென்றாயின் தனக்கு கம்பிக்கையுண்டு என்றும், அதை மூதல் தடவையாகப் பார்த்து வெற்றி கண்டு விட்டதாயும், மாப்பிள்ளை கொன்னதைக் கேட்டு மாமனார் போக்கை வாயை நெளியவிட்டுக்கொண்டு சித்திரார், மாமனார் "ஆட்டோமேன் போய்? மாப்பிள்ளை என்ன சாமான்யமாகவாரா! கெட்டிக்காரிதான்!" என்று பொருளைத் தொனிக்க மனதுக்குள் திருந்தியோடு முணு முணுத்துக் கொண்டான்.

66

இருவருளும் ஆயிற்று. தன் விட்டுக்கும் பிரளயத்துக்காகத் தன் கணவருடன் வந்து கொண்டிருந்த சாரதா ஊர்வடை வந்ததும் காவேரிலையும், கோவிலையும் கந்தையாக்கை வும் பார்த்தான். என்ன வினை! அடிமேல் அடிவையத்து மென்மையாக கட்டக்கும் பருவ மயக்கையப் போலக் காவேரி கொழும் துறையுமாக இரு கையுள் தொட்டுக் கொண்டு அனமதியாக ஓடிக்கொண்டிருந்தான். கோவிலு இருப்பன சேவியப்பட்டு ளாஞ்ஞவாயாகக் காட்டிலானித்தது. கந்தையாக்கில் பூத்துச் சொரிந்திருத்த கந்தையாக்கினால் போனார். மன்னிக்க. மூலம், மன்னிப்பு, மருதோன்றி போன்ற மயக்கவினின்றும் மதார்ப்பான மனம் எழும்பி அந்த வேளி ஈழமு வதுப் வியாதித்து, கோவிலு கந்தையாக்கை துன்று வியம்பார். செந்து கொண்டிருந்தது. இதை வேகலாய் பார்த்து அனுபவித்த சாரதாவின் உணர்வு பூச்சுமைய எப்படி இருக்கும்?

இந்த உபகண்டத்தில் நாலுபேரில் ஒருவர் மலேரியாவிலும் பீடிக்கப்படுகிறார்கள்

கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். என்னவிடங்களில் கொல்லப் போனால் ஒவ்வொரு வருடமும் லிட்டர்த்தட்ட பத்திரிகை ஜனங்கள் மலேரியாவிலும் வருத்துகிறார்கள்.

அடைமொம் செய்வாதிர்கள்—மலேரியா ஜனங்களை பலநினைப் படுத்தி, விழுத்தக்கூடிய ஓர் கொடிய நோய். அது ஆரோக்கியத்தை ஆள், சக்தியையும் அழித்து, உற்சாகத்தையும் அநினையும் மறக்கச் செய்து விடுகிறது.

ஆதலால் நான் நீங்கள் இன்றே மலேரியாவிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள 'பாஸ்டர்ன்' உட்கொள்ளும்படி நான் உங்களை வற்புறுத்துகிறேன். 'பாஸ்டர்ன்' உட்கொள்ளுவதற்கு அபாயமற்றது, கலப்பமானது, மலினானது, மலேரியாவைத் தடுக்கத் தகுதியானது. உங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்கு சிறந்த வழி ஓர் அறு மணி யுள்ள ஒரு 'பாஸ்டர்ன்' மாத்திரியைப் பிரிவாரமும் ஒரு மூன்றைப் பிரிவதுதான். அளவுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அளவாத்தின் சின்னங்களைக் கவனிவுங்கள்:

முதலில் குழாய்க் கடுக்கக் கூடாது. ஐரம் ஆரம்பமாகும். இதற்கு உட்பயமுதவதும் விடக்கூடாது. தேய் முதுவது மலி உட்கொள்ளு. இந்த அத்திரியை ஒரு பொதுதான் அடைமொம் செய்வாதிர்கள்—உட்கொண்டால் மலேரியாவைத் தடுக்கும். மலேரியாவைத் தடுக்காதது. 'பாஸ்டர்ன்' எப்படி உங்களுடைய ஐரத்தை உட்கொண்டால் தடுக்கிறது என்பதையும் எதிர்க்காலத்தில் மலேரியா உங்களை அழுவதையும் எப்படி பாதுகாக்கும் அச்சிடுவது என்பதையும் அங்கே சொன்னால்.

தாவிக்கொடுக்கத் 'பாஸ்டர்ன்' மாத்திரியைக் கத்தான. தென்காசு நேரமும் காசை உதரவில்லை உதரப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு மாத்திரியை ஓர் அறு நான்.

பாஸ்டர்ன்

மலேரியாவை விழுத்துகிறது

அளவுமுறை

கிடைக்காக்கு: கவனமாகக் கருத்து 12 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் ஒரு மாத்திரியை. கீழ்க்கண்ட 12 வயது கவனமுள்ள குழந்தைகளுக்கும் அதை மாத்திரியை. கீழ்க்கண்ட 12 வயதுக்கு குழந்தைகளுக்கும் உங்க மாத்திரியைத் தைத்திரைமும் ஐரம் குறைவாகவும் கவன கொடுக்கவும்.

பாதுகாப்பிற்கு: 3-12 வயதுக்கு மேற்பட்ட அளவுகள் அளவாகவும். ஆனால் காரம் ஒருநாளை அது தைத்திரைமும் உட்கொண்டது.

உட்கொண்டது 'பாஸ்டர்ன்' எப்படிக்கத்தும் சிறந்த அளவு அளவு தான் குடிகை அக்கது பாஸ்டர்ன் உட்கொண்டது உங்கடும் எப்படி குப்பாத்திக் கவனத்திருக்கவும்.

தூய்மைக் கொடுக்க இக்கட்கட்டில் (தூதிரை) கிடைக்க.

107

அவன் படுத்துவதில்லை
ஏனெனில் அதில் வாசனை
இல்லை, கசப்பில்லை

பொறுக்கிய விதைகளைக் கொண்டு
தற்போதைய சஸ்பன்ஸை விதிப்படி
விஞ்ஞான முறையில் தயாரிக்கப்
படுவதால் கவந்திரிகள் எவ்வுந்திக்
காஸ்டர் ஆயிலே உபயோகிக்கச்
சொல்லுகிறார்கள்.

எவ்வுந்திக்

ஞானகுதிய காஸ்டர் ஆயில்

எவ்வுந்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்., வடாணா, மதுரை

செ. 171

அதற்கு உதவிதரும் சர்க்கார் தீர்மானங்கள் உதவின்தது. இந்த சீத்த கோர, இயா-
யின் தரமே சிறந்த கைக லுடையவன் போன
தும் தீர்மானம் சிறந்த உதவது. தீர்மானம் சிறந்த
உதவின்தது போனதும் பன் பரிபுற ஏது! இம்
மாதிரி சீத்த சீ தடைப்படுத்துதற்குப் பன் ஏது
தான் உதவின்தது. இதை லுடன் அந்த உதவின்தது
தான் உதவின்தது. சீத்தமே உதவின்தது
போனதும் ஏது! இம் தடை ஏது! இம்
தான் சீத்த சீ சிறந்த உதவின்தது போனதும்.
அதும் இம் சீத்த கோர உதவின்தது போனதும்
தான் போனதும் இம் சீத்த சீ உதவின்தது
தடை ஏது! இம். பன் உதவின்தது இம் தான்
உதவின்தது தடை ஏது! இம் தான் உதவின்தது
சீத்த தான் போனதும்.

இன்னும் சரியாகச் சொல்லுதல் சர்க்காரைப்
நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் இவ்விதம்
இருந்தால், அதற்குத் தெரிந்திருந்தால்
'பாபம்' என்னும் சொல்லை, இவ்விதமாகப்
பற்றியும் ஒன்றாகச் சொல்லப்படுகின்றது.
சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விதம்
பற்றியிருந்தால், அதற்குத் தெரிந்தால்
பற்றியிருந்தால், அதற்குத் தெரிந்தால்

[illegible]

கைக் கொண்டு அதை அப்பதப்படுத்தும். இதை
முன் நுழைந்த வில் உடம்பில் உட்கொண்டு
விடுகின்ற ஒரு சம்பவம்.

ஆனால் மனோகா ஜாந்தகியை அவதூறல் படுப்பிவது அகந்தைக்கு இடமிலை ஏதாவதாய்க் கண்ணாடி வந்து அடைகின்றது. அடிக்கடி ஜாந்தகியை அறிதல் இருமிகைக் கோகில மருகித் தன் பிட்டுச் சாப்பிட்டு இவளை இருமிகை அவதூறல் வட்டுக் கண்டாநதாய் கண்ணாடிக் கவிதையுப்பிவது அது மனோகாப்பத நினைவு வந்தது. அந்த மனோகா வந்துதான் அது சேர்ப்பும். ஏதோமனோ ஜாந்தகி குறையிட்டுத் தந்த அனுகூலத்துக்குப் பதில் வேறு தந்த அனுகூலம் உண்டாகவேண்டும். தன்மேல் வந்திருக்கும் அனுகூலம் கண்ட பின்னர் குறியிலை அப்பதப்படுத்த வேண்டும். அதுவும் குறுகிய அளவு சேர்த்துப் பிறகு அது பயனாகப்பட்டு சத்திபரக்கிரகம் செய்யின்றது. உடனே கண்ணாடிக் பெருந்து வாயிறைத்துப் பதில் நினைவு எவ்வாறு எடுக்காமல் உடம்பின் மேலே தந்திருக்காமல் பயனாகக் கவிதையாக் கிடைக்கிறது.

இந்தக் கார்டை எத்தனாவோ மூத்தவர்
கவனம் ஈர்க்கும் சித்திரவழிதான். இம்மாதிரி
விபரங்களும் வரக்கூடாது. இம்மாதிரி சித்திர
வழியும் படக்கூடாது. போதும் போதும்
என்றுகொண்டும். இம்மாதிரி சித்திர வகைகள் ஏது
மிகவும் உபகரணம் ஏதுவின்றாமல் கவனம்
வழி வீழுகிறது. அதுதான் போக வழி. பர
தந்ததானால் அந்தச் சூத்திர மூன்று. அதுமூன்று
கூடச் சரிவரவராமல் செய்வதால், குழியினால்
கண்டால் தப்பிப் பணி வகைக்கு விடுகின்றதோ
அப்படி இந்த போகாதவர்களைச் செய்வதும்
பண்பு கிணையமிகு சித்திர சித்திரம் மாறி
என்றால் வேறு செய்வதில் சித்திர சித்திரம்
வகைமூன்று தான் என்றாலும் தான். அது
தான் சித்திர சித்திர குழியினால் அப்படியும்
படுத்த உதவுகின்றது. மூன்று மாதங்களில்
பண்புமூன்று சித்திர சித்திரம் விடுகின்றது.
இந்தச் சித்திரம் மீண்டும் சித்திரம்.

மணியர் மெய்நீத்துக் கண்ட மணியர் உதவிபுடன் மெய் செய்தது. சத்த மோதலுக்கு இவை இரண்டுமே காரணங்களாகும். சரத் சத்த பம்பு டைப்ரிட்டுக்கு காரணம் மெய் செய்ததற்குப் பதில், சிறப்பு கம்பளி, மோட்டர், பம்பு, பம்பு, மணியுடன் சரத்தின் காரணமாகும். பதிலாகவே மெய் உத்தரவு எந்திரமே சத்த மோதல் ஏதிரதலும் மெய் செய்த சத்தம் சரத்தி, சம்பளம் மெய் காரணம். ஆரோக்கிய தேவையுடன் காரணம். (மேலும்)

புது னைக்கிகள்!

பு எழுப்புகாத ஓட்டை காதென்
 ஓட்டை காதென் கோட்டு அகாந்தை
 புட்டு வர நடராஜனுக்கு கடைசியில்
 விடுதலை கொடுத்த விட்டது. காதை எப்
 பிறியா பற்றாத கொடுத்த விட்டது. ஆரீசு
 விடுதலை கொடுத்த அகாந்தை பற்றாததையும்
 கொட்டு கொடுத்த காதென் காதென் கொடுத்தது

மகிழ்விட்டார். "பாங்கு! எப்படி மீண்டு
இந்த அளவிற்கு?" என்று அவர் சொல்-
லாது அவர் தன் கழுத்தைத் தடவித்
கொடுத்தான். அவர் சொல்லாமல் கொண்-

அந்தநிலைப் புர்த்துகொண்ட நடராஜன்,
"அடுத்த வருஷம் கட்டாயம் பண்ணிப்
போட்டு விடுவேன் பாப்பா! தங்கம்
விகி இன்னும் இறங்கப் போகிறதாம்"
என்றான். அவன் உதட்டைப் பிதுக்கிவிட்டு
குட்டி தூதன் விட்டு வந்தான்.

அமைச்சர்: அமைச்சரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பதிலளித்திருக்கிறார். கட்டிடக்கட்டுமானம் அமைச்சரவர்கள் எல்லோரும் அவை மீதும் கொள்கைகள், அடிப்படையிலான மேலும் பணியை புதுமீட்ட பாடம் இருக்கிறார்.

"அந்தக் கடைசியில் இந்தமாதிரி கைக்கிள் ஒன்றுதான் இருந்தது! யாரோ பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளை வந்து பார்த்து அவைக்கச் சொல்லிப் போயிருப்பதாகவும் கொடுக்கவே முடியாதென்றும் சொன்னான். எனக்கு முதலில் வேலே உன் இந்த கைக்கிளமேல் விழுந்து விட்டது. நானும் விடாப் பிடியால் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டேன். இந்தமாதிரி கைக்கிள் இப்போது எங்கே வருகிறது?" என்று ஒரு பிரச்சனமே செய்தான் நடராஜன்.

அவனால் காரியம் ஆகவேண்டி, விருத்திலே வந்துவான், "நடராஜா! உனக்குச் இதை யெல்லாம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமா?" என்று புகழ்ந்தான்.

அவன் கைக்கிளைப் புகழ்வதற்கு இன்னுமொரு பிரசுரமும் வந்து சேர்ந்தான். அவன் தான் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த அவன் கைத்துவான் கந்தரம்.

வந்த அந்தவர்க்கே, "பவே அத்திம்பேர்! கடைசியில் புது கைக்கிள் வாங்கி விட்டீர்கள் போலிருக்கிறதே! ரொம்ப கல்லதாய்ப் போச்சு! போனதாம் விடுமுறைக்கு வந்திருக்கிறபோது உங்கக் குட்டை கைக்கிளில் ஏறிப்போய் விழுந்து பட்ட காயம் ஆற ஆறாமாதம் பிடித்தது! இந்தத் தடவை அத்தப் பவம் இல்லை" என்று அவன் சொன்ன போது ஏனோ நடராஜன் வயிற்றில் புளியைக் கரைத்தது.

கைத்துவான் விடுமுறையில் வந்த மறு நாளே காரியாவயத்துக்கு விஷ போட வேண்டிய சிப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது.

"என்ன அத்திம்பேர்! இன்றைக்கு ஆயிள் விஷ போலிருக்கிறதே! என் கைப்பன் ஒரு வளைப் பங்கை வேண்டும். போய்ப் பார்த்து வரட்டுமா?" என்று கேட்டான் கந்தரம்.

"பேஷாய்ப் போய் வா" என்று நடராஜன்.

"உங்கக் கைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு போகிறேன். மத்தியானத்துக்குத் திரும்பி விடுவேன்" என்று அவன் சொல்லி முடிப்பதற்குள், "அது...அது வந்தது...நான் வந்து... முக்கியமாக ஒரு இடத்துக்குப் போக வேண்டும்" என்று குறுக்கிட்டான் நடராஜன்.

"ஆமாம்! ஐயம் என்று நீய் போட்டிருப்பவருக்கு முக்கியமாக என்ன வேலை வந்து விட்டதாம்? அவனும்தான் ஆசைப்பட்டிருக்கே! கைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு போய்ந்தான் வரட்டுமே! கடித்தா தின்று விடுவான்? அவனுக்கு மோட்டோக்கூட விடத் தெரியும்" என்று அவன் மனைவி பார்வதி.

கந்தரம் மெற்கொண்டு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கூறவே இல்லை.

மத்தியானம் திரும்பியதும், "அத்திம்பேர்! உங்களை என்னவோ வென்று நினைத்தேன்! கைக்கிள் பெஸ்ட் லெஸ்ட்ஷன்!" என்று அவன் மெச்சிக் கொண்ட போது நடராஜனுக்கு உச்சி குளிரிற்று அவன் மேல் ஏற்பட்ட கோபமெல்லாம் கரைந்து விட்டது!

மீதுநாட் காலை நடராஜன் கைக்கிளில் ஏறிக்கொண்டு தூரம் போவதற்குள், பின்பக்கம் 'கடக், கடக்' என்ற சத்தம் கேட்டது. அது தன் கைக்கிள் ஏற்படுத்தும் தானை சத்தம்தான் என்று தெரிவித்ததும், அவன் அவதிப் புடைத்துக்கொண்டு இறங்கிப் பின் சக்கரத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தான். அது கொஞ்சம் வளைந்து போயிருக்கிறது என்பது அப்போது தான் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

முதல் கான் கைக்கிளைத் தன் தம்பியிடம் கொடுக்கச் சொன்ன மனைவியைச் சேர்த்த படிப் பக்கத்திலிருந்து கைக்கிள் ஷாப்பிற்கு அதைத் தன்ளிக் கொண்டு போய் சிப்போச் செய்யக் கொடுத்து விட்டு ஆயிளிற்கு நடந்து போன நடராஜன்.

அன்று மூன்று ரூபாய் பழுத்தது!

அவன் அதைப் பார்வதியிடம் சொன்ன போது, "ஆமாம்; சிக்கனாகவே அதை எங்கேயாவது இடித்திருப்பீர்கள்! என் தம்பிக்கு மோட்டோக்கூட விடத் தெரியும். இது என்ன பிரமாதம்!" என்னுள் பார்வதி.

புது கைக்கிளை இன்றுமேல் முறை எடுத்துப் போய் இன்னும் சில வன்பாசனைப் பார்த்து வந்தான் கந்தரம்.

நடராஜன் கைக்கிளை கடைக்காரனுக்கு மேலும் காங்கு ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தினான். கடவே, கந்தரத்துக்கும், பார்வதிக்கும், அவர்களைப் படைத்த கடவுளுக்குமாகச் சேர்த்துச் சில அர்ச்சனைகளைப் பண்ணினான்.

கடைசியில் விடுமுறை முடிந்து திரும்புவதற்கு முதல் கான் உடம்பில் பல ரொம்பப் புகளுடனும், மண் படிந்து சிழிந்த சட்டை வுடனும் திரும்பினான் கந்தரம்.

"கைக்கிள் எங்கே?" என்னுள்.

"ஆமாம்; கைக்கிளை விழுங்கி விட்டான்! குழத்தை எங்கேயோ விழுந்து அடிபட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்! அதைப் பற்றிக் கேட்கக் காணோம்!" என்று நடராஜனை யக்கி விட்டு, "என்டா கத்து என்னடா இது கோவம்!" என்னுள் பார்வதி.

"எல்லாம் அத்திம்பேர் கைக்கிளாய் வந்த விளைதான். அந்த குட்டை கைக்கிளாவது தேயலை. பிரேக் பிடித்தால் நீங்கும். இதில் எல்லாம் தூசும்! இவருக்கென்று கைக்கிளை கிடைத்ததே! அதில் பிரேக் பிடிக்காது என்று தெரிந்திருந்தால் அப்படிக் கொண்டு போய்க் கட்டை வண்டியில் மோதி விடுப் போகு?" என்னுள் கந்தரம்.

"கைக்கிள் எங்கே?" என்று கேட்டான் நடராஜன் வெறி பிடித்தவன்போல்.

"அதன் மூன் சக்கரம், நான்கில் பார் எல்லாம் கொஞ்சம் வளைந்து போயிருக்கிறது? வழக்கமாய் நீங்கள் கொடுக்கும் கடைசியில் தான் சிப்போச் செய்யக் கொடுத்து வந்தேன்" என்னுள் கந்தரம்.

"நான் அப்போதே சொன்னேன், என்ருச் சங்கிலி பண்ணிப் போட்டிருந்தால்..." என்று முணுமுணுத்தான் பார்வதி. டி.ஜி.எம்.

எப்பொழுதும். எங்கும்

கைகளில் அழுக்கிவிடுக்கும் கிருமிகளை பத்திக்கொள்ளலாம்

அனைவரின் உங்கள் இடிலாவும் பாவுச்செய்யலாம்

இந்த ஆபத்தை தவிர்க்க—

கைகளையும் உடலையும் தவறாமல்

**லைப்பாய்
சோப்பினால்**

அழுவுங்கள்.

அது அழுகிவிடுவதும் கிருமிகளின் விடுதல்
உங்களை காப்பாற்றுகிறது

அவன் தனது உறுதியுள்ள வெண்மையான பற்களைப்பற்றி ஒருகாணத்தில் பேசுமையுட்குக் கொண்டிருந்தான். . .

... கரும், சூப்பாயுது

திரிக்கவே அச்சப்படுகிறான்!

சுறுகலான அடிப்படைவெய்தால் பீக உறுதியான பங்களும் அபிவிருத்திக்கு உதவி. இந்த அபாயத்தி லிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஒரு வழி யான, ஆர். தேர்பெண்ட் உபயோகிப்பதுதான். உலகெங்கும் பல்வகைத் திற்பர்கள் சமூகவாதிக்கை எதிர்த்துச் செயல் உபயோகிக்கும் வேலையும் எவ்வித வேலையும் இந்த எண், ஆர். தேர்பெண்ட் ஒன்றில்தான் இருக்கிறது. தினமும் தவறாமல் எண், ஆர். தேர்பெண்ட் உபயோகிப்பதனால் இரட்டிப்பு பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது — உறுதியான ஆரோக்கியமான சமூகத்தில் பற்களை ஒழுங்காகவும், வெற்றையாகவும் இருக்கச் செய்கிறது.

பெரிய வசலீதும் கிடைக்கிறது.

தொடர்பு வரும் காலத்திலேயே
பாக்கிப்பாணியை எதிர்ப்பு
தொடர்பு பாக்கிப்பாணியை
எதிர்ப்பு விசுவநாதனின்
தொடர்பு வரும் காலத்திலேயே
பாக்கிப்பாணியை எதிர்ப்பு